មាតិកា

I~ខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ

១~ព្រះរាជក្រម

១៣-១០-២០០៥ -ព្រះរាជក្រម នស/រកម/១០០៥/០២៦ ស្តីពីការប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចូលជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញាស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើខុសច្បាប់ទៅនឹងសុវត្ថិភាពនៃការធ្វើនាវាចរណ៍តាមដែនសមុទ្រ ៦៧៦៧

២៤-១០-២០០៥ -ព្រះរាជក្រម នស/រកម/១០០៥/០៣១ ស្តីពីការប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងកិច្ចការពារជនរងគ្រោះ ៦៧៩២

២៤-១០-២០០៥ -ព្រះរាជក្រម នស/រកម/១០០៥/០៣២ ស្តីពីការប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើអនុសញ្ញារបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារលេខ១៨២ស្តីពីការហាមប្រាមនិងសកម្មភាពបន្ទាន់សម្រាប់ការលុបបំបាត់ទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុត នៃពលកម្មកុមារ ៦៨០៧

២៤-១០-២០០៥ -ព្រះរាជក្រម នស/រកម/១០០៥/០៣៣ ស្តីពីការប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើពិធីសារនៃការធ្វើវិសោធនកម្មលើកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌ ស្តីពីតំបន់វិនិយោគអាស៊ាន ៦៨៤៥

២~ព្រះរាជក្រឹត្យ

០៩-១១-២០០៥ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១១០៥/៤៥៥ ស្តីពីការតែងតាំងឯកឧត្តម និងលោកជំទាវចំនួន ០៤ រូប ជាទីប្រឹក្សាផ្ទាល់សម្តេច **ហេង សំរិន** អនុប្រធានទី ១ នៃរដ្ឋសភានីតិកាលទី ៣ មានឋានៈស្មើ **អនុរដ្ឋលេខាធិការ** ៦៨៧៤

០៩-១១-២០០៥ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១១០៥/៤៥៦ ស្តីពី :

១-ត្រូវបានបញ្ឈប់តំណែងឯកឧត្តម **ហែម កេតសន្ធា** ពីទីប្រឹក្សាផ្ទាល់សម្តេច **នរោត្តម សិរីវុឌ្ឍ** ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី

២-ត្រូវបានតែងតាំងឯកឧត្តម **ផាត់ ព្រីឌី** ជាប្រឹក្សាផ្ទាល់សម្តេច **នរោត្តម សិរីវុឌ្ឍ** ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី មានឋានៈស្មើ **អនុរដ្ឋលេខាធិការ** ជំនួសឯកឧត្តម **ហែម កេតសន្ធា** ដែលត្រូវបានបញ្ឈប់ពីតំណែង ៦៨៧៥

១២-១១-២០០៥ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១១០៥/៤៦២ ស្ដីពីការតែងតាំងថ្នាក់ដឹកនាំនៃការិយាល័យរដ្ឋបាល នៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជាដើម្បីកាត់សេចក្ដីឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងរយៈកាល នៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ៦៨៧៦

១២-១១-២០០៥ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១១០៥/៤៦៣ ស្ដីពីការផ្ដល់សញ្ជាតិខ្មែរ តាមសញ្ជាតូបនីយកម្ម ដល់លោក **ស៊ុ អោយមីន** ជនជាតិចិន សញ្ជាតិចិន កើតនៅក្រុងគ័នចូវ សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន ៦៨៧៨

១២-១១-២០០៥ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១១០៥/៤៦៤ ស្ដីពីការផ្ដល់សញ្ជាតិខ្មែរ តាមសញ្ជាតូបនីយកម្ម ដល់លោក **លី ធីខឿន** ជនជាតិចិន សញ្ជាតិចិន កើតនៅក្រុងបុងកុង ប្រទេសចិន ដោយប្ដូរឈ្មោះជា **លី ធីខេង** ៦៨៧៩

១២-១១-២០០៥ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១១០៥/៤៦៥ ស្ដីពីការប្រោសព្រះរាជទានចំពោះ ឯកឧត្ដម **ស៊ុយ សែម**នូវ គ្រឿងឥស្សរិយយស **ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា** ថ្នាក់ **មហាសេនា** ៦៨៨០

១២-១១-២០០៥ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១១០៥/៤៦៦ ស្ដីពីការតែងតាំងលោកស្រី **មីសែល លី** ជាអនុប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាល នៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជាដើម្បីកាត់សេចក្ដីឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ៦៨៨១

១២-១១-២០០៥ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១១០៥/៤៦៧ ស្ដីពីការប្រោសព្រះរាជទាននូវ **គ្រឿងឥស្សរិយយស ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា** តាមលំដាប់ថ្នាក់ចំពោះ ឯកឧត្ដម និងលោកជំទាវ ចំនួន ១១ រូប ៦៨៨២

១៦-១១-២០០៥ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១១០៥/៤៦៨ ស្ដីពី :

១-តែងតាំងលោកជំទាវ **ជា សំអេង** ជាទីប្រឹក្សាសម្ដេចប្រធានព្រឹទ្ធសភា មានឋានៈស្មើ **រដ្ឋមន្ត្រី** បន្ថែមលើមុខងារបច្ចុប្បន្ន

២-តម្លើងឋានៈឯកឧត្ដម **ជា សុធន** នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្ដេច ប្រធានព្រឹទ្ធសភា មានឋានៈស្មើ **រដ្ឋលេខាធិការ** ៦៨៨៣

២១-១១-២០០៥ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១១០៥/៤៧១ ស្ដីពីការតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិ ថ្នាក់នាយឧត្ដមសេនីយ៍ផ្កាយមាស ៤ ជូននាយទាហានជាន់ខ្ពស់នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទចំនួន ០២ រូប ៦៨៨៤

II-រាជរដ្ឋាភិបាល

១-អនុក្រឹត្យ

១៨-១១-២០០៥ -អនុក្រឹត្យលេខ ១៣២ អនក្រ.បក ស្តីពីការផ្តល់ឥណទានថវិកាបន្ថែមលើឥណទានថវិកា របស់ក្រសួងការបរទេស និង សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិសំរាប់ឆ្នាំ ២០០៥ ៦៨៨៥

១៨-១១-២០០៥ -អនុក្រឹត្យលេខ ១៣៣ អនក្រ.បក ស្តីពីការផ្សព្វផ្សាយលក់ផលិតផលសម្រាប់ចិញ្ចឹម ទារក និងកុមារ ៦៨៨៧

២២-១១-២០០៥ -អនុក្រឹត្យលេខ ១៣៤ អនក្រ.បក ស្តីពីការផ្ទេរឥណទានថវិកា ៦៩០០

២១-១១-២០០៥ -អនុក្រឹត្យលេខ ៨២៧ អនក្រ.តត ស្តីពីការតែងតាំងមន្ត្រីរាជការ ៦៩០២

២១-១១-២០០៥ -អនុក្រឹត្យលេខ ៨២៨ អនក្រ.តត ស្តីពីការជូនមេដាយស្ថាបនាជាតិ ៦៩០៣

២១-១១-២០០៥ -អនុក្រឹត្យលេខ ៨២៩ អនក្រ.តត ស្តីពីការជូនមេដាយសហមេត្រី ៦៩០៤

២២-១១-២០០៥ -អនុក្រឹត្យលេខ ៨៣០ អនក្រ.តត ស្តីពីការជូនមេដាយមុនីសារាភ័ណ្ឌ ៦៩០៥

III-ការងារបណ្តាក្រសួង

១-ទីស្តីការរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

១០-១១-២០០៥ -សារាចរណែនាំលេខ ០០៨ សហវ ស្តីពីការបិទបញ្ជីចំណូល ចំណាយ និងធ្វើរបាយការណ៍ បូកសរុបទូទាត់ថវិកាខេត្ត ក្រុង ឆ្នាំ ២០០៥ ៦៩០៦

២-ទីស្តីការរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

០៤-១១-២០០៥ -សារាចរណែនាំលេខ ០០១ សរ ស្តីពីការពង្រឹងការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ៦៩១១

៣-ទីស្តីការរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

១៤-១០-២០០៥ -លិខិតលេខ ២៣៦៥ ពណ.នតក ស្តីពី ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុន **បន្ទាយស្រី សុវណ្ណនី អ៊ីមផត អិចផត** ៦៩១៥

១៤-១០-២០០៥ -លិខិតលេខ ២៣៦៩ ពណ.នតក ស្តីពី ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុន **ខេមីរ៉ង អេឃ្វីបមេន សេល & សឺវីស** ៦៩១៧

១៤-១០-២០០៥ -លិខិតលេខ ២៣៧០ ពណ.នតក ស្តីពី ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុន **អេស អេស ស៊ី ៨៨៨៨ (ខេមបូឌា)** ៦៩១៩

១៧-១០-២០០៥ -លិខិតលេខ ២៣៧១ ពណ.នតក ស្តីពី ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុន **បេស វ៉ាន អ៊ិនវេស្ទ្រាយ** ៦៩២១

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/១០០៥/០២៦

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្សតខត្តិយា ខេមររដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

-បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៧ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាស ឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការពារជាតិ

-បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរបស់សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រម ឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាសមាជិក នៃអនុសញ្ញាស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើខុសច្បាប់ទៅលើសុវត្ថិភាពនៃការធ្វើនាវាចរណ៍តាមដែនសមុទ្រ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ២៨ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យ ប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៣ នីតិកាលទី ៣ និងព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្របលើទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះ ទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី ០៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី ១០ នីតិកាលទី ១ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

ច្បាប់
ស្តីពី
ការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាសមាជិកនៃ អនុសញ្ញាស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើខុសច្បាប់ទៅនឹងសុវត្ថិភាពនៃ ការធ្វើនាវាចរណ៍តាមដែនសមុទ្រ

មាត្រា ១.-

អនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញាស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើខុសច្បាប់ទៅនឹងសុវត្ថិភាពនៃការធ្វើនាវាចរណ៍តាមដែនសមុទ្រ ដែលធ្វើនៅទីក្រុងរ៉ូម នាថ្ងៃទី ១០ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៨៨ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធីដើម្បីអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៣.-

ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៣ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៥

៣រល.០៥១០.៤៥៦ ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ
នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា
ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ
ហត្ថលេខា
ទៀ បាញ់ ញឹក ប៊ុនឆៃ

លេខៈ ៣៦៩៨ ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ២០០៥
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
សាខ តាន់

អនុសញ្ញាស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើខុសច្បាប់ទៅនឹងសុវត្ថិភាពនៃការធ្វើនាវាចរណ៍តាមដែនសមុទ្រ

រដ្ឋភាគីនានៃអនុសញ្ញានេះ

-ដោយបានយកចិត្តទុកដាក់លើវត្ថុបំណង និង គោលការណ៍ទាំងឡាយនៃធម្មនុញ្ញសហប្រជាជាតិទាក់ទងទៅនឹងការរក្សាសន្តិភាព និង សន្តិសុខអន្តរជាតិ និងការជំរុញទំនាក់ទំនងជាមិត្តភាព និង កិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងរដ្ឋនានា

-ដោយបានទទួលស្គាល់ជាពិសេសថាមនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិខាងការរស់រានមានជីវិត មានសិទ្ធិខាងសេរីភាព និង មានសន្តិសុខផ្ទាល់ខ្លួន ដូចមានចែងក្នុងសេចក្តីថ្លែងការណ៍ជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស និង ក្នុងកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង នយោបាយ

-ដោយមានការព្រួយបារម្ភយ៉ាងខ្លាំង អំពីការកើនឡើងទូទាំងពិភពលោក នូវអំពើភេរវកម្មតាមគ្រប់រូបភាពដែលអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ ឬ ក៏ធ្វើអោយបាត់បង់អាយុជីវិតដល់ជនស្លូតត្រង់ ធ្វើឱ្យគ្រោះថ្នាក់ដល់សេរីភាពជាមូលដ្ឋាន និង ធ្វើឱ្យអាប់អោនយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់សេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្សជាតិ

-ដោយយល់ឃើញថា អំពើខុសច្បាប់ទៅនឹងសុវត្ថិភាពនៃការធ្វើនាវាចរណ៍តាមដែនសមុទ្រ បង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពបុគ្គលនិងទ្រព្យសម្បត្តិ ធ្វើអោយប៉ះពាល់រំខានយ៉ាងខ្លាំងដល់ប្រតិបត្តិការសេវាកម្មតាមដែនសមុទ្រ និង បន្ថយជំនឿទុកចិត្តរបស់មនុស្សនៅលើពិភពលោក ចំពោះសុវត្ថិភាពនៃការធ្វើនាវាចរណ៍តាមដែនសមុទ្រ

-ដោយយល់ឃើញថា ការកើតមានឡើងនូវអំពើបែបនេះជាបញ្ហាព្រួយបារម្ភយ៉ាងខ្លាំងមួយ ដល់សហគមន៍អន្តរជាតិទាំងមូល

-ដោយជឿជាក់ចំពោះភាពចាំបាច់ជាបន្ទាន់ដើម្បីអភិវឌ្ឍកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិមួយរវាងរដ្ឋនានា ក្នុងការបង្កើត និង អនុម័តនូវវិធានការជាក់ស្តែងនិងមានប្រសិទ្ធិភាពទាំងឡាយក្នុងការទប់ស្កាត់រាល់អំពើខុសច្បាប់ទៅនឹងសុវត្ថិភាពនៃការធ្វើនាវាចរណ៍តាមដែនសមុទ្រ និង ការចោទប្រកាន់និងការដាក់ទោសដល់អ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើស (ចារី)

-ដោយរំលឹកឡើងវិញនូវសេចក្តីសំរេចលេខ ៤០/៦១ របស់មហាសន្និបាតសហប្រជាជាតិចុះថ្ងៃទី ០៩ ធ្នូ ១៩៨៥ "ដែលតាមសេចក្តីសំរេចនេះ ស្នើដោយទទូចដល់គ្រប់រដ្ឋទាំងអស់ ដោយឯកតោភាគីក្តី និងក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយបណ្តារដ្ឋផ្សេងៗទៀតក្តី ព្រមទាំងស្នើដល់ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចទាំងឡាយរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ដើម្បីរួមចំណែកលុបបំបាត់ជាលំដាប់នូវបុព្វហេតុផ្សេងៗ ដែលជាប្រភពកំណើតនៃភេរវកម្មអន្តជាតិ និងដើម្បីប្រុងប្រយ័ត្នជាពិសេសដល់ស្ថានភាពទាំងឡាយ រួមមានអាណានិគមនិយម ជាតិសាសន៍និយម និងស្ថានភាពនានាដែលសំដែងអោយឃើញនូវការរំលោភបំពានទ្រង់ទ្រាយធំ(mass) និងជាក់ស្តែងទៅលើសិទ្ធិមនុស្ស និង សេរីភាពជាមូលដ្ឋាន និងស្ថានភាពទាំងឡាយដែលជាប់ទាក់ទងនឹងការកាន់កាប់ពីបរទេស ដែលអាចបង្កអោយមានអំពើភេរវកម្មអន្តជាតិ និង អាចធ្វើអោយមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សន្តិភាព និង សន្តិសុខអន្តរជាតិ "។

-ដោយរំលឹកឡើងវិញបន្ថែមទៀតនូវសេចក្តីសំរេចលេខ ៤០/៦១ ស្តីពីការ"ថ្កោលទោសដោយឥតសង្ស័យ/ឥតព្រលាំ ថាជាឧក្រិដ្ឋជន អំពើ វិធីសាស្ត្រ និង ការអនុវត្តន៍ទាំងឡាយនៃភេរវកម្ម នៅទីកន្លែងណាក៏ដោយ និងដោយជនណាក៏ដោយ រួមបញ្ចូលទាំងអំពើទាំងឡាយដែលធ្វើអោយមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ទំនាក់ទំនងជាមិត្តភាពរវាងរដ្ឋនានា និង សន្តិសុខរបស់ពួកគេ "។

-ដោយរំលឹកឡើងវិញផងដែរតាមសេចក្តីសំរេចលេខ ៤០/៦១ ថា អង្គការដែនសមុទ្រអន្តរជាតិត្រូវបានកោះអញ្ជើញដើម្បី"ធ្វើការសិក្សាបញ្ហាភេរវកម្មនៅលើនាវា ឬ ប្រឆាំងនឹងនាវា ក្នុងគោលបំណងបង្កើតឡើងនូវអនុសាសន៍មួយចំនួនលើវិធានការសមស្របនានា "។

-ដោយមានការយកចិត្តទុកដាក់ ចំពោះសេចក្តីសំរេចលេខ A.៥៨៤(១៤) ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៨៥ នៃសន្និបាតអង្គការដែនសមុទ្រអន្តរជាតិ ដែលបានអំពាវនាវ(ស្នើសុំ)អោយធ្វើការអភិវឌ្ឍវិធានការផ្សេងៗសំដៅទប់ស្កាត់រាល់អំពើខុសច្បាប់ដែលគំរាមកំហែងដល់សន្តិសុខនៃនាវា និង សុវត្ថិភាពរបស់អ្នកដំណើរ និង ក្រុមនាវិក

-ដោយកត់សំគាល់ថា អំពើទាំងឡាយរបស់ក្រុមនាវិកដែលអាស្រ័យលើវិន័យធម្មតានៅលើនាវា គឺស្ថិតនៅក្រៅការកំណត់(បទបញ្ញត្តិ)នៃអនុសញ្ញានេះ

-ដោយអះអាងនូវគោលបំណងនៃវិធាន និង ស្តង់ដារក្នុងការត្រួតពិនិត្យទាំងឡាយ ដែលទាក់ទងទៅនឹងការទប់ស្កាត់ និងការត្រួតពិនិត្យនៃរាល់អំពើខុសច្បាប់ប្រឆាំងនឹងនាវា និងមនុស្សនៅលើនាវា ជាមួយនឹងគោលបំណងមួយដើម្បីផ្សព្វផ្សាយទាន់ពេលវេលានូវវិធាន និងស្តង់ដារទាំងនេះទៅតាមការចាំបាច់ និង ទៅតាមខ្លឹមសារនេះ ដោយកត់សំគាល់ជាមួយការពេញចិត្តចំពោះវិធានការទាំងឡាយ សំដៅទប់ស្កាត់អំពើខុសច្បាប់ប្រឆាំងអ្នកដំណើរ

និងក្រុមនាវិកនៅលើនាវា ដូចដែលបានផ្តល់អនុសាសន៍ដោយគណៈកម្មាធិការសុវត្ថិភាពដែនសមុទ្រនៃអង្គការដែនសមុទ្រអន្តរជាតិ

- ដោយបញ្ជាក់បន្ថែមទៀតថាបញ្ហាទាំងឡាយដែលមិនត្រូវបានចែងដោយអនុសញ្ញានេះ នឹងត្រូវបន្តគ្រប់គ្រងដោយវិធាននិងគោលការណ៍ទាំងឡាយនៃនិតិអន្តរជាតិទូទៅ

-ដោយទទួលស្គាល់នូវភាពចាំបាច់សំរាប់រដ្ឋទាំងអស់ ក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើខុសច្បាប់ទៅនឹងសុវត្ថិភាពនៃការធ្វើនាវាចរណ៍តាមដែនសមុទ្រ ដោយគោរពយ៉ាងតឹងរឹងតាមវិធាននិងគោលការណ៍ទាំងឡាយនៃនិតិអន្តរជាតិទូទៅ ។

បានព្រមព្រៀង ដូចខាងក្រោមនេះ :

មាត្រា១

វត្ថុបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ "នាវា" មានន័យថាអាគារសមុទ្រនៃប្រភេទណាមួយក៏ដោយដែលមិនស្ថិតជាប់ជាអចិន្ត្រៃយ៍ទៅនឹងបាតសមុទ្រ រាប់បញ្ចូលទាំងនាវាដែលដើរដោយកំលាំងថាមពល នាវាមុជទឹក ឬ នាវាបណ្តែតទឹកផ្សេងៗទៀត ។

មាត្រា២

១ អនុសញ្ញានេះមិនអនុវត្តចំពោះ :

ក- នាវាចម្បាំង ឬ

ខ- កប៉ាល់ដែលជាកម្មសិទ្ធរបស់រដ្ឋមួយ ឬដែលត្រូវបានប្រតិបត្តិដោយរដ្ឋមួយ នៅពេលដែលនាវាទាំងនោះត្រូវបានប្រើប្រាស់ជានាវាចម្បាំងជំនួយ ឬ សំរាប់គោលដៅគយ ឬនគរបាល ឬ

គ- នាវាដែលត្រូវបានដកចេញពីការធ្វើនាវាចរណ៍ ឬត្រូវបានគេលើកឡើងសំរាប់ជួសជុល ។

២ គ្មានបទប្បញ្ញត្តិណាមួយនៃអនុសញ្ញានេះប៉ះពាល់ដល់អភ័យឯកសិទ្ធិនៃនាវាចម្បាំង និង នាវាផ្សេងៗទៀតរបស់រដ្ឋដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងគោលបំណងមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា៣

១ ជនណាម្នាក់ជាជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌមួយ ប្រសិនបើជននោះប្រព្រឹត្តដោយខុសច្បាប់ និង ដោយចេតនា :

ក- រឹបអូស ឬ ធ្វើការត្រួតត្រាទៅលើនាវាដោយប្រើហិង្សា ឬ ការគំរាមកំហែង ឬការបំភិតបំភ័យតាមទម្រង់ទ្រាយណាមួយ ឬ

ខ- ប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាទៅលើមនុស្សនៅលើនាវា ប្រសិនបើអំពើនោះអាចធ្វើអោយមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពនៃការធ្វើនាវាចរណ៍របស់នាវានោះ ឬ

គ- បំផ្លាញនាវា ឬ បង្កការខូចខាតដល់នាវា ឬទំនិញរបស់នាវាដែលអាចធ្វើអោយគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពនៃការធ្វើនាវាចរណ៍របស់នាវានោះ ឬ

ឃ- ដាក់ ឬ ធ្វើអោយមានការដាក់នៅលើនាវា ដោយមធ្យោបាយណាក៏ដោយនូវឧបករណ៍ ឬសារធាតុដែលអាចបំផ្លិចបំផ្លាញដល់នាវានោះ ឬដែលអាចបង្កការខូចខាតដល់នាវា ឬទំនិញរបស់នាវានោះ ដែលធ្វើអោយគ្រោះថ្នាក់ ឬអាចធ្វើអោយ គ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាព នៃការធ្វើនាវាចរណ៍របស់នាវានោះ ឬ

ង- បំផ្លាញ ឬធ្វើអោយខូចខាតយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់ឧបករណ៍សំរាប់ការធ្វើនាវាចរណ៍តាមសមុទ្រ ឬ ធ្វើអោយរំខានយ៉ាងខ្លាំងដល់ប្រតិបត្តិការរបស់នាវា ប្រសិនបើទង្វើបែបនោះអាចធ្វើអោយគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពនៃការធ្វើនាវាចរណ៍របស់នាវានោះ ឬ

ច- ផ្តល់ពត៌មានដែលខ្លួនដឹងថា "មិនពិត" ដែលជាហេតុធ្វើអោយគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពនៃការធ្វើនាវាចរណ៍របស់នាវា ឬ

ឆ- បង្ករបួសស្នាម ឬធ្វើឃាតជនណាម្នាក់ បើអំពើទាំងនោះ មានចំណងទាក់ទងជាមួយនឹងបទល្មើសមួយនៃបទល្មើសទាំងឡាយ ដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌ (ក) ដល់ (ច) ដែលបទល្មើសនោះត្រូវបានប្រព្រឹត្ត ឬប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្ត។

២ ចាត់ទុកជាការប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌមួយផងដែរ ប្រសិនបើជននោះ :

ក- ប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយក្នុងចំណោមបទល្មើសទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ ឬ

ខ- ជំរុញជនណាម្នាក់ផ្សេងទៀត អោយប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយ ក្នុងចំណោមបទល្មើសទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ ឬសមគំនិតជាមួយនឹងជនណាម្នាក់ដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសបែបណាមួយនោះ ឬ

គ- គំរាមកំហែង ដោយមាន ឬ គ្មានលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ជាតិ ក្នុងគោលបំណងបង្ខិតបង្ខំរូបវន្តបុគ្គល ឬនិតិបុគ្គលអោយធ្វើឬមិនអោយធ្វើនូវអំពើណាមួយ អោយប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ១ វាក្យខ័ណ្ឌ (ខ) (គ) និង (ង) ប្រសិនបើការគំរាមកំហែងនោះអាចធ្វើអោយគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពនៃការធ្វើនាវាចរណ៍របស់នាវានោះ ។

មាត្រា៤

១ អនុសញ្ញានេះ ត្រូវអនុវត្ត ប្រសិនបើនាវាដែលកំពុងធ្វើនាវាចរណ៍ ឬ ដែលបានកំណត់គំរោងធ្វើដំណើរចូលទៅក្នុង ឬកាត់តាម ឬចេញពីដែនទឹកដែលស្ថិតនៅខាងក្រៅនៃសមុទ្រដែនដីនៃរដ្ឋមួយ ឬនៅខាងដែនកំណត់ម្ខាងទៀតនៃសមុទ្រដែនដីរបស់ខ្លួនដែលជាប់នឹងសមុទ្រដែនដីនៃរដ្ឋផ្សេងទៀត។

២ ក្នុងករណីដែលអនុសញ្ញានេះមិនអនុវត្តទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ ១ ប៉ុន្តែបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃអនុសញ្ញានេះអនុវត្តប្រសិនបើជនល្មើស ឬ ជនល្មើសដោយសង្ស័យត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីរដ្ឋមួយ ក្រៅពីរដ្ឋដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ១ ។

មាត្រា៥

រដ្ឋភាគីនីមួយៗត្រូវបង្ក្រាបរាល់បទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣ ដោយដាក់ទោសសមស្រប ដែលគិតគូរទៅដល់សភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃបទល្មើសទាំងនោះ។

មាត្រា ៦

១- រដ្ឋភាគីនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានការណ៍ចាំបាច់ទាំងឡាយ ដើម្បីបង្កើតនូវយុត្តាធិការរបស់ខ្លួនលើបទល្មើសនានាដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣ នៅពេលដែលបទល្មើសនោះត្រូវបានប្រព្រឹត្តៈ

ក-ប្រឆាំងទៅនឹង ឬ នៅលើនាវាដែលមានដាក់ទង់ជាតិនៃរដ្ឋនោះ នៅពេលដែលបទល្មើសនោះត្រូវបានប្រព្រឹត្ត ឬ

ខ- នៅក្នុងទឹកដីនៃរដ្ឋនោះ រួមបញ្ចូលទាំងនៅក្នុងសមុទ្រដែនដីនៃរដ្ឋនោះ ឬ

គ- ដោយជនជាតិណាម្នាក់នៃរដ្ឋនោះ

២- រដ្ឋភាគីមួយអាចបង្កើតផងដែរនូវយុត្តាធិការរបស់ខ្លួន លើបទល្មើសបែបណាមួយនោះ នៅពេលដែល:

ក- បទល្មើសនោះ ត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយនិរបេតិកជន (ជនដែលគ្មានសញ្ជាតិ) ដែលមាននិវេសនដ្ឋានជាទំលាប់របស់ខ្លួននៅក្នុងរដ្ឋនោះ ឬ

ខ- ក្នុងកំឡុងពេលនៃការប្រព្រឹត្តបទល្មើសនោះ ជនជាតិណាម្នាក់នៃរដ្ឋនោះត្រូវបានឃាត់ខ្លួន ត្រូវបានគំរាមកំហែង ត្រូវបានធ្វើអោយរងរបួស ឬ ត្រូវបានសំលាប់ ឬ

គ- បទល្មើសនោះត្រូវបានប្រព្រឹត្តក្នុងបំណងបង្ខិតបង្ខំរដ្ឋនោះអោយធ្វើ ឬ មិនអោយធ្វើនូវអំពើណាមួយ។

៣- រដ្ឋភាគីនីមួយៗដែលបានបង្កើតយុត្តាធិការលើករណីទាំងឡាយដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ២ ត្រូវជូនដំណឹងដល់អគ្គលេខាធិការនៃអង្គការដែនសមុទ្រអន្តរជាតិ (បន្ទាប់ពីនេះហៅថា "អគ្គលេខាធិការ")។ បន្ទាប់មកប្រសិនបើរដ្ឋភាគីនោះលុបចោលនូវយុត្តាធិការនេះ រដ្ឋភាគីនោះត្រូវជូនដំណឹងដល់អគ្គលេខាធិការ។

៤- រដ្ឋភាគីនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់ ដើម្បីបង្កើតនូវយុត្តាធិការរបស់ខ្លួនលើបទល្មើសនានា ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣ ក្នុងករណីទាំងឡាយដែលជនល្មើសដោយសន្មតមានវត្តមាននៅក្នុងទឹកដីនៃរដ្ឋនោះ ហើយរដ្ឋនោះមិនធ្វើបត្យាប័នជនល្មើសនោះទៅអោយរដ្ឋភាគីណាមួយផ្សេងទៀតដែលបានបង្កើតយុត្តាធិការ ដោយអនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌ១ និង២ នៃមាត្រានេះ។

៥- អនុសញ្ញានេះ រាប់បញ្ចូលទាំងយុត្តាធិការព្រហ្មទណ្ឌដែលត្រូវបានអនុវត្តស្របទៅតាមច្បាប់ជាតិ។

មាត្រា៧

១- ប្រសិនបើស្ថានភាពនានាត្រឹមត្រូវនិងស្របទៅតាមច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួនហើយនោះ រដ្ឋភាគីនីមួយៗដែលជនល្មើស ឬ ជនល្មើសដោយសន្មតស្ថិតនៅ ត្រូវឃុំខ្លួនជនល្មើសនោះ ឬ ត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់ផ្សេងទៀត ដើម្បីធានាវត្តមានរបស់ជនល្មើសនោះ សំរាប់រយៈពេលមួយចាំបាច់ដើម្បីដំណើរការកាត់ទោស ឬ ដំណើរការនិតិវិធីនៃការធ្វើបត្យាប័ន។

២- រដ្ឋនោះត្រូវធ្វើការស៊ើបអង្កេតបឋមមួយជាបន្ទាន់ ទៅលើហេតុការណ៍ទាំងឡាយ ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន ។

៣- ជនណាម្នាក់ដែលត្រូវបានគេចាត់វិធានការនានា ដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ១ ជននោះត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិដើម្បី ៖

ក- ទាក់ទងជាបន្ទាន់ជាមួយអ្នកតំណាងត្រឹមត្រូវដែលស្ថិតនៅជិតបំផុតនៃរដ្ឋដែលខ្លួនមានសញ្ជាតិ ឬរដ្ឋដែលខ្លួនមានសិទ្ធិបង្កើតទំនាក់ទំនងនោះ ឬប្រសិនបើខ្លួនជានិរបេតិកជន (ជនគ្មានសញ្ជាតិ) ត្រូវទាក់ទងជាមួយរដ្ឋដែលខ្លួនមានទិវេសនដ្ឋានជាទំលាប់នៅក្នុងរដ្ឋនោះ ។

ខ- ទទួលបាននូវការសួរសុខទុក្ខដោយអ្នកតំណាងនៃរដ្ឋនោះ ។

៤- សិទ្ធិទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ៣ ត្រូវបានអនុវត្តក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃច្បាប់និងបទបញ្ជាទាំងឡាយ នៃរដ្ឋដែលជនល្មើស ឬ ជនល្មើសដោយសន្មតស្ថិតនៅ ដោយអាស្រ័យលើលក្ខខណ្ឌថាច្បាប់ និង បទបញ្ជាទាំងនោះ ត្រូវធ្វើអោយបានសំរេចពេញលេញនូវគោលបំណង ដែលសិទ្ធិទាំងឡាយត្រូវបានព្រមព្រាងសំរាប់គោលបំណងទាំងនោះ ដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ៣ ។

៥- នៅពេលណាដែលរដ្ឋភាគីមួយបានឃុំខ្លួនជនណាម្នាក់ ដោយអនុលោមតាមមាត្រានេះ រដ្ឋភាគីនោះត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ដល់រដ្ឋនានាដែលបានបង្កើតយុត្តាធិការស្របតាមមាត្រា ៦ កថាខ័ណ្ឌ១ និង ប្រសិនបើរដ្ឋភាគីនោះគិតថាគួរធ្វើ ត្រូវជូនដំណឹងដល់រដ្ឋដែលចាប់អារម្មណ៍នានាអំពីហេតុការណ៍ដែលជននោះកំពុងឃុំខ្លួន និង អំពីស្ថានភាពនានាដែលនាំទៅដល់ការចេញដីការឃុំខ្លួននោះ ។ រដ្ឋដែលធ្វើការអង្កេតជាបឋម ដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ២ នៃមាត្រានេះ ត្រូវរាយការណ៍ជាប្រញាប់នូវលទ្ធផលទៅរដ្ឋដែលពោលខាងលើ ហើយត្រូវបញ្ជាក់ថាតើរដ្ឋខ្លួនមានបំណងអនុវត្តយុត្តាធិការ ឬអត់ ។

មាត្រា៨

១- ប្រធាននាវានៃរដ្ឋភាគី (The flag State រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិ) អាចប្រគល់អោយអាជ្ញាធរនៃរដ្ឋភាគីផ្សេងណាមួយទៀត(The receiving State)(រដ្ឋទទួល)នូវជនណាម្នាក់ដែលមានមូលហេតុគ្រប់គ្រាន់ ដែលជឿថាជននោះបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសមួយក្នុងចំណោមបទល្មើសទាំងឡាយ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣ ។

២- រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិត្រូវធានាថា ប្រធាននាវារបស់ខ្លួនមានកាតព្វកិច្ចជូនដំណឹងទៅអាជ្ញាធរទាំងឡាយនៃរដ្ឋទទួលអំពីបំណងរបស់ខ្លួនដើម្បីប្រគល់ជនណាម្នាក់ និងមូលហេតុផ្សេងៗទៀតដែលបង្ហាញអំពីសេចក្តីសំរេចនេះ នៅពេល

ណៅដែលអាចធ្វើទៅបាននិងបើអាច មុនពេលចូលទៅក្នុងសមុទ្រដែនដីនៃរដ្ឋទទួល ដោយមានទាំងជននោះដែលប្រធាននាវាមានបំណងយកមកប្រគល់ ដោយអនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌ ១។

៣- រដ្ឋទទួលព្រមទទួលនូវការប្រគល់ខ្លួននោះ លើកលែងតែករណីរដ្ឋនោះមានមូលហេតុដែលអាចចាត់ទុកថា អនុសញ្ញានេះមិនអាចអនុវត្តបានចំពោះអំពើនានាដែលបណ្តាលអោយមានការបញ្ជូនខ្លួន និងត្រូវចាត់និតិវិធី ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៧ ។ រាល់ការបដិសេធទទួលខ្លួនជនណាម្នាក់ត្រូវបង្ហាញពីមូលហេតុនៃការបដិសេធនោះ។

៤- រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិត្រូវធានាថាប្រធាននាវារបស់ខ្លួនមានកាតព្វកិច្ចផ្តល់អោយអាជ្ញាធរនានានៃរដ្ឋទទួលនូវ ភស្តុតាងដែលទាក់ទងទៅនឹងបទល្មើសដោយសន្មត។

៥- រដ្ឋទទួលដែលបានទទួលយកការប្រគល់ខ្លួនជនណាម្នាក់ ស្របតាមកថាខ័ណ្ឌ ៣ អាចធ្វើការស្នើសុំរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិអោយព្រមទទួលយកជននោះវិញ ។ រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិត្រូវពិចារណាសំណើរបែបណាមួយ ហើយប្រសិនបើយល់ព្រមទៅតាមសំណើរនោះ ត្រូវធ្វើតាមនិតិវិធី ស្របតាមមាត្រា ៧ ។ ប្រសិនបើ រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិបដិសេធចោលសំណើរមួយ រដ្ឋនោះត្រូវបង្ហាញពីមូលហេតុអំពីសេចក្តីសំរេចនោះដល់រដ្ឋទទួល។

មាត្រា៩

គ្មានបទប្បញ្ញត្តិណាមួយនៃអនុសញ្ញានេះប៉ះពាល់តាមរបៀបណាមួយទៅលើវិធាននៃនិតិអន្តរជាតិ ដែលទាក់ទងទៅនឹងការប្រតិបត្តិសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋទាំងឡាយក្នុងរឿងស៊ើបអង្កេត ឬការពង្រឹងសមត្ថកិច្ចនៅលើនាវាទាំងឡាយដែលមិនដាក់ទង់ជាតិរបស់ខ្លួន។

មាត្រា១០

១- ក្នុងករណីដែលមាត្រា៦ត្រូវអនុវត្ត រដ្ឋភាគីដែលជនល្មើស ឬជនល្មើសដោយសន្មតត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន ប្រសិនបើរដ្ឋភាគីនោះមិនធ្វើបត្យាប័នជនល្មើសទេ ខ្លួនត្រូវមានកាតព្វកិច្ចដាក់ជូនករណីនេះ ដោយគ្មានការយឺតយ៉ាវនិងគ្មានករណីលើកលែងណាមួយ ទៅអោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទាំងឡាយរបស់ខ្លួនពិនិត្យដើម្បីកាត់

ទោសតាមនិតិវិធី ស្របតាមច្បាប់នៃរដ្ឋនោះ ទោះបីបទល្មើសត្រូវបានឬមិនត្រូវបានប្រព្រឹត្តនៅលើទឹកដីរបស់ខ្លួនក៏ដោយ។ អាជ្ញាធរទាំងនោះត្រូវធ្វើការសម្រេចក្នុងលក្ខណៈដូចគ្នា ចំពោះករណីបទល្មើសណាមួយផ្សេងទៀតដែលមានលក្ខណៈធ្ងន់ធ្ងរ ស្របទៅនឹងច្បាប់របស់រដ្ឋនោះ។

២- ជនណាម្នាក់ដែលនិតិវិធីត្រូវអនុវត្តចំពោះខ្លួន ទាក់ទងទៅនឹងបទល្មើសណាមួយក្នុងចំណោមបទល្មើស ទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣ ត្រូវបានធានានូវប្រព្រឹត្តកម្មត្រឹមត្រូវ គ្រប់ដំណាក់កាលនៃនិតិវិធី រួមទាំងទទួលបាននូវសិទ្ធិ និង ការធានាទាំងឡាយដូចមានចែងដោយច្បាប់រដ្ឋដែលជននោះស្ថិតនៅ។

មាត្រា១១

១- បទល្មើសទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣ ត្រូវចាត់ទុកដោយរាប់បញ្ចូលជាបទល្មើសដែលធ្វើបត្យាប័នបាននៅក្នុងសន្ធិសញ្ញាបត្យាប័នណាមួយដែលមានរវាងរដ្ឋភាគី។ រដ្ឋភាគីទាំងឡាយត្រូវប្រកាន់យកដោយរាប់បញ្ចូលបទល្មើសទាំងនោះជាបទល្មើសដែលធ្វើបត្យាប័នបាននៅក្នុងរាល់សន្ធិសញ្ញាបត្យាប័នដែលនឹងត្រូវបង្កើតឡើងរវាងរដ្ឋភាគីទាំងនោះ។

២- ប្រសិនបើរដ្ឋភាគីមួយដែលធ្វើបត្យាប័នក្នុងលក្ខខណ្ឌមានសន្ធិសញ្ញា ទទួលសំណើរធ្វើបត្យាប័នពីរដ្ឋភាគីមួយផ្សេងទៀតដែលមិនមានសន្ធិសញ្ញាបត្យាប័ន រដ្ឋភាគីដែលត្រូវបានស្នើសុំ តាមជំរើសរបស់ខ្លួន អាចចាត់ទុកអនុសញ្ញានេះជាមូលដ្ឋានច្បាប់សំរាប់ការធ្វើបត្យាប័ន ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបទល្មើសទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣ ។ ការធ្វើបត្យាប័នត្រូវស្ថិតនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌផ្សេងទៀតដូចមានចែងក្នុងច្បាប់របស់រដ្ឋភាគីដែលត្រូវបានស្នើសុំ។

៣- រដ្ឋភាគីទាំងឡាយដែលមិនដាក់បត្យាប័ននៅក្រោមលក្ខខណ្ឌដែលមានសន្ធិសញ្ញា ត្រូវទទួលស្គាល់បទល្មើសទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣ជាបទល្មើសដែលធ្វើបត្យាប័នបានរវាងរដ្ឋទាំងនោះ ក្រោមលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗដូចមានចែងក្នុងច្បាប់របស់រដ្ឋភាគីដែលត្រូវបានស្នើសុំ។

៤- ប្រសិនបើចាំបាច់ ក្នុងបំណងធ្វើបត្យាប័នរវាងរដ្ឋភាគី បទល្មើសទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣ ត្រូវបានចាត់ទុកមិនត្រឹមតែជាបទល្មើសដែលបានកើតឡើងនៅទីកន្លែងដែលបទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងត្រូវបានចាត់ទុកដូចជាបទល្មើសទាំងនោះបានកើតឡើងក្នុងទីកន្លែងដែលឋិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋភាគីដែលបានស្នើសុំបត្យាប័នផងដែរ។

៥- រដ្ឋភាគីមួយដែលទទួលសំណើរសំរាប់ធ្វើបត្យាប័នលើសពី ១ ពីបណ្តារដ្ឋដែលបានបង្កើតសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៦ និងដែលសំរេចមិនធ្វើការកាត់ទោស កាលបើខ្លួនជ្រើសរើសរដ្ឋដើម្បីធ្វើបត្យាប័នជនល្មើស ឬជនល្មើសដោយសន្មតនោះ ត្រូវគិតគូរទៅដល់ផលប្រយោជន៍ និង ការទទួលខុសត្រូវនៃរដ្ឋភាគីដែលបទល្មើសបានកើតមានឡើងនៅលើនាវាដែលដាក់ទង់ជាតិនៃរដ្ឋភាគីនោះ ។

៦- ដោយអនុលោមតាមអនុសញ្ញានេះ ក្នុងការពិចារណាសំណើរសំរាប់ធ្វើបត្យាប័ននៃជនល្មើសដោយសន្មត រដ្ឋដែលត្រូវបានស្នើសុំត្រូវគិតគូទៅដល់បញ្ហាដែលថាតើសិទ្ធិរបស់ជនល្មើសដោយសន្មតដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៧ កថាខ័ណ្ឌ ៣ អាចអនុវត្តបានដែរឬទេ នៅក្នុងរដ្ឋដែលស្នើសុំ ។

៧- ដោយទាក់ទងទៅនឹងបទល្មើសទាំងឡាយដូចបានកំណត់ច្បាស់នៅក្នុងអនុសញ្ញានេះ បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃសន្ធិសញ្ញានិងកិច្ចព្រមព្រៀងបត្យាប័នដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងរវាងរដ្ឋភាគី ត្រូវកែប្រែរវាងរដ្ឋភាគី ក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលបទប្បញ្ញត្តិទាំងនោះវិសមិតជាមួយអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា១២

១- រដ្ឋភាគីទាំងឡាយត្រូវផ្តល់អោយគ្នានូវវិធានការនៃការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកផ្នែកយុត្តាធិការ អោយទូលំទូលាយ ក្នុងរាល់និតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌដែលទាក់ទងនឹងបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៣ ដោយរួមមានទាំងការជួយអោយទទួលបាននូវភស្តុតាងចាំបាច់ទាំងឡាយដែលពួកគេអាចប្រើប្រាស់បានសំរាប់និតិវិធី ។

២- រដ្ឋភាគីទាំងឡាយត្រូវអនុវត្តនូវកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ ១ ស្របជាមួយនឹងសន្ធិសញ្ញាណាមួយស្តីពីការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកផ្នែកយុត្តាធិការដែលអាចមានរវាងគ្នា។ ក្នុងករណីដែលគ្មានសន្ធិសញ្ញាបែបនេះទេ រដ្ឋភាគីត្រូវផ្តល់នូវការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកនូវផ្នែកយុត្តាធិការនេះ ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់ជាតិរបស់ពួកគេ ។

មាត្រា១៣

១- រដ្ឋភាគីត្រូវធ្វើសហប្រតិបត្តិការ ក្នុងការទប់ស្កាត់បទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣ ជាអាទិ៍ :

ក- ចាត់រាល់វិធានការដែលអាចអនុវត្តបានដើម្បីទប់ស្កាត់រាល់ការរៀបចំនៅក្នុងទឹកដីរៀង១ខ្លួន ក្នុងគោលបំណងប្រព្រឹត្តបទល្មើសទាំងឡាយនៅខាងក្នុង ឬ នៅខាងក្រៅទឹកដីរបស់ខ្លួន ។

ខ- ផ្លាស់ប្តូរពត៌មានដោយអនុលោមតាមច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន និងសំរបសំរួលវិធានការផ្នែករដ្ឋបាល និងវិធានការផ្សេងៗដែលសមស្រប ដើម្បីទប់ស្កាត់រាល់ការប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣ ។

២- នៅពេលដែលការធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់របស់នាវាមួយត្រូវបានពន្យា ឬបង្អាក់ ដោយសារតែការប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣ រដ្ឋភាគីដែលនាវា ឬអ្នកដំណើរ ឬក្រុមនាវិកស្ថិតនៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន ត្រូវប្រឹងប្រែងតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីជៀសវាងនូវការឃាត់ទុក ឬពន្យាដំណើរចំពោះនាវា អ្នកដំណើរ ក្រុមនាវិក ឬទំនិញដោយមិនត្រឹមត្រូវ ។

មាត្រា១៤

រដ្ឋភាគីណាមួយដែលមានហេតុផលអាចជឿបានថាបទល្មើសមួយដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣ នឹងត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើង ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន ត្រូវផ្តល់ជាបន្ទាន់តាមដែលអាចធ្វើទៅបាននូវពត៌មានពាក់ព័ន្ធដែលខ្លួនមាន ទៅអោយរដ្ឋទាំងឡាយដែលខ្លួនជឿថារដ្ឋទាំងនោះបានបង្កើតសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនស្របតាមមាត្រា ៦ ។

មាត្រា១៥

១- ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន រដ្ឋភាគីនីមួយៗត្រូវផ្តល់ជូនអគ្គលេខាធិការអោយបានឆាប់បំផុតតាមដែលអាចធ្វើទៅបាននូវពត៌មានដែលពាក់ព័ន្ធណាមួយដែលខ្លួនមាន ទាក់ទងទៅនឹង :

ក- ស្ថានភាពទាំងឡាយនៃបទល្មើស

ខ- វិធានការដែលត្រូវបានចាត់ឡើងដោយអនុលោមតាមមាត្រា១៣ កថាខ័ណ្ឌ២

គ- វិធានការដែលត្រូវបានចាត់ឡើងដែលទាក់ទងទៅនឹងជនល្មើស ឬជនល្មើសដោយសន្មត និងជាពិសេសរាល់លទ្ធផលនៃនីតិវិធីនៃការធ្វើបត្យាប័នណាមួយ ឬនីតិវិធីផ្នែកយុត្តិធិការផ្សេងទៀត ។

២- ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន រដ្ឋភាគីដែលបានកាត់ទោសជនល្មើសដោយសន្មត ត្រូវជូនដំណឹងពីលទ្ធផលស្ថាពរនៃនិតិវិធីទាំងនោះទៅអគ្គលេខាធិការ ។

៣- រាល់ពត៌មានទាំងឡាយដែលបានទទួលស្របតាមកថាខ័ណ្ឌ១ និង ២ ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយដោយអគ្គលេខាធិការ ទៅគ្រប់រដ្ឋភាគី ទៅសមាជិកទាំងឡាយនៃអង្គការដែនសមុទ្រអន្តរជាតិ (បន្ទាប់ពីនេះហៅថា"អង្គការ") ទៅរដ្ឋផ្សេងៗដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ និងទៅអង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិដែលសមស្រប ។

មាត្រា១៦

១- រាល់ជម្លោះរវាងរដ្ឋភាគី ២ ឬច្រើន ពាក់ព័ន្ធក្នុងការបកស្រាយឬការអនុវត្តន៍នៃអនុសញ្ញានេះ ដែលមិនអាចដោះស្រាយបានតាមរយៈការចរចាក្នុងពេលដ៏សមស្របមួយ ត្រូវដាក់ជូនទៅមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យទៅតាមសំណើរនៃរដ្ឋភាគីណាមួយ។ ប្រសិនបើក្នុងរយៈពេល ៦ខែ ចាប់ពីថ្ងៃនៃការដាក់សំណើរសំរាប់មជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យ ភាគីទាំងនោះនៅតែមិនអាចឈានទៅដល់ការព្រមព្រៀងលើការរៀបចំមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យបានទេនោះ ភាគីណាមួយនៃភាគីទាំងនោះអាចដាក់ជំលោះនេះជូនទៅតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ដោយដាក់បណ្តឹងអនុលោមទៅតាមលក្ខន្តិកៈ របស់តុលាការ ។

២- នៅពេលចុះហត្ថលេខា ការផ្តល់សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ឬការយល់ព្រមលើអនុសញ្ញានេះ ឬការសុំចូលជាសមាជិក រដ្ឋនិមួយៗអាចប្រកាសថា ខ្លួនមិនចាត់ទុកថាត្រូវបានចងភ្ជាប់ដោយបទប្បញ្ញត្តិណាមួយ ឬដោយរាល់បទប្បញ្ញត្តិនៃកថាខ័ណ្ឌ ១ ទេ។ រដ្ឋភាគីផ្សេងទៀតមិនត្រូវបានចងភ្ជាប់ដោយបទប្បញ្ញត្តិទាំងនោះ ប្រសិនបើមានរដ្ឋភាគីណាមួយ បានដាក់លក្ខខណ្ឌបន្ថែមបែបនេះមួយ។

៣- រដ្ឋណាមួយដែលបានដាក់លក្ខខណ្ឌបន្ថែម អនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌ ២ អាចដកលក្ខខណ្ឌនោះវិញបាន នៅគ្រប់ពេល ដោយជូនដំណឹងទៅអគ្គលេខាធិការ ។

មាត្រា១៧

១- អនុសញ្ញានេះ ត្រូវបានបើកចំហ នៅទីក្រុងរ៉ូមនាថ្ងៃទី ១០ ខែមិនា ឆ្នាំ ១៩៨៨ សំរាប់ការចុះហត្ថលេខារបស់រដ្ឋទាំងឡាយដែលបានចូលរួមក្នុងសន្និសីទអន្តរជាតិស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើខុសច្បាប់ទៅនឹងសុវត្ថិភាពនៃការធ្វើនាវាចរណ៍តាមដែនសមុទ្រ និង ការចុះហត្ថលេខាសំរាប់រដ្ឋទាំងអស់ នៅទីស្នាក់ការនៃអង្គការ ចាប់ពីថ្ងៃទី១៤ ខែ មិនា ឆ្នាំ ១៩៨៨ រហូតដល់ថ្ងៃទី ១៩ ខែ មិនា ឆ្នាំ ១៩៨៩។ បន្ទាប់មក អនុសញ្ញានេះនៅតែបើកចំហសំរាប់ការចូលជាសមាជិក។

២- រដ្ឋនានាអាចបញ្ជាក់ពីការយល់ព្រមរបស់ខ្លួនក្នុងការគោរពតាមអនុសញ្ញានេះបាន ដោយ :

ក- ការចុះហត្ថលេខាដោយគ្មានលក្ខខណ្ឌផ្តល់សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ឬការយល់ព្រម ឬ

ខ- ការចុះហត្ថលេខាដោយឋិតក្រោមលក្ខខណ្ឌសច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ឬ ការយល់ព្រមដែលតំរូវផ្តល់សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ឬ ការយល់ព្រម ឬ

គ- ការចូលជាសមាជិក ។

៣- ការផ្តល់សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ការយល់ព្រម ឬ ការចូលជាសមាជិក មានប្រសិទ្ធិភាព ដោយការដាក់ជូននូវលិខិតុបករណ៍មួយទៅអគ្គលេខាធិការ ។

មាត្រា១៨

១- អនុសញ្ញានេះចូលជាធរមាននៅ ៩០ ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីរដ្ឋចំនួន ១៥ បានចុះហត្ថលេខាលើអនុសញ្ញានេះ ដោយគ្មានលក្ខខណ្ឌផ្តល់សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ឬ ការយល់ព្រម ឬបានដាក់លិខិតុបករណ៍សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ការយល់ព្រម ឬ ការចូលជាសមាជិក ។

២- ចំពោះរដ្ឋមួយដែលដាក់លិខិតុបករណ៍សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ការយល់ព្រម ឬ ការចូលជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញានេះ បន្ទាប់ពីលក្ខខណ្ឌនានាសំរាប់ចូលជាធរមានត្រូវបានបំពេញរួចហើយនោះ សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ការយល់ព្រម ឬ ការចូលជាសមាជិក ចាប់មានសុពលភាព ៩០ ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីថ្ងៃនៃការដាក់លិខិតុបករណ៍ ។

មាត្រា១៩

១- អនុសញ្ញានេះ អាចត្រូវបានប្រកាសមិនយល់ព្រមដោយរដ្ឋភាគីណាមួយ នៅពេលណាក៏បាន បន្ទាប់ពីផុតកំណត់រយៈពេល១ឆ្នាំ ចាប់ពីថ្ងៃដែលអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមានសំរាប់រដ្ឋនោះ ។

២- ការប្រកាសមិនយល់ព្រម អាចមានសុពលភាពបាន ដោយការដាក់លិខិតុបករណ៍នៃការប្រកាសមិនយល់ព្រមនោះ ជូនទៅអគ្គលេខាធិការ ។

៣- សេចក្តីប្រកាសមិនយល់ព្រម ចាប់មានសុពលភាពរយៈពេល ១ឆ្នាំ ឬក៏រយៈពេលយូរជាងនេះដូចដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងលិខិតុបករណ៍នៃសេចក្តីប្រកាសមិនយល់ព្រម បន្ទាប់ពីការទទួលលិខិតុបករណ៍នៃសេចក្តីប្រកាសមិនយល់ព្រមនេះ ដោយអគ្គលេខាធិការ ។

មាត្រា២០

១- សន្និសីទមួយអាចត្រូវបានកោះប្រជុំ ដោយ"អង្គការ" សំរាប់គោលបំណងពិនិត្យឡើងវិញ ឬ វិសោធនកម្មលើអនុសញ្ញានេះ ។

២- អគ្គលេខាធិការ អាចកោះប្រជុំរដ្ឋភាគីទាំងឡាយនៃអនុសញ្ញានេះ ដើម្បីធ្វើសន្និសីទពិនិត្យឡើងវិញ ឬ វិសោធនកម្មអនុសញ្ញានេះ ទៅតាមសំណើរចំនួន ១ភាគ៣នៃរដ្ឋភាគី ឬ រដ្ឋភាគីចំនួន ១០ ប្រសិនបើតួលេខខាងក្រោយនេះខ្ពស់ជាង ។

៣- លិខិតុបករណ៍ណាមួយនៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ការយល់ព្រម ឬការចូលជាសមាជិក ដែលត្រូវបានដាក់ជូន បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមាននៃវិសោធនកម្មលើអនុសញ្ញានេះ ត្រូវបានចាត់ទុកថាអនុវត្តតាមអនុសញ្ញាដែលបានធ្វើវិសោធនកម្មរួច ។

មាត្រា២១

១- អនុសញ្ញានេះត្រូវបានតំកល់ទុកនៅអគ្គលេខាធិការ ។

២- អគ្គលេខាធិការត្រូវ :

ក- ផ្តល់ពត៌មានដល់រដ្ឋទាំងអស់ដែលបានចុះហត្ថលេខាលើអនុសញ្ញានេះ ឬ បានចូលជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញានេះ ព្រមទាំងសមាជិកទាំងអស់នៃអង្គការនេះអោយបានដឹងអំពី :

(១)- ហត្ថលេខាថ្មីនិមួយៗ ឬការដាក់លិខិតុបករណ៍ថ្មីនៃសច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ការយល់ព្រម ឬការចូលជាសមាជិក ព្រមទាំងកាលបរិច្ឆេទ

(២)- កាលបរិច្ឆេទចូលជាធរមាននៃអនុសញ្ញានេះ

(៣)- ការដាក់ដកលិខិតុបករណ៍ណាមួយនៃសេចក្តីប្រកាសមិនយល់ព្រមលើអនុសញ្ញានេះ រួមទាំងកាលបរិច្ឆេទដែលបានទទួល និង កាលបរិច្ឆេទដែលសេចក្តីប្រកាសមិនយល់ព្រមចាប់មានសុពលភាព ។

(៤)- ការទទួលនៃសេចក្តីប្រកាស ឬសេចក្តីជូនដំណឹងណាមួយដែលបានធ្វើឡើងស្របតាមអនុសញ្ញានេះ ។

ខ- បញ្ជូនឯកសារចំលងពិតដែលបានបញ្ជាក់ជាផ្លូវការនៃអនុសញ្ញានេះ ទៅអោយរដ្ឋទាំងអស់ដែលបានចុះហត្ថលេខា ឬ បានចូលជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញានេះ ។

៣- នៅពេលដែលអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមាន ឯកសារចំលងពិតដែលបានបញ្ជាក់ជាផ្លូវការនោះ ត្រូវបានបញ្ជូនដោយអ្នកថែរក្សាឯកសារទៅជូនអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ សំរាប់ការចុះបញ្ជីនិងផ្សព្វផ្សាយ ដោយអនុលោម ទៅតាមមាត្រា១០២ នៃធម្មនុញ្ញសហប្រជាជាតិ ។

មាត្រា ២២

អនុសញ្ញានេះ ត្រូវបានរៀបរៀងឡើងជាច្បាប់ដើមតែមួយ ជាភាសាអារ៉ាប់ ចិន អង់គ្លេស បារាំង រុស្ស៊ី និង អេស្ប៉ាញ ដែលអត្ថបទនីមួយៗមានតំលៃស្មើគ្នា ។

ដើម្បីជាសាក្សីភាព អ្នកដែលចុះហត្ថលេខាខាងក្រោម ត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិអោយដ៏ត្រឹមត្រូវ ដោយរដ្ឋាភិបាលរបស់ខ្លួនរៀងៗខ្លួនសំរាប់វត្ថុបំណងនោះ បានចុះហត្ថលេខាលើអនុសញ្ញានេះ ។

ធ្វើនៅទីក្រុងរ៉ូម ថ្ងៃទី ១០ ខែ មិនា ឆ្នាំ១៩៨៨ ។

Convention for the Supression of Unlawful Acts Against the Safety of Maritime Navigation

Signed at Rome, 10 March 1988

THE STATES PARTIES to this Convention,

HAVING IN MIND the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of friendly relations and co-operation among States,

RECOGNIZING in particular that everyone has the right to life, liberty and security of person, as set out in the Universal Declaration of Human Rights and the International Covenant on Civil and Political Rights,

DEEPLY CONCERNED about the world-wide escalation of acts of terrorism in all its forms, which endanger or take innocent human lives, jeopardize fundamental freedoms and seriously impair the dignity of human beings,

CONSIDERING that unlawful acts against the safety of maritime navigation jeopardize the safety of persons and property, seriously affect the operation of maritime services, and undermine the confidence of the peoples of the world in the safety of maritime navigation,

CONSIDERING that the occurrence of such acts is a matter of grave concern to the international community as a whole,

BEING CONVINCED of the urgent need to develop international co-operation between States in devising and adopting effective and practical measures for the prevention of all unlawful acts against the safety of maritime navigation, and the prosecution and punishment of their perpetrators,

RECALLING resolution 40/61 of the General Assembly of the United Nations of 9 December 1985 which, inter alia, "urges all States unilaterally and in co-operation with other States, as well as relevant United Nations organs, to contribute to the progressive elimination of causes underlying international terrorism and to pay special attention to all situations, including colonialism, racism and situations involving mass and flagrant violations of human rights and fundamental freedoms and those involving alien occupation, that may give rise to international terrorism and may endanger international peace and security",

RECALLING FURTHER that resolution 40/61 "unequivocally condemns, as criminal) all acts, methods and practices of terrorism wherever and by whomever committed, including those which jeopardize friendly relations among States and their security",

RECALLING ALSO that by resolution 40/61, the International Maritime Organization was invited to "study the problem of terrorism aboard or against ships with a view to making recommendations on appropriate measures",

HAVING IN MIND resolution A.584(14) of 20 November 1985, of the Assembly of the International Maritime Organization, which called for development of measures to prevent

unlawful acts which threaten the safety of ships and the security of their passengers and crews,

NOTING that acts of the crew which are subject to normal shipboard discipline are outside the purview of this Convention,

AFFIRMING the desirability of monitoring rules and standards relating to the prevention and control of unlawful acts against ships and persons on board ships, with a view to updating them as necessary, and, to this effect, taking note with satisfaction of the Measures to Prevent Unlawful Acts against Passengers and Crews on Board Ships, recommended by the Maritime Safety Committee of the International Maritime Organization,

AFFIRMING FURTHER that matters not regulated by this Convention continue to be governed by the rules and principles of general international law,

RECOGNIZING the need for all States, in combating unlawful acts against the safety of maritime navigation, strictly to comply with rules and principles of general international law,

HAVE AGREED as follows:

ARTICLE 1

For the purposes of this Convention, "ship" means a vessel of any type whatsoever not permanently attached to the sea-bed, including dynamically supported craft, submersibles, or any other floating craft.

ARTICLE 2

1. This Convention does not apply to:
   a. a warship; or
   b. a ship owned or operated by a State when being used as a naval auxiliary or for customs or police purposes; or
   c. a ship which has been withdrawn from navigation or laid up.
2. Nothing in this Convention affects the immunities of warships and other government ships operated for non-commercial purposes.

ARTICLE 3

1. Any person commits an offence if that person unlawfully and intentionally:
   a. seizes or exercises control over a ship by force or threat thereof or any other form of intimidation; or
   b. performs an act of violence against a person on board a ship if that act is likely to endanger the safe navigation of that ship; or
   c. destroys a ship or causes damage to a ship or to its cargo which is likely to endanger the safe navigation of that ship; or
   d. places or causes to be placed on a ship, by any means whatsoever, a device or substance which is likely to destroy that ship, or cause damage to that ship or its cargo which endangers or is likely to endanger the safe navigation of that ship; or
   e. destroys or seriously damages maritime navigational facilities or seriously interferes with their operation, if any such act is likely to endanger the safe navigation of a ship; or
   f. communicates information which he knows to be false, thereby endangering the safe navigation of a ship; or

   g. injures or kills any person, in connection with the commission or the attempted commission of any of the offences set forth in subparagraphs (a) to (f).
2. Any person also commits an offence if that person:
   a. attempts to commit any of the offences set forth in paragraph 1; or
   b. abets the commission of any of the offences set forth in paragraph 1 perpetrated by any person or is otherwise an accomplice of a person who commits such an offence; or
   c. threatens, with or without a condition, as is provided for under national law, aimed at compelling a physical or juridical person to do or refrain from doing any act, to commit any of the of fences set forth in paragraph 1, subparagraphs (b), (c) and (e), if that threat is likely to endanger the safe navigation of the ship in question.

ARTICLE 4

1. This Convention applies if the ship is navigating of is scheduled to navigate into, through or from waters beyond the outer limit of the territorial sea of a single State, or the lateral limits of its territorial sea with adjacent States.
2. In cases where the Convention does not apply pursuant to paragraph 1, it nevertheless applies when the offender or the alleged offender is found in the territory of a State Party other than the State referred to in paragraph 1.

ARTICLE 5

Each State Party shall make the offences set forth in article 3 punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of those offences.

ARTICLE 6

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 3 when the offence is committed:
   a. against or on board a ship flying the flag of the State at the time the offence is committed; or
   b. in the territory of that State, including its territorial sea; or
   c. by a national of that State.
2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:
   a. it is committed by a stateless person whose habitual residence is in that State; or
   b. during its commission a national of that State is seized, threatened, injured or killed; or
   c. it is committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act.
3. Any State Party which has established jurisdiction mentioned in paragraph 2 shall notify the Secretary-General of the International Maritime Organization (hereinafter referred to as "the Secretary-General"). If such State Party subsequently rescinds that jurisdiction, it shall notify the Secretary-General.
4. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 3 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraphs 1 and 2 of this article.
5. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

ARTICLE 7

1. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, any State Party in the territory of which the offender or the alleged offender is present shall, in accordance with its law, take him into custody or take other measures to ensure his presence for such time as is necessary to enable any criminal or extradition proceedings to be instituted.
2. Such State shall immediately make a preliminary inquiry into the facts, in accordance with its own legislation.
3. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 1 are being taken shall be entitled to:
   a. communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national or which is otherwise entitled to establish such communication or, if he is a stateless person, the State in the territory of which he has his habitual residence;
   b. be visited by a representative of that State.
4. The rights referred to in paragraph 3 shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the offender or the alleged offender is present, subject to the proviso that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.
5. When a State Party, pursuant to this article, has taken a person into custody, it shall immediately notify the States which have established jurisdiction in accordance with article 6, paragraph 1 and, if it considers it advisable, any other interested States, of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant his detention. The State which makes the preliminary inquiry contemplated in paragraph 2 of this article shall promptly report its findings to the said States and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

ARTICLE 8

1. The master of a ship of a State Party (the "flag State") may deliver to the authorities of any other State Party (the "receiving State") any person who he has reasonable grounds to believe has committed one of the offences set forth in article 3.
2. The flag State shall ensure that the master of its ship is obliged, whenever practicable, and if possible before entering the territorial sea of the receiving State carrying on board any person whom the master intends to deliver in accordance with paragraph 1, to give notification to the authorities of the receiving State of his intention to deliver such person and the reasons therefor.
3. The receiving State shall accept the delivery, except where it has grounds to consider that the Convention is not applicable to the acts giving rise to the delivery, and shall proceed in accordance with the provisions of article 1. Any refusal to accept a delivery shall be accompanied by a statement of the reasons for refusal.
4. The flag State shall ensure that the master of its ship is obliged to furnish the authorities of the receiving State with the evidence in the master's possession which pertains to the alleged offence.
5. A receiving State which has accepted the delivery of a person in accordance with paragraph 3 may, in turn, request the flag State to accept delivery of that person. The flag State shall consider any such request, and if it accedes to the request it shall proceed in accordance with article 7. If the flag State declines a request, it shall furnish the receiving State with a statement of the reasons therefor.

ARTICLE 9

Nothing in this Convention shall affect in any way the rules of international law pertaining to the competence of States to exercise investigative or enforcement jurisdiction on board ships not flying their flag.

ARTICLE 10

1. The State Party in the territory of which the offender or the alleged offender is found shall, in cases to which article 6 applies, if it does not extradite him, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of that State.
2. Any person regarding whom proceedings are being carried out in connection with any of the offences set forth in article 3 shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings, including enjoyment of all the rights and guarantees provided for such proceedings by the law of the State in the territory of which he is present.

ARTICLE 11

1. The offences set forth in article 3 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.
2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 3. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State Party.
3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in article 3 as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.
4. If necessary, the offences set forth in article 3 shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in a place within the jurisdiction of the State Party requesting extradition.
5. A State Party which receives more than one request for extradition from States which have established jurisdiction in accordance with article 7 and which decides not to prosecute shall, in selecting the State to which the offender or alleged offender is to be extradited, pay due regard to the interests and responsibilities of the State Party whose flag the ship was flying at the time of the commission of the offence.
6. In considering a request for the extradition of an alleged offender pursuant to this Convention, the requested State shall pay due regard to whether his rights as set forth in article 7, paragraph 3, can be effected in the requesting State.
7. With respect to the offences as defined in this Convention, the provisions of all extradition treaties and arrangements applicable between States Parties are modified as between States Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

ARTICLE 12

1. State Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the offences set forth in article 3, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings.
2. States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 in conformity with any treaties on mutual assistance that may exist between them. In the absence of such treaties, States Parties shall afford each other assistance in accordance with their national law.

ARTICLE 13

1. States Parties shall co-operate in the prevention of the offences set forth in article 3, particularly by:
    a. taking all practicable measures to prevent preparations in their respective territories for the commission of those offences within or outside their territories;
    b. exchanging information in accordance with their national law, and co-ordinating administrative and other measures taken as appropriate to prevent the commission of offences set forth in article 3.
2. When, due to the commission of an offence set forth in article 3, the passage of a ship has been delayed or interrupted, any State Party in whose territory the ship or passengers or crew are present shall be bound to exercise all possible efforts to avoid a ship, its passengers, crew or cargo being unduly detained or delayed.

ARTICLE 14

Any State Party having reason to believe that an offence set forth in article 3 will be committed shall, in accordance with its national law, furnish as promptly as possible any relevant information in its possession to those States which it believes would be the States having established jurisdiction in accordance with article 6.

ARTICLE 15

1. Each State Party shall, in accordance with its national law) provide to the Secretary-General, as promptly as possible, any relevant information in its possession concerning:
    a. the circumstances of the offence;
    b. the action taken pursuant to article 13, paragraph 2;
    c. the measures taken in relation to the offender or the alleged offender and, in particular, the results of any extradition proceedings or other legal proceedings.
2. The State Party where the alleged offender is prosecuted shall, in accordance with its national law, communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General.
3. The information transmitted in accordance with paragraphs 1 and 2 shall be communicated by the Secretary-General to all States Parties, to Members of the International Maritime Organization (hereinafter referred to as "the Organization"), to the other States concerned, and to the appropriate international intergovernmental organizations.

ARTICLE 16

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months from the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.
2. Each State may at the time of signature or ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by any or all of the provisions of paragraph 1. The other States Parties shall not be bound by those provisions with respect to any State Party which has made such a reservation.
3. Any State which has made a reservation in accordance with paragraph 2 may, at any time, withdraw that reservation by notification to the Secretary-General.

ARTICLE 17

1. This Convention shall be open for signature at Rome on 10 March 1988 by States participating in the International Conference on the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation and at the Headquarters of the Organization by all States from 14 March 1988 to 9 March 1989. It shall thereafter remain open for accession.
2. States may express their consent to be bound by this Convention by:
    a. signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
    b. signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval; or
    c. accession.
3. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

ARTICLE 18

1. This Convention shall enter into force ninety days following the date on which fifteen States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval, or have deposited an instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect thereof.
2. For a State which deposits an instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect of this Convention after the conditions for entry into force thereof have been met, the ratification, acceptance, approval or accession shall take effect ninety days after the date of such deposit.

ARTICLE 19

1. This Convention may be denounced by any State Party at any time after the expiry of one year from the date on which this Convention enters into force for that State.
2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument of denunciation with the Secretary-General.
3. A denunciation shall take effect one year, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after the receipt of the instrument of denunciation by the Secretary-General.

ARTICLE 20

1. A conference for the purpose of revising or amending this Convention may be convened by the Organization.
2. The Secretary-General shall convene a conference of the States Parties to this Convention for revising or amending the Convention, at the request of one third of the States Parties, or ten States Parties, whichever is the higher figure.
3. Any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited after the date of entry into force of an amendment to this Convention shall be deemed to apply to the Convention as amended.

ARTICLE 21

1. This Convention shall be deposited with the Secretary-General.
2. The Secretary-General shall:
    a. inform all States which have signed this Convention or acceded thereto, and all Members of the Organization, of:
        i. each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession together with the date thereof;
        ii. the date of the entry into force of this Convention;
        iii. the deposit of any instrument of denunciation of this Convention together with the date on which it is received and the date on which the denunciation takes effect;

iv. the receipt of any declaration or notification made under this Convention;

b. transmit certified true copies of this Convention to all States which have signed this Convention or acceded thereto.

3. As soon as this Convention enters into force, a certified true copy thereof shall be transmitted by the Depositary to the Secretary-General of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

ARTICLE 22

This Convention is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned being duly authorized by their respective Governments for that purpose have signed this Convention.

DONE AT ROME this tenth day of March one thousand nine hundred and eighty-eight.

Disclaimer

The present version of the Conventions and Protocols might differ slightly from the consolidated official English versions which were - by end of November 2000 - not available to TPB in electronic form. Please contact the Codification Division of the UN Office of Legal Affairs (United Nations, Room S-3450 A, New York, N.Y. 10017, USA) for the official versions in English and other official UN languages.

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/១០០៥/០៣១

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១០៥/០០២ ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៥ ដែលប្រកាស ឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងកិច្ចការនារី
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានិងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកិច្ចការនារី

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងកិច្ចការពារជនរងគ្រោះ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ១៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៣ នីតិកាលទី ៣ និងព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្របលើទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី ២៩ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គ លើកទី ១០ នីតិកាលទី ១ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

ច្បាប់

ស្ដីពី

ការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សា

ក្នុងគ្រួសារនិងកិច្ចការពារជនរងគ្រោះ

3/11

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះ មានគោលបំណងទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ការពារជនរងគ្រោះ និងពង្រឹងវប្បធម៌អហិង្សា និងភាពសុខដុមរមនាក្នុងគ្រួសារ ក្នុងសង្គម នៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ច្បាប់នេះ មានទិសដៅបង្កើតយន្តការនីត្យានុកូល ដើម្បីទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ការពារជនរងគ្រោះ និងថែរក្សាភាពសុខដុមរមនាក្នុងគ្រួសារតាមទំនៀមទម្លាប់ និងប្រពៃណីល្អរបស់ជាតិ ស្របតាមមាត្រា ៤៥ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយបំពេញបន្ថែមលើបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន ។

ជំពូកទី ២

វិសាលភាពនៃការអនុវត្ត

មាត្រា ២.-

អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ គឺសំដៅលើអំពើហិង្សាដែលកើតមាន និងអាចកើតមានទៅលើ :

១-ប្តី ឬ ប្រពន្ធ

២-កូនក្នុងបន្ទុក

៣-ជនទាំងឡាយរស់នៅក្រោមដំបូលផ្ទះ និងក្នុងបន្ទុកគ្រួសារ ។

មាត្រា ៣.-

អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ទាមទារឱ្យមានការទប់ស្កាត់ទាន់ពេលវេលា និង ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ហើយតម្រូវឱ្យចាត់វិធានការសមស្របបំផុតដើម្បីការពារជនរងគ្រោះ ឬ ជនអាចនឹងរងគ្រោះ ។

អំពើហិង្សារួមមាន :

-ការប៉ះពាល់ដល់ជីវិត

-ការប៉ះពាល់ដល់បូរណភាពរូបកាយ

-ការធ្វើទារុណកម្ម ឬ ការធ្វើអំពើឃោរឃៅ

-ការឈ្លានពានខាងផ្លូវភេទ ។

មាត្រា ៤.-

អំពើប៉ះពាល់ដល់ជីវិត រួមមាន :

-មនុស្សឃាតដោយគិតទុកជាមុន

-មនុស្សឃាតដោយចេតនា

-មនុស្សឃាតដោយអចេតនា បណ្តាលមកពីអំពើចេតនាផ្សេងទៀតនៃជនល្មើស

-មនុស្សឃាតដោយអចេតនា ។

មាត្រា ៥.-

អំពើប៉ះពាល់ដល់បូរណភាពរូបកាយ រួមមាន :

-ការបំពារបំពានលើរូបកាយដោយប្រើអាវុធ ឬ ឥតអាវុធមានរបួស ឬ គ្មានរបួស

-ការធ្វើទារុណកម្ម ឬ ការធ្វើអំពើឃោរឃៅ ។

មាត្រា ៦.-

អំពើទារុណកម្ម ឬ អំពើឃោរឃៅ រួមមាន :

-ការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញបង្កឱ្យមានការឈឺចុកចាប់ផ្លូវចិត្ត សតិអារម្មណ៍ បញ្ញាស្មារតីដល់រូបវន្តបុគ្គលក្នុងគ្រួសារ

-ការធ្វើឱ្យប៉ះទង្គិចលើផ្លូវចិត្ត និងលើរូបកាយដែលប្រព្រឹត្តហួសពីសីលធម៌ និងច្បាប់កំណត់ ។

មាត្រា ៧.-

អំពើឈ្លានពានខាងផ្លូវភេទ រួមមាន :

-ការប្រើហិង្សាសេពសន្ថវៈ

-ការបៀតបៀនកេរ្តិ៍ខ្មាស
-ការធ្វើអាស្រូវភាស ។

មាត្រា ៨.-

ត្រូវទប់ស្កាត់ផងដែរ ចំពោះអំពើគំរាមកំហែងក្នុងគោលបំណងធ្វើឱ្យជនរងគ្រោះភ័យខ្លាច តក់ស្លុត និងអំពើប៉ះពាល់ដល់បុគ្គលភាព និងទ្រព្យសម្បត្តិនៃជនដែលរស់នៅក្រោមដំបូលផ្ទះ និងក្នុងបន្ទុកគ្រួសារតែមួយ ។

មិនរាប់បញ្ចូលថាជាការប្រើហិង្សា ឬ សកម្មភាពហិង្សាក្នុងគ្រួសារទេ រាល់ការប្រៀនប្រដៅដោយផ្តល់ដំបូន្មាន ឬ ធ្វើការដាស់តឿនក្រើនរំលឹក ឬ ចាត់វិធានការនានាសមស្របដើម្បីឱ្យសហព័ទ្ធ ឬ កូន ឬ អ្នកនៅក្នុងបន្ទុកដើរក្នុងផ្លូវល្អតាមលក្ខណៈរស់នៅថ្លៃថ្នូរ និងទំនៀមទម្លាប់និងប្រពៃណីល្អរបស់ជាតិ ប្រសិនបើការប្រៀនប្រដៅនិងការអប់រំនោះធ្វើឡើងប្រកបដោយព្រហ្មវិហារធម៌និងស្របទៅតាមគោលការណ៍នៃអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស និងសិទ្ធិកុមាររបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលទទួលស្គាល់ដោយព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ជំពូកទី ៣
សមត្ថកិច្ច និងនីតិវិធី

មាត្រា ៩.-

អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលនៅជិតបំផុត មានកាតព្វកិច្ចធ្វើអន្តរាគមន៍ជាបន្ទាន់ក្នុងករណីមានអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារកើតឡើង ឬ បម្រុងនឹងកើតឡើង ដើម្បីទប់ស្កាត់និងការពារជនរងគ្រោះ ។

ក្នុងអំឡុងពេលចូលធ្វើអន្តរាគមន៍ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុឱ្យបានជាក់លាក់អំពីហេតុការណ៍នោះ រួចរាយការណ៍ជាបន្ទាន់ទៅព្រះរាជអាជ្ញាមានសមត្ថកិច្ច ។

6/16

មាត្រា ១០.-

ក្នុងគោលដៅទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងការពារជនរងគ្រោះ មន្ត្រីនៃក្រសួងកិច្ចការនារីបម្រើការងារលើវិស័យដែលបញ្ញត្តិដោយច្បាប់នេះ ត្រូវបានទទួលនីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ និងអាចធ្វើជាដើមបណ្ដឹងជួសមុខឱ្យជនរងគ្រោះស្របតាមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

មាត្រា ១១.-

ក្នុងករណីអវត្តមាននៃមន្ត្រីដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌រួចហើយនោះ មន្ត្រីសមត្ថកិច្ចដទៃទៀតរួមមាន មន្ត្រីនគរបាល ភ្នាក់ងារនគរបាល កងរាជអាវុធហត្ថ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ឃុំ សង្កាត់ មន្ត្រីរបស់ក្រសួងកិច្ចការនារី រួមទាំងមេភូមិដែលបានធ្វើអន្តរាគមន៍ទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងការពារជនរងគ្រោះត្រូវបានទទួលអំណាចពីច្បាប់នេះ ដើម្បីធ្វើកំណត់ហេតុជូនទៅតុលាការ ។ កំណត់ហេតុនេះ មានតម្លៃស្មើគ្នាដូចកំណត់ហេតុដែលបំពេញដោយមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ដែរ ។

មាត្រា ១២.-

ក្នុងការអនុវត្តភារកិច្ច អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដូចបានចែងក្នុងមាត្រា ៩ មាត្រា ១០ និងមាត្រា ១១ ខាងលើនេះ ត្រូវគោរពតាមនីតិវិធីដែលបានកំណត់ក្នុងបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ និងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

ជំពូកទី ៤
វិធានការទប់ស្កាត់ និងការការពារជនរងគ្រោះ

មាត្រា ១៣.-

ដើម្បីទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាដែលកំពុងតែកើត ឬ ជឿជាក់ថានឹងកើតឡើង អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវធ្វើអន្តរាគមន៍ជាបន្ទាន់ដោយ :

-ឃាត់ទុកអាវុធ ឬ វត្ថុជាក់ស្ដែងដែលជនមុខសញ្ញាបាន ឬ អាចប្រើប្រាស់

-បង្វែរយកចេញជនមុខសញ្ញាពីកន្លែងកើតហេតុ ឬ បង្វែរជនរងគ្រោះ

7/16

បើមានការស្នើសុំពីជនរងគ្រោះ ។ ក្នុងករណីពិសេស ជនរងគ្រោះអាចបង្វែរចេញបានដោយគ្មានការស្នើសុំ ប្រសិនបើមានហេតុផលចាំបាច់ត្រូវធ្វើ ។

-ផ្តល់ឱ្យជនរងគ្រោះនូវជំនួយសមស្របតាមកាលៈទេសៈ ជាពិសេសផ្តល់កន្លែងជម្រកបណ្តោះអាសន្នដែលអាចធានាសុវត្ថិភាព និងផ្តល់នូវជំនួយសុខាភិបាលជាបន្ទាន់

-ពន្យល់ អប់រំ និងសម្រុះសម្រួលគូភាគីទាំងសងខាងឱ្យបញ្ឈប់អំពើហិង្សា និងណែនាំជនរងគ្រោះអំពីសិទ្ធិរបស់ខ្លួនសម្រាប់ទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២០ និងមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់នេះ ។

ជនមុខសញ្ញាក្នុងច្បាប់នេះ គឺសំដៅដល់អ្នកដែលបានប្រព្រឹត្ត កំពុងប្រព្រឹត្តនិងត្រៀមប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ។

មាត្រា ១៤.-

ដើម្បីការពារសន្តិសុខជនរងគ្រោះ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចអាចចេញសេចក្តីសម្រេចរដ្ឋបាលស្របតាមមាត្រា ៤៣ មាត្រា ៤៨ និងមាត្រា ៤៩ នៃច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់ និងចាត់វិធានការបណ្តោះអាសន្នស្របច្បាប់ដែលមានជាអាទិ៍ :

-ហាមប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ ឬ ដោយអ្នកផ្សេង

-ហាមបំផ្លាញទ្រព្យសម្បត្តិ ឬ ណែនាំកុំឱ្យចាត់ចែងលក់ទ្រព្យសម្បត្តិរួម ឬ របស់ជនរងគ្រោះ ឬ របស់ញាតិសាលោហិតរបស់ជនរងគ្រោះ

-ហាមជនមុខសញ្ញាចូលទៅជិត ឬ ចូលទៅក្នុងទីលំនៅរួម កន្លែងស្នាក់នៅ ឬ កន្លែងធ្វើការរបស់ជនរងគ្រោះ បើគ្មានការអនុញ្ញាតពីជនរងគ្រោះ និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច

-ចាត់វិធានការស្របច្បាប់ផ្សេងទៀត ដែលចាំបាច់សម្រាប់ការពារសុវត្ថិភាពដល់ជនរងគ្រោះ និងសមាជិកក្នុងគ្រួសារ ឬជនដែលពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ១៥.-

បើមានសំណើសុំធ្វើអន្តរាគមន៍ និងមានបទល្មើសជាក់ស្តែងកើតឡើងហើយ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចមានសិទ្ធិចូលទៅក្នុងទីកន្លែងកើតហេតុ ទោះជាពុំមានដីកាតុលា-ការអនុញ្ញាតឱ្យចូលក៏ដោយ ក្នុងករណីទាំងឡាយណាដែលមន្ត្រី និងភ្នាក់ងារមានសមត្ថ-កិច្ច យល់ដោយសមហេតុផលថាមានអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ បានកើតឡើងក្នុងអំឡុងពេល ៤៨ម៉ោងកន្លងផុត ឬនឹងអាចកើតឡើងក្នុងអំឡុងពេល ២៤ម៉ោងខាងមុខ ។

ក្នុងអំឡុងពេលចូលធ្វើអន្តរាគមន៍ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុឱ្យបានជាក់លាក់អំពីហេតុការណ៍នោះ រួចរាយការណ៍ជាបន្ទាន់ទៅព្រះរាជអាជ្ញាមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា ១៦.-

ទន្ទឹមនឹងការធ្វើអន្តរាគមន៍របស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ជនរងគ្រោះអាចធ្វើបណ្តឹងទៅតុលាការខេត្ត ក្រុង ដើម្បីសុំឱ្យចេញដីកាការពារ ។

ចៅក្រមដែលទទួលចាត់ការ ត្រូវចេញដីកាការពារដោយមានវត្តមាន ឬ ពុំចាំបាច់មានវត្តមានជនមុខសញ្ញា ។

មាត្រា ១៧.-

ក្នុងការចូលរួមអនុវត្តនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចពុំអាចធ្វើអន្តរាគមន៍ដើម្បីផ្សះផ្សា ឬ សម្រុះសម្រួលបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានលក្ខណៈជាបទឧក្រិដ្ឋ ឬ មជ្ឈិមធ្ងន់ធ្ងរបានទេ ។

មាត្រា ១៨.-

អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច អាចឃាត់ខ្លួនជនមុខសញ្ញាដែលកំពុងប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាជាក់ស្តែង ឬ ជនមុខសញ្ញាណាដែលកំពុងតែរំលោភលើដីកាការពាររបស់តុលាការដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៤ និងមាត្រា ២៥ នៃច្បាប់នេះ ដោយពុំចាំបាច់មានដីកាតុលាការ ។ ប៉ុន្តែក្រៅពីករណីទាំងពីរនេះ ការឃាត់ខ្លួនដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលពុំមានដីកាពីតុលាការ ត្រូវហាមឃាត់ ។

/ıb

ក្នុងករណីអនុវត្តតាមបញ្ញត្តិនៃវាក្យខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុឲ្យាស់លាស់ កសាងសំណុំរឿង និងបញ្ជូនជនមុខសញ្ញាដែលត្រូវឃាត់ខ្លួនទៅតុលាការជាបន្ទាន់ ក្នុងអំឡុងពេលអតិបរិមាដែលបានកំណត់នៅក្នុងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ដើម្បីចាត់វិធានការបន្ថែមឱ្យស្របច្បាប់ ។

មាត្រា ១៩.-

អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារណាដែលមានចរិតជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌមានលក្ខណៈជាបទឧក្រិដ្ឋ ឬ បទមជ្ឈិមធ្ងន់ធ្ងរ ត្រូវតែជាកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងអាជ្ញា ទោះអំពើហិង្សានេះបានកន្លងផុតហើយក៏ដោយ ។

បណ្តឹងអាជ្ញា ត្រូវធ្វើឡើងតាមបែបបទដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ និងតាមច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

ជំពូកទី ៥
សិទ្ធិអំណាចតុលាការ

មាត្រា ២០.-

ដីកាការពារមានអនុភាពបង្គាប់បញ្ជាលើជនមុខសញ្ញា លើអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច និងលើជនដែលពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងក្តីនេះ ។ ដីកាការពារនេះ ជាវិធានការផ្នែករដ្ឋប្បវេណី ។

ដីកាការពារមានកម្មវត្ថុចង្អុលបង្ហាញអំពីស្ថានភាព សកម្មភាព ឬអាកប្បកិរិយាទាំងអស់ជាការបង្គាប់ឱ្យធ្វើក្តី ឬ បញ្ជាហាមឃាត់ធ្វើក្តី ដែលទាក់ទិនទៅនឹងតម្រូវការការពារជនរងគ្រោះ ឬ បុគ្គលណាដែលទទួលការគំរាមកំហែងពីអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ។

ដីកាការពារមាន :

១-ឥទ្ធិពលសម្រាប់មួយរយៈ

២-ឥទ្ធិពលបណ្តោះអាសន្នស្របតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ២៣ នៃច្បាប់នេះ ។

ចៅក្រមមានសមត្ថកិច្ចមានសិទ្ធិចេញដីកាការពារជាថ្មី ស្របតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង ឬ បទបញ្ជាណាមួយក្នុងលក្ខណៈសមស្រប ។

មាត្រា ២១.-

មានតែតុលាការខេត្ត ក្រុងទេ ដែលមានសមត្ថកិច្ចចេញដីកាការពារជាប្រយោជន៍ដល់ជនរងគ្រោះនៃអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារលើគ្រប់ករណីទាំងអស់ ទោះជាអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារនោះកើតឡើងផ្ទួនគ្នាជាផ្នែកស៊ីវិលក្តី ជាផ្នែករដ្ឋបាលក្តី ឬ ជាផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌក្តី ។

មាត្រា ២២.-

ពាក្យបណ្តឹងសុំដីកាការពារពីតុលាការអាចធ្វើឡើងដោយ :

១-ជនរងគ្រោះ ឬ តំណាងជនរងគ្រោះ ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃលំនៅឋានជនរងគ្រោះ ឬ មន្ត្រី ភ្នាក់ងារដែលបំពេញការងារនៅកន្លែងកើតហេតុ ។

២-ជនណាម្នាក់ដែលបានដឹងពីឧបទ្ទវហេតុនៃអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ប្រសិនបើជនរងគ្រោះជាកុមារ ជាជនវិកលចរិត ឬ ជាជនដែលតុលាការយល់ថាគ្មានលទ្ធភាពធ្វើពាក្យបណ្តឹងដោយខ្លួនឯងបាន ។

មាត្រា ២៣.-

ដីកាការពារមានពីរដំណាក់កាល :

១-ដំណាក់កាលទី ១ ហៅថាដីកាការពារបណ្តោះអាសន្នដែលមានរយៈពេល ២(ពីរ)ខែ ចេញក្នុងពេលដែលមានអាសន្នពីអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារភ្លាមៗ ។

២-ដំណាក់កាលទី ២ ហៅថាដីកាការពារមានរយៈពេល ៦(ប្រាំមួយ)ខែ ចេញក្នុងពេលដែលតុលាការកំពុងស៊ើបអង្កេតមិនទាន់ជំនុំជម្រះ ឬ មុនមានសាលក្រមស្ថាពរ ។

មាត្រា ២៤.-

តុលាការអាចចេញដីកាការពារបណ្តោះអាសន្ន នៅពេលទទួលបណ្តឹងការពារ

ដោយមិនចាំបាច់សាកសួរជនមុខសញ្ញា បើសិនវិធានការបណ្ដោះអាសន្ននោះមានភាពចាំបាច់សម្រាប់រក្សាការពារសុវត្ថិភាពនិងសុខុមាលភាពរបស់ជនរងគ្រោះ ឬសម្រាប់ជាការរក្សាទុកជាបណ្ដោះអាសន្ននូវទ្រព្យសម្បត្តិជនរងគ្រោះមុនមានសាលក្រមស្ថាពរ ។

មាត្រា ២៥.-

ក្នុងការចេញដីកាការពារ តុលាការមានសិទ្ធិកំណត់បញ្ហាលើសកម្មភាពជនមុខសញ្ញា ដើម្បីការពារជនរងគ្រោះដូចតទៅ :

-ហាមប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ ឬ ដោយអ្នកផ្សេង

-ហាមចូលទៅជិត ឬ ចូលទៅក្នុងទីលំនៅរួម កន្លែងស្នាក់នៅ ឬ កន្លែងធ្វើការរបស់ជនរងគ្រោះ បើគ្មានការអនុញ្ញាតពីជនរងគ្រោះនិងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ។

-ហាមជនមុខសញ្ញាទាក់ទងជាមួយជនរងគ្រោះតាមផ្លូវណាមួយ

-ហាមបំផ្លាញទ្រព្យ ឬ ចាត់ចែងលក់ទ្រព្យរបស់ជនរងគ្រោះឬញាតិសាលោហិតរបស់ជនរងគ្រោះ

-បំបែកជនមុខសញ្ញាពីលំនៅឋានរួម ឬ បំបែកជនរងគ្រោះ បើមានការស្នើសុំ ។ ក្នុងករណីពិសេស ជនរងគ្រោះអាចបង្វែរចេញបានដោយគ្មានការស្នើសុំប្រសិនបើមានហេតុផលចាំបាច់ត្រូវធ្វើ ។

បើយល់ថាជាការចាំបាច់សម្រាប់ការពារ ឬ រៀបចំសុវត្ថិភាព សុខភាព និងសុខុមាលភាពជនរងគ្រោះ តុលាការអាចបង្គាប់ដោយចាត់វិធានការបន្ថែមទៀតដូចតទៅ :

-បញ្ជាឱ្យភ្នាក់ងារនគរបាល ឬ កងរាជអាវុធហត្ថណាម្នាក់ការពារបេតិកភណ្ឌផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ជនរងគ្រោះ

-សម្រេចអំពីការថែរក្សាកូន និងអំពីសិទ្ធិទៅសួរសុខទុក្ខកូន ដោយគិតយ៉ាងខ្ពស់បំផុតពីសិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍នៃកុមារនោះ

-បញ្ឈប់កាតព្វកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុនៃជនរងគ្រោះចំពោះជនមុខសញ្ញា

14/11

-កំហិតឱ្យជនមុខសញ្ញាផ្តល់ជំនួយហិរញ្ញវត្ថុឱ្យជនរងគ្រោះដោយផ្អែកតាមលទ្ធភាពធនធាននៃជនមុខសញ្ញា ។

មាត្រា ២៦.-

ចំពោះបទល្មើសដែលជាអំពើហិង្សាប៉ះពាល់ខាងផ្លូវចិត្ត ឬ ផ្លូវជីវភាពសេដ្ឋកិច្ច និងបទល្មើសមជ្ឈិមស្រាល ឬ បទលហុ ការផ្សះផ្សា ឬ សម្រុះសម្រួលអាចធ្វើទៅបានតាមការយល់ព្រមពីភាគីទាំងសងខាង ។ សមាជិកគ្រួសារអាចជ្រើសរើសវិធីណាមួយដោយស្នើសុំឪពុកម្តាយ សាច់ញាតិ ព្រះសង្ឃ ចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ មេភូមិ សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ ធ្វើជាអ្នកអាជ្ញាកណ្តាលដោះស្រាយបញ្ហា ដើម្បីថែរក្សាបាននូវភាពសុខដុមរមនាក្នុងគ្រួសារតាមទំនៀមទម្លាប់ប្រពៃណីល្អរបស់ជាតិ ស្របតាមមាត្រា ៤៥ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២៧.-

អនុលោមលើខ្លឹមសារនៃមាត្រា ២៥ ខាងលើ តុលាការត្រូវព្យាយាមធ្វើការផ្សះផ្សាភាគីមានវិបត្តិអំពើហិង្សា ក្នុងលក្ខខណ្ឌឆ្លើយតបទៅនឹងបំណងប្រាថ្នារបស់សមាជិកនៃគ្រួសារនោះ ។ ក្នុងការផ្សះផ្សាសម្រុះសម្រួលគ្នា តុលាការត្រូវចៀសវាងធ្វើសម្ពាធលើគូភាគីដែលមិនព្រមស្រុះស្រួលគ្នា ឬបង្ខិតបង្ខំភាគីណាមួយឱ្យចូលផ្សះផ្សា ឬ បង្ខិតបង្ខំឱ្យចុះកិច្ចព្រមព្រៀងដោយគ្មានការព្រមព្រៀងពីភាគីទាំងពីរឡើយ ។

មាត្រា ២៨.-

ក្នុងករណីអំពើហិង្សាពាក់ព័ន្ធដល់កុមារ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលមានតួនាទីទទួលបន្ទុកបម្រើប្រយោជន៍កុមារនិងការពារសុខុមាលភាពកុមារ ធ្វើការតាមដានបញ្ហានេះ ។ ក្នុងករណីធ្ងន់ធ្ងរ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវកសាងសំណុំរឿងទៅតុលាការ ។

អ្នកទទួលខុសត្រូវណាម្នាក់ដែលតុលាការបានបង្គាប់រួមទាំងព្រះរាជអាជ្ញាផងត្រូវទទួលបន្ទុកតាមដានអំពីស្ថានភាពនៃកុមារ និងធ្វើសេចក្តីរាយការណ៍អំពីស្ថានភាពនេះជូនទៅតុលាការ ។

ᤑ/ᤆ

តុលាការអាចផ្តល់អាណត្តិដល់ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីរកជំនួយនិងការគាំទ្រជនរងគ្រោះនៃអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារព្រមទាំងការពារសុវត្ថិភាពនិងសុខុមាលភាពជនរងគ្រោះ ពេលតុលាការកំពុងបំពេញនីតិវិធី ។

មាត្រា ២៩.-

លើកលែងតែករណីបន្ទាន់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ តុលាការត្រូវជូនដំណឹងទៅជនមុខសញ្ញាអំពីការស្នើសុំដីកាការពារមិនឱ្យលើសពី ៥(ប្រាំ)ថ្ងៃ មុននឹងយកបញ្ហានេះមកពិនិត្យ ។ បើជនមុខសញ្ញានេះមិនបង្ហាញខ្លួនទៅមុខតុលាការ ដើម្បីបញ្ជាក់អំពីហេតុផល តុលាការអាចពិនិត្យបញ្ហាដោយពុំមានវត្តមានជនមុខសញ្ញា ឬ បើជាការចាំបាច់ អាចចាត់វិធានការតាមនីតិវិធីជាធរមាន ចំពោះជនមុខសញ្ញាដែលមិនអើពើនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ។

ក្នុងករណីអវត្តមាន ឬ ការមិនអើពើរបស់ជនមុខសញ្ញាអំពីសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធត្រូវស្នើតុលាការចាត់ការតាមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

មាត្រា ៣០.-

បើមានសំណើពីភាគីណាមួយ តុលាការអាចកែប្រែ លុបចេញ ឬ បន្ថែមទម្ងន់នៅក្នុងដីកាការពារក្រោយពីបានជូនដំណឹងទៅភាគីម្ខាងទៀត ៥(ប្រាំ)ថ្ងៃ មុននឹងសម្រេច ។

គូភាគីអាចធ្វើការតវ៉ាឱ្យតុលាការពិនិត្យឡើងវិញលើសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ ២(ពីរ)ខែ ចាប់ពីថ្ងៃចេញដីកាការពារ ។

មាត្រា ៣១.-

ជនរងគ្រោះ និងជនមុខសញ្ញាមានសិទ្ធិទទួលអ្នកការពារតាមផ្លូវច្បាប់ ឬមានសិទ្ធិជ្រើសរើសអ្នកតំណាងដែលខ្លួនទុកចិត្ត នៅគ្រប់ដំណាក់កាលនៃនីតិវិធី ។

14/16

មាត្រា ៣២.-

ក្រោយពីបានចេញដីកាការពាររួចហើយ ព្រះរាជអាជ្ញា ឬ មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដែលច្បាប់ប្រគល់ឱ្យត្រូវចាត់គ្រប់វិធានការ ដើម្បីអនុវត្តដីកាការពារតាមនីតិវិធីកំណត់។

ជំពូកទី ៦
ការអប់រំ ការផ្សព្វផ្សាយ និងការបណ្តុះបណ្តាល

មាត្រា ៣៣.-

រដ្ឋ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ធ្វើការអប់រំ ផ្សព្វផ្សាយឱ្យប្រជាពលរដ្ឋទូទាំងប្រទេសបានយល់ជ្រួតជ្រាបអំពីបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ជាពិសេសអំពីការទទួលខុសត្រូវក្នុងគ្រួសារ ការគោរពសិទ្ធិគ្នាទៅវិញទៅមកដើម្បីលើកស្ទួយតម្លៃគ្រួសារខ្មែរ សីលធម៌ សុជីវធម៌ ការរស់នៅ ការថែរក្សា និងការអប់រំគ្រួសារ របៀបដោះស្រាយទំនាស់ដោយអហិង្សា និងសន្តិវិធីព្រមទាំងណែនាំឱ្យយល់ពីវិធានការទាំងឡាយក្នុងការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងកិច្ចការពារដល់ជនរងគ្រោះ ។

រដ្ឋជម្រុញភាគីដែលមានវិបត្តិអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារឱ្យចូលរួមក្នុងវគ្គពិគ្រោះបញ្ហា ដើម្បីរៀនសូត្រស្វែងយល់អំពីវិធីសាស្ត្រនានា ក្នុងការដោះស្រាយទំនាស់ និងអប់រំដោយមិនប្រើប្រាស់អំពើហិង្សា ។

មាត្រា ៣៤.-

ក្រសួង ស្ថាប័នទាំងឡាយរបស់រដ្ឋត្រូវពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន អង្គការនានា និងផ្នែកឯកជន ដើម្បីជម្រុញកម្មវិធីផ្សព្វផ្សាយនិងអប់រំប្រជាពលរដ្ឋអំពីច្បាប់ស្តីពីការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងកិច្ចការពារជនរងគ្រោះ ។

មន្ត្រីពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយ និងភ្នាក់ងារអង្គការនានាត្រូវបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលអំពីបញ្ហានៃអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងវិធានការទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ដើម្បីឱ្យយល់ពីមូលហេតុចម្បងនានាដែលបង្កឱ្យមានការកើតឡើងនូវអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងបទល្មើសទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធវិស័យនេះ ។

ក្ស/ជ

ជំពូកទី ៧
ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣៥.-

អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារទាំងឡាយណា ដែលចូលជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដោយយោងតាមច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

មាត្រា ៣៦.-

ការចោទប្រកាន់ជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌពុំអាចធ្វើបានឡើយ បើមានសំណើពីជនរងគ្រោះជានីតិជនដោយបទល្មើសនោះជាបទមជ្ឈិមស្រាល ឬ បទលហុ ។ ក្នុងករណីដែលមានអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារកើតឡើងជាថ្មីម្តងទៀតដែលល្មើសនឹងច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ តុលាការត្រូវតែធ្វើការចោទប្រកាន់ជនមុខសញ្ញារូបនោះតាមនីតិវិធីព្រហ្ម-ទណ្ឌ ទោះបីជាមានការស្នើសុំពីជនរងគ្រោះម្តងទៀតក៏ដោយ ។

ជំពូកទី ៨
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣៧.-

ច្បាប់នេះ ត្រូវប្រកាសជាការប្រញ្ញាប់ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៥

ពារ.០៥១០.៤៧៤

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកិច្ចការនារី

ហត្ថលេខា

អ៊ឹង កន្ថាផាវី

លេខ ៤៤២ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៥

អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

[illegible]

15/16

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/១០០៥/០៣៧

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមររដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

-បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១០៥/០០២ ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៥ ដែលប្រកាស ឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

-បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើអនុសញ្ញារបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ខាងការងារលេខ១៨២ ស្តីពីការហាមប្រាម និងសកម្មភាពបន្ទាន់សម្រាប់ការលុបបំបាត់ទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុត នៃពលកម្មកុមារ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ៣០ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៣ នីតិកាលទី ៣ និងព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្របលើទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី ១៩ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី ១០ នីតិកាលទី ១ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

ច្បាប់
ស្តីពី
ការអនុម័តយល់ព្រមលើអនុសញ្ញារបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ លេខ ១៨២ ស្តីពីការហាមប្រាម និងសកម្មភាពបន្ទាន់សម្រាប់ ការលុបបំបាត់ទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ

មាត្រា ១.-

អនុម័តយល់ព្រមលើអនុសញ្ញារបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារលេខ ១៨២ ស្តីពីការហាមប្រាមនិងសកម្មភាពបន្ទាន់សម្រាប់ការលុបបំបាត់ទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ដែលអនុម័តដោយសន្និសីទអន្តរជាតិខាងការងារ ក្នុងសម័យប្រជុំលើកទី ៨៧ នាថ្ងៃទី ១៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ នៅទីក្រុងហ្សឺណែវ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធីដើម្បីអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៥

នស.០៥១០-៤៧៩ **ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ**
នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

ហត្ថលេខា

ញ៉ៀប ជុនជីន

លេខ: ៤១៩ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៥

អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ឈាង តាន់

អនុសញ្ញាលេខ ១៨២

អនុសញ្ញាស្តីពីការហាមប្រាម និងសកម្មភាពបន្ទាន់សំរាប់ការលុបបំបាត់ ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ

មហាសន្និបាតអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ

- ដោយបានកោះប្រជុំនៅទីក្រុងហ្សឺណែវ ដោយក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារ និង ដោយបានរួមប្រជុំនាថ្ងៃទី ១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ក្នុងសម័យប្រជុំលើកទី ៨៧និង

- ដោយយល់ឃើញថា ដល់ពេលអនុម័តឯកសារឧបករណ៍ថ្មីសំរាប់ការហាមប្រាម និងសកម្មភាពបន្ទាន់សំរាប់ការលុបបំបាត់ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាព ដែលជាអាទិភាពចំបងសំរាប់សកម្មភាព ជាតិ និងអន្តរជាតិ រួមមាន កិច្ចសហប្រតិបត្តិការនិងជំនួយឧបត្ថម្ភជាអន្តរជាតិ និងដើម្បីបំពេញបន្ថែមនូវអនុសញ្ញា និងអនុសាសន៍ស្តីពីអាយុអប្បបរមាសំរាប់ចូលធ្វើការងារឆ្នាំ ១៩៧៣ ដែលនៅតែជាឧបករណ៍គ្រឹះ ពលកម្មកុមារ និង

- ដោយយល់ឃើញថា ការលុបបំបាត់ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាព តំរូវឱ្យមាននូវសកម្មភាពជាបន្ទាន់ និងទូលំទូលាយដែលនឹងយកចិត្តទុកដាក់នូវសារៈសំខាន់នៃការអប់រំជាមូលដ្ឋានដោយឥតបង់ថ្លៃ និង សេចក្តីត្រូវការដើម្បីដកយកកុមារពាក់ព័ន្ធចេញពីកន្លែងធ្វើការងារ និងដើម្បីផ្តល់អោយពួកគេនូវការស្តារនីតិសម្បទា និងការធ្វើសមាហរណកម្មទៅក្នុងសង្គម ខណៈដែលនឹងឆ្លើយតបនូវសេចក្តីត្រូវការនៃគ្រួសាររបស់គេ និង

- ដោយរំលឹកឡើងវិញនូវ ដំណោះស្រាយស្តីពីការលុបបំបាត់ពលកម្មកុមារ ត្រូវបានអនុម័តដោយសន្និសីទអន្តរជាតិខាងការងារនៅសម័យប្រជុំលើកទី ៨៣ ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៦ និង

- ដោយទទួលស្គាល់ថា ពលកម្មកុមារគឺជាទំហំដ៏ធំធេងដែលបណ្តាលមកពីភាពក្រីក្រ និងជាដំណោះស្រាយយូរអង្វែងដែលពឹងផ្អែកទាំងស្រុងទៅលើការរីកលូតលាស់សេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយនិរន្តរភាពដែលនាំដល់ ការរីកចំរើនផ្នែកសង្គម ជាពិសេស ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងការអប់រំជាសាកល និង

- ដោយរំលឹកឡើងវិញនូវ អនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារត្រូវបានអនុម័តដោយមហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិ នៅថ្ងៃទី២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៨៩ និង

- ដោយរំលឹកឡើងវិញនូវ សេចក្តីប្រកាសរបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារស្តីពីគោលការណ៍គ្រឹះ និង សិទ្ធិធ្វើការងារ និងការអនុវត្តន៍បន្តត្រូវបានអនុម័តដោយសន្និសីទអន្តរជាតិខាងការងារក្នុងសម័យប្រជុំទី ៨៦ ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៨ និង

- ដោយរំលឹកឡើងវិញនូវ ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារមួយចំនួនត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយបរិធានអន្តរជាតិផ្សេងៗទៀត ជាពិសេស អនុសញ្ញាស្តីពីការងារដោយបង្ខំ នៅឆ្នាំ ១៩៣០ និងអនុសញ្ញាបំពេញបន្ថែមរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីការលុបបំបាត់ទាសភាព ការធ្វើអាជីវកម្មទាសករ ព្រមទាំងការប្រព្រឹត្ត និងការអនុវត្តន៍ប្រហាក់ប្រហែលទៅនឹងទាសភាព នៅឆ្នាំ ១៩៥៦ និង

ដោយបានសំរេចលើការអនុម័តនៃសំណើរជាក់លាក់មួយចំនួនពាក់ពន្ធ័ទៅនឹងពលកម្មកុមារដែលជារបៀបវារៈទី ៤នៃសម័យ ប្រជុំ និង

- ដោយបានកំណត់ថា សំណើទាំងនេះនឹងរៀបចំជាទំរង់បែបបទនៃអនុសញ្ញាអន្តរជាតិសន្និសិទ្ធសំរេចអនុម័ត នៅថ្ងៃទី ដប់ប្រាំពីរ ខែមិថុនា ឆ្នាំមួយពាន់ប្រាំបួនរយកៅសិបប្រាំបួន នូវអនុសញ្ញាខាងក្រោមដែលមានឈ្មោះថាអនុសញ្ញា ស្តីពីទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ១៩៩៩:

មាត្រា ១

រដ្ឋជាសមាជិកនីមួយៗ ដែលផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញានេះ ត្រូវចាត់វិធានការបន្ទាន់ និងមានប្រសិទ្ធិភាពដើម្បីធានាដល់ការហាមប្រាម និងការលុបបំបាត់ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារដែលជាបញ្ហាបន្ទាន់។

មាត្រា ២

សំរាប់គោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ ពាក្យថា "កុមារ" ត្រូវអនុវត្តចំពោះមនុស្សគ្រប់រូបដែលមានអាយុ ក្រោម ១៨ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣

សំរាប់គោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ ពាក្យថា "ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ" រួមមាន:

(ក) គ្រប់ទំរង់ទាំងអស់នៃទាសភាព ឬការអនុវត្តន៍ប្រហាក់ប្រហែលទៅនឹងទាសភាព ដូចជា ការលក់ និងការជួញដូរកុមារ ការងារដោះបំណុល និងការងារជាខ្ញុំកញ្ជះគេដាច់ថ្លៃ ការងារដោយបង្ខំ

ឬការងារដោយកាតព្វកិច្ច រួមទាំង ការជ្រើសរើសកុមារ ដោយបង្ខំ ឬដោយកាតព្វកិច្ចដើម្បីអោយបំរើក្នុងជំលោះប្រដាប់អាវុធ ។

(ខ) ការប្រើប្រាស់ ការអូសទាញ ឬការផ្តល់អោយកុមារបំរើក្នុងបេស្យាកម្ម ការផលិតរូបភាពអាសគ្រាម ឬការសំដែងអាសគ្រាម ។

(គ) ការប្រើប្រាស់ ការអូសទាញ ឬផ្តល់អោយកុមារបំរើក្នុងសកម្មភាពខុសច្បាប់ ជាពិសេសការផលិត និងការ ជួញដូរគ្រឿងញៀន ដូចដែលបានកំណត់ក្នុងសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនានា ។

(ឃ) ការងារទាំងឡាយណាដែលលក្ខណៈ ឬស្ថានភាពរបស់វានៅពេលដែលត្រូវបានគេអនុវត្តអាចនឹងបណ្តាលឱ្យប៉ះពាល់ដល់សុខភាព សុវត្ថិភាព ឬសីលធម៌របស់កុមារ ។

មាត្រា ៤

១- ប្រភេទនៃការងារដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ៣ (ឃ) ត្រូវបានកំណត់ដោយច្បាប់ជាតិ ឬបទបញ្ញត្តិ ឬដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ក្រោយពីបានប្រឹក្សាយោបល់ជាមួយអង្គការនិយោជក និង កម្មករ និយោជិតដែលពាក់ព័ន្ធ ដោយយកចិត្តទុកដាក់ពិចារណាទៅលើបទដ្ឋានអន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ ជាពិសេស វាក្យខណ្ឌទី ៣ និងទី ៤ នៃអនុសាសន៍ស្តីពីទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ឆ្នាំ ១៩៩៩ ។

២- ក្រោយពីបានប្រឹក្សាយោបល់ជាមួយអង្គការនិយោជក និងកម្មករនិយោជិតដែលពាក់ព័ន្ធរួចមក អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវកំណត់ថាតើប្រភេទការងារណាត្រូវកំណត់ជាទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ។

៣- បញ្ជីនៃប្រភេទការងារដែលបានកំណត់នៅក្នុងវាក្យខណ្ឌទី ១នៃមាត្រានេះ ត្រូវពិនិត្យ និងកែសំរួលឡើងវិញជាទៀងទាត់ ប្រសិនបើចាំបាច់ ដោយប្រឹក្សាយោបល់ជាមួយអង្គការនិយោជក និងកម្មករនិយោជិតដែលពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ៥

បន្ទាប់ពីប្រឹក្សាយោបល់ជាមួយអង្គការនិយោជក និងកម្មករនិយោជិត រដ្ឋជាសមាជិកនីមួយៗត្រូវបង្កើតឡើង ឬចាត់តាំងយន្តការដ៏សមស្របដើម្បីពិនិត្យតាមដានការអនុវត្តនូវបទប្បញ្ញត្តិ ដែលផ្តល់ប្រសិទ្ធិភាពដល់អនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៦

១- រដ្ឋជាសមាជិកនីមួយៗ ត្រូវរៀបចំ និងអនុវត្តកម្មវិធីសកម្មភាពនានា ដើម្បីលុបបំបាត់ ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារដែលជាអាទិភាព ។

២- កម្មវិធីសកម្មភាពទាំងនោះ ត្រូវបានរៀបចំ និងអនុវត្ត ដោយមានការប្រឹក្សាយោបល់ជាមួយ ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធ អង្គការនិយោជក និងកម្មករនិយោជិត យកចិត្តទុកដាក់ពិចារណាលើ ទស្សនៈ របស់ ក្រុមពាក់ព័ន្ធដទៃៗទៀតអោយបានសមស្រប ។

មាត្រា ៧

១- រដ្ឋជាសមាជិកនីមួយៗ ត្រូវចាត់គ្រប់វិធានការចាំបាច់ ដើម្បីធានាការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនានា ដែល ផ្តល់ប្រសិទ្ធិភាពដល់អនុសញ្ញានេះរួមទាំង បទប្បញ្ញត្តិ និងការអនុវត្តទោសព្រហ្មទណ្ឌ ឬ ទោស ទណ្ឌកម្មផ្សេងៗទៀតអោយបានសមស្រប ។

២- រដ្ឋជាសមាជិកនីមួយៗ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់លើសារៈសំខាន់នៃការអប់រំក្នុងការលុបបំបាត់ ពលកម្មកុមារ ដោយប្រកាន់យកនូវវិធានការប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាព និងមានពេលវេលា កំណត់ដើម្បី :

(ក) ទប់ស្កាត់នូវការចូលរួមរបស់កុមារនៅក្នុងទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ។

(ខ) ផ្តល់ជំនួយឧបត្ថម្ភដោយផ្ទាល់ដែលចាំបាច់ និងសមស្រប សំរាប់ការដកហូតកុមារ ចេញពីទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ និង ផ្តល់ការស្តារនីតិសម្បទាព្រមទាំង ធ្វើសមាហរណកម្មពួកគេទៅក្នុងសង្គមវិញ ។

(គ) ធានាលទ្ធភាពទទួលបានការអប់រំជាមូលដ្ឋានដោយឥតគិតថ្លៃ ប្រសិននិង បើអាច ធ្វើទៅបាន

គឺផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈសមស្របសំរាប់កុមារទាំងអស់ដែលបានដកហូត ចេញពីទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ។

(ឃ) កំណត់ និង ចាត់វិធានការចំពោះកុមារងាយរងគ្រោះពិសេស និង

(ង) យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះស្ថានភាពពិសេសរបស់កុមារី ។

៣- រដ្ឋជាសមាជិកនីមួយៗ ត្រូវចាត់តាំងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច អោយទទួលខុសត្រូវចំពោះការ អនុវតបទប្បញ្ញត្តិទាំងនេះដែលផ្តល់ប្រសិទ្ធិភាពដល់អនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៨

រដ្ឋជាសមាជិកទាំងឡាយត្រូវចាត់វិធានការសមស្របនានា ដើម្បីជួយគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងការផ្តល់ប្រសិទ្ធិភាពដល់បទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះតាមរយៈការធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិដ៏ ឬជំនួយឧបត្ថម្ភ រួមទាំង ការគាំទ្រសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍សង្គមនិងសេដ្ឋកិច្ច កម្មវិធីលុបបំបាត់ភាពក្រីក្រ និងការ អប់រំជាសកល ។

មាត្រា ៩

ការផ្តល់សច្ចាប័នជាផ្លូវលើអនុសញ្ញានេះ
ត្រូវទំនាក់ទំនងជូនដំណឹងទៅអគ្គនាយកនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការ ងារសំរាប់ ការចុះបញ្ជីកា ។

មាត្រា ១០

១- អនុសញ្ញានេះ
ត្រូវចងភ្ជាប់តែទៅលើរដ្ឋជាសមាជិកនៃអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារទាំងឡាយណា ដែលការផ្តល់សច្ចាប័នត្រូវបានចុះបញ្ជីកាជាមួយអគ្គនាយកនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារ ប៉ុណ្ណោះ។

២- អនុសញ្ញានេះនឹងចូលជាធរមាន រយៈពេល ១២ខែ ក្រោយកាលបរិច្ឆេទដែលការផ្តល់សច្ចាប័ននៃសមាជិកចំនួនពីរ ត្រូវបានចុះបញ្ជិកាជាមួយអគ្គនាយក ។

៣- ក្រោយមក អនុសញ្ញានេះ នឹងចូលជាធរមានសំរាប់រដ្ឋជាសមាជិកណាក៏ដោយ រយៈពេល១២ខែ ក្រោយកាលបរិច្ឆេទដែលការផ្តល់សច្ចាប័នត្រូវបានចុះបញ្ជិកា ។

មាត្រា ១១

១- សមាជិកមួយដែលបានផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញានេះរួចហើយ អាចបដិសេធវិញ បន្ទាប់ពីការផុតកំណត់រយៈពេល ១០ឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមានលើកដំបូងបង្អស់តាមរយៈបទបញ្ញត្តិដែលអោយដំណឹងទៅអគ្គនាយកនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារសំរាប់ការចុះបញ្ជីកា ។ សេចក្តីបដិសេធនេះនឹងមិនចូលជាធរមានរហូតរយៈពេល ១ឆ្នាំ ក្រោយកាលបរិច្ឆេទដែលអនុសញ្ញានេះត្រូវបានចុះបញ្ជីកា ។

២- រដ្ឋជាសមាជិកនីមួយៗ ដែលបានផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញានេះរួចហើយ ហើយដែលមិនបានអនុវត្តនូវ សិទ្ធិបដិសេធដែលចែងនៅក្នុមាត្រានេះក្នុងកំឡុងពេល ១ឆ្នាំ ដែលចែងនូវការផុតកំណត់នៃកំឡុង ពេល ១០ ឆ្នាំ ដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌមុនៗ នឹងត្រូវលើកសិទ្ធិបដិសេធនេះសំរាប់កំឡុងពេល ១០ឆ្នាំ ក្រោយទៀត ហើយបន្ទាប់មក ទើបអាចមានសិទ្ធិបដិសេធអនុសញ្ញានេះនៅពេលផុតកំណត់ នៃកំឡុងពេល ១០ឆ្នាំក្រោមល័ក្ខខ័ណ្ឌ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ។

មាត្រា ១២

១- អគ្គនាយកនៃការិយាល័លអន្តរជាតិខាងការងារ នឹងជូនដំណឹងទៅគ្រប់រដ្ឋសមាជិកទាំងអស់នៃអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារអំពីការចុះបញ្ជីកាលើរាល់ការផ្តល់សច្ចាប័ន និងបទប្បញ្ញត្តិបដិសេធ ដែលរដ្ឋសមាជិកនៃអង្គការនេះបានបញ្ជូនមកឱ្យខ្លួន ។

២- នៅពេលជូនដំណឹងទៅអោយរដ្ឋសមាជិកនៃអង្គការនេះ អំពីការចុះបញ្ជីកានៃការផ្តល់សច្ចាប័នលើកទីពីរ អគ្គនាយកត្រូវទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍នៃរដ្ឋសមាជិកទាំងឡាយរបស់អង្គការនេះចំពោះកាលបរិច្ឆេទដែលអនុសញ្ញានឹងចូលជាធរមាន ។

មាត្រា ១៣

អគ្គនាយកនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារ ត្រូវផ្តល់ដំណឹងទៅអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ សំរាប់ការចុះបញ្ជីកាដោយអនុលោមតាមមាត្រា ១០២ នៃធម្មនុញ្ញរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិនូវរាល់ ចំណុចពិស្តារពេញលេញនៃការផ្តល់សច្ចាប័នទាំងអស់ និងបទប្បញ្ញត្តិបដិសេធ ដែលចុះបញ្ជិកាដោយអគ្គនាយក ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រាមុនៗ ។

មាត្រា ១៤

នៅក្នុងពេលវេលាមួយដែលយល់ថាចាំបាច់ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារត្រូវបង្ហាញ ជូនមហាសន្និបាតនូវរបាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តលើអនុសញ្ញានេះ ហើយត្រូវពិនិត្យមើលពីបំណងប្រាថ្នានៃការ ដាក់បញ្ចូលក្នុងរបៀបវារៈនៃសន្និសីទនូវសំណួរនៃការកែប្រែអនុសញ្ញានេះទាំងមូល ឬមួយផ្នែក។

មាត្រា ១៥

១- នៅក្នុងករណីដែលមហាសន្និបាតអនុម័តលើអនុសញ្ញាថ្មីមួយដែលកែប្រែអនុសញ្ញានេះ ទាំងមូល ឬដោយផ្នែក វៀរលែងតែអនុសញ្ញាថ្មីនេះមានចែងថា :

(ក) ការផ្តល់សច្ចាប័នដោយរដ្ឋសមាជិកនៃអនុសញ្ញាកែប្រែថ្មី នឹងនាំទៅដល់ការបដិសេធ អនុសញ្ញានេះភ្លាមដោយពេញច្បាប់ និងដោយមិនគិតទៅដល់បទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១១ ខាងលើ ប្រសិនបើ និងនៅពេលដែលអនុសញ្ញាកែប្រែថ្មីនេះចូលជាធរមាន ។

(ខ) ចាប់តាំងពីកាលបរិច្ឆេទដែលអនុសញ្ញាកែប្រែថ្មីចូលជាធរមាន អនុសញ្ញានេះនឹងត្រូវបញ្ចប់ ការបើកចំហចំពោះការផ្តល់សច្ចាប័នដោយរដ្ឋសមាជិក ។

២- ទោះក្នុងករណីណាក៏ដោយ អនុសញ្ញានេះនឹងនៅជាធរមានដដែល ទាំងទំរង់ និងខ្លឹមសារ ជាក់ស្តែងរបស់ខ្លួនសំរាប់រដ្ឋសមាជិកទាំងឡាយណា ដែលបានផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញារួច ហើយ ប៉ុន្តែមិនបានផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញាកែប្រែថ្មីឡើយ ។

មាត្រា ១៦

ទាំងអត្ថបទជាភាសាអង់គ្លេស និងបារាំងនៃអនុសញ្ញានេះ គឺ មានតំលៃស្មើគ្នា ។

International Labour Conference
Conférence internationale du Travail

CONVENTION 182

CONVENTION CONCERNING THE PROHIBITION
AND IMMEDIATE ACTION FOR THE ELIMINATION
OF THE WORST FORMS OF CHILD LABOUR
ADOPTED BY THE CONFERENCE AT
ITS EIGHTY-SEVENTH SESSION,
GENEVA, 17 JUNE 1999

CONVENTION 182

CONVENTION CONCERNANT L'INTERDICTION
DES PIRES FORMES DE TRAVAIL DES ENFANTS
ET L'ACTION IMMÉDIATE EN VUE DE LEUR ÉLIMINATION
ADOPTÉE PAR LA CONFÉRENCE
À SA QUATRE-VINGT-SEPTIÈME SESSION,
GENÈVE, 17 JUIN 1999

AUTHENTIC TEXT
TEXTE AUTHENTIQUE

Convention 182

CONVENTION CONCERNING THE PROHIBITION AND IMMEDIATE ACTION FOR THE ELIMINATION OF THE WORST FORMS OF CHILD LABOUR

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 87th Session on 1 June 1999, and

Considering the need to adopt new instruments for the prohibition and elimination of the worst forms of child labour, as the main priority for national and international action, including international cooperation and assistance, to complement the Convention and the Recommendation concerning Minimum Age for Admission to Employment, 1973, which remain fundamental instruments on child labour, and

Considering that the effective elimination of the worst forms of child labour requires immediate and comprehensive action, taking into account the importance of free basic education and the need to remove the children concerned from all such work and to provide for their rehabilitation and social integration while addressing the needs of their families, and

Recalling the resolution concerning the elimination of child labour adopted by the International Labour Conference at its 83rd Session in 1996, and

Recognizing that child labour is to a great extent caused by poverty and that the long-term solution lies in sustained economic growth leading to social progress, in particular poverty alleviation and universal education, and

Recalling the Convention on the Rights of the Child adopted by the United Nations General Assembly on 20 November 1989, and

Recalling the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work and its Follow-up, adopted by the International Labour Conference at its 86th Session in 1998, and

Recalling that some of the worst forms of child labour are covered by other international instruments, in particular the Forced Labour Convention, 1930, and the United Nations Supplementary Convention on the Abolition of Slavery, the Slave Trade, and Institutions and Practices Similar to Slavery, 1956, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to child labour, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts this seventeenth day of June of the year one thousand nine hundred and ninety-nine the following Convention, which may be cited as the Worst Forms of Child Labour Convention, 1999.

Article 1

Each Member which ratifies this Convention shall take immediate and effective measures to secure the prohibition and elimination of the worst forms of child labour as a matter of urgency.

Convention 182

CONVENTION CONCERNANT L'INTERDICTION DES PIRES FORMES DE TRAVAIL DES ENFANTS ET L'ACTION IMMÉDIATE EN VUE DE LEUR ÉLIMINATION

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 1er juin 1999, en sa quatre-vingt-septième session;

Considérant la nécessité d'adopter de nouveaux instruments visant l'interdiction et l'élimination des pires formes de travail des enfants en tant que priorité majeure de l'action nationale et internationale, notamment de la coopération et de l'assistance internationales, pour compléter la convention et la recommandation concernant l'âge minimum d'admission à l'emploi, 1973, qui demeurent des instruments fondamentaux en ce qui concerne le travail des enfants;

Considérant que l'élimination effective des pires formes de travail des enfants exige une action d'ensemble immédiate, qui tienne compte de l'importance d'une éducation de base gratuite et de la nécessité de soustraire de toutes ces formes de travail les enfants concernés et d'assurer leur réadaptation et leur intégration sociale, tout en prenant en considération les besoins de leurs familles;

Rappelant la résolution concernant l'élimination du travail des enfants adoptée par la Conférence internationale du Travail à sa quatre-vingt-troisième session, en 1996;

Reconnaissant que le travail des enfants est pour une large part provoqué par la pauvreté et que la solution à long terme réside dans la croissance économique soutenue menant au progrès social, et en particulier à l'atténuation de la pauvreté et à l'éducation universelle;

Rappelant la Convention relative aux droits de l'enfant, adoptée le 20 novembre 1989 par l'Assemblée générale des Nations Unies;

Rappelant la Déclaration de l'OIT relative aux principes et droits fondamentaux au travail et son suivi, adoptée par la Conférence internationale du Travail à sa quatre-vingt-sixième session, en 1998;

Rappelant que certaines des pires formes de travail des enfants sont couvertes par d'autres instruments internationaux, en particulier la convention sur le travail forcé, 1930, et la Convention supplémentaire des Nations Unies relative à l'abolition de l'esclavage, de la traite des esclaves et des institutions et pratiques analogues à l'esclavage, 1956;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives au travail des enfants, question qui constitue le quatrième point à l'ordre du jour de la session;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale,

adopte, ce dix-septième jour de juin mil neuf cent quatre-vingt-dix-neuf, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur les pires formes de travail des enfants, 1999.

Article 1

Tout Membre qui ratifie la présente convention doit prendre des mesures immédiates et efficaces pour assurer l'interdiction et l'élimination des pires formes de travail des enfants et ce, de toute urgence.

Article 2

For the purposes of this Convention, the term "child" shall apply to all persons under the age of 18.

Article 3

For the purposes of this Convention, the term "the worst forms of child labour" comprises:

(a) all forms of slavery or practices similar to slavery, such as the sale and trafficking of children, debt bondage and serfdom and forced or compulsory labour, including forced or compulsory recruitment of children for use in armed conflict;

(b) the use, procuring or offering of a child for prostitution, for the production of pornography or for pornographic performances;

(c) the use, procuring or offering of a child for illicit activities, in particular for the production and trafficking of drugs as defined in the relevant international treaties;

(d) work which, by its nature or the circumstances in which it is carried out, is likely to harm the health, safety or morals of children.

Article 4

1. The types of work referred to under Article 3(d) shall be determined by national laws or regulations or by the competent authority, after consultation with the organizations of employers and workers concerned, taking into consideration relevant international standards, in particular Paragraphs 3 and 4 of the Worst Forms of Child Labour Recommendation, 1999.

2. The competent authority, after consultation with the organizations of employers and workers concerned, shall identify where the types of work so determined exist.

3. The list of the types of work determined under paragraph 1 of this Article shall be periodically examined and revised as necessary, in consultation with the organizations of employers and workers concerned.

Article 5

Each Member shall, after consultation with employers' and workers' organizations, establish or designate appropriate mechanisms to monitor the implementation of the provisions giving effect to this Convention.

Article 6

1. Each Member shall design and implement programmes of action to eliminate as a priority the worst forms of child labour.

2. Such programmes of action shall be designed and implemented in consultation with relevant government institutions and employers' and workers' organizations, taking into consideration the views of other concerned groups as appropriate.

Article 7

1. Each Member shall take all necessary measures to ensure the effective implementation and enforcement of the provisions giving effect to this Convention including the provision and application of penal sanctions or, as appropriate, other sanctions.

2. Each Member shall, taking into account the importance of education in eliminating child labour, take effective and time-bound measures to:

Article 2

Aux fins de la présente convention, le terme «enfant» s'applique à l'ensemble des personnes de moins de 18 ans.

Article 3

Aux fins de la présente convention, l'expression «les pires formes de travail des enfants» comprend:

a) toutes les formes d'esclavage ou pratiques analogues, telles que la vente et la traite des enfants, la servitude pour dettes et le servage ainsi que le travail forcé ou obligatoire, y compris le recrutement forcé ou obligatoire des enfants en vue de leur utilisation dans des conflits armés;

b) l'utilisation, le recrutement ou l'offre d'un enfant à des fins de prostitution, de production de matériel pornographique ou de spectacles pornographiques;

c) l'utilisation, le recrutement ou l'offre d'un enfant aux fins d'activités illicites, notamment pour la production et le trafic de stupéfiants, tels que les définissent les conventions internationales pertinentes;

d) les travaux qui, par leur nature ou les conditions dans lesquelles ils s'exercent, sont susceptibles de nuire à la santé, à la sécurité ou à la moralité de l'enfant.

Article 4

1. Les types de travail visés à l'article 3 *d)* doivent être déterminés par la législation nationale ou l'autorité compétente, après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées, en prenant en considération les normes internationales pertinentes, et en particulier les paragraphes 3 et 4 de la recommandation sur les pires formes de travail des enfants, 1999.

2. L'autorité compétente, après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées, doit localiser les types de travail ainsi déterminés.

3. La liste des types de travail déterminés conformément au paragraphe 1 du présent article doit être périodiquement examinée et, au besoin, révisée en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées.

Article 5

Tout Membre doit, après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs, établir ou désigner des mécanismes appropriés pour surveiller l'application des dispositions donnant effet à la présente convention.

Article 6

1. Tout Membre doit élaborer et mettre en œuvre des programmes d'action en vue d'éliminer en priorité les pires formes de travail des enfants.

2. Ces programmes d'action doivent être élaborés et mis en œuvre en consultation avec les institutions publiques compétentes et les organisations d'employeurs et de travailleurs, le cas échéant en prenant en considération les vues d'autres groupes intéressés.

Article 7

1. Tout Membre doit prendre toutes les mesures nécessaires pour assurer la mise en œuvre effective et le respect des dispositions donnant effet à la présente convention, y compris par l'établissement et l'application de sanctions pénales ou, le cas échéant, d'autres sanctions.

2. Tout Membre doit, en tenant compte de l'importance de l'éducation en vue de l'élimination du travail des enfants, prendre des mesures efficaces dans un délai déterminé pour:

(a) prevent the engagement of children in the worst forms of child labour;

(b) provide the necessary and appropriate direct assistance for the removal of children from the worst forms of child labour and for their rehabilitation and social integration;

(c) ensure access to free basic education, and, wherever possible and appropriate, vocational training, for all children removed from the worst forms of child labour;

(d) identify and reach out to children at special risk; and

(e) take account of the special situation of girls.

3. Each Member shall designate the competent authority responsible for the implementation of the provisions giving effect to this Convention.

Article 8

Members shall take appropriate steps to assist one another in giving effect to the provisions of this Convention through enhanced international cooperation and/or assistance including support for social and economic development, poverty eradication programmes and universal education.

Article 9

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 10

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.

2. It shall come into force 12 months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the date on which its ratification has been registered.

Article 11

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 12

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and acts of denunciation communicated by the Members of the Organization.

a) empêcher que des enfants ne soient engagés dans les pires formes de travail des enfants;

b) prévoir l'aide directe nécessaire et appropriée pour soustraire les enfants des pires formes de travail des enfants et assurer leur réadaptation et leur intégration sociale;

c) assurer l'accès à l'éducation de base gratuite et, lorsque cela est possible et approprié, à la formation professionnelle pour tous les enfants qui auront été soustraits des pires formes de travail des enfants;.

d) identifier les enfants particulièrement exposés à des risques et entrer en contact direct avec eux;

e) tenir compte de la situation particulière des filles.

3. Tout Membre doit désigner l'autorité compétente chargée de la mise en œuvre des dispositions donnant effet à la présente convention.

Article 8

Les Membres doivent prendre des mesures appropriées afin de s'entraider pour donner effet aux dispositions de la présente convention par une coopération et/ou une assistance internationale renforcées, y compris par des mesures de soutien au développement économique et social, aux programmes d'éradication de la pauvreté et à l'éducation universelle.

Article 9

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 10

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général du Bureau international du Travail.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 11

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 12

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et de tous actes de dénonciation qui lui seront communiqués par les Membres de l'Organisation.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention shall come into force.

Article 13

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations, for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations, full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by the Director-General in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 14

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 15

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides –

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 11 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 16

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 13

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies, aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 14

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

Article 15

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant révision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 11 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur;

b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Article 16

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

The foregoing is the authentic text of the Convention unanimously adopted by the General Conference of the International Labour Organization during its Eighty-seventh Session which was held at Geneva and declared closed on 17 June 1999.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this eighteenth day of June 1999.

Le texte qui précède est le texte authentique de la convention adoptée à l'unanimité par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa quatre-vingt-septième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le 17 juin 1999.

EN FOI DE QUOI ont apposé leurs signatures, ce dix-huitième jour de juin 1999:

The President of the Conference,
Le Président de la Conférence,
ALHAJI MUHAMMAD MUMUNI

The Director-General of the International Labour Office,
Le Directeur général du Bureau international du Travail,
JUAN SOMAVIA

The text of the Convention as here presented is a true copy of the text authenticated by the signatures of the President of the International Labour Conference and of the Director-General of the International Labour Office.

Le texte de la convention présenté ici est une copie exacte du texte authentiqué par les signatures du Président de la Conférence internationale du Travail et du Directeur général du Bureau international du Travail.

Certified true and complete copy,
Copie certifiée conforme et complète,

For the Director-General of the International Labour Office:
Pour le Directeur général du Bureau international du Travail:

អនុសាសន៍ ១៩០

អនុសាសន៍ស្តីពីការហាមឃាត់ និងសកម្មភាពបន្ទាន់ សំរាប់លុបបំបាត់ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ

មហាសន្និបាតអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ :

- ដោយបានកោះប្រជុំនៅទីក្រុងហ្សឺណែវ ដោយក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារ និង ដោយបានរួម ប្រជុំ នាថ្ងៃទី ០១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ក្នុងសម័យប្រជុំលើកទី ៨៧ និង
- ក្រោយពីបានសំរេចអនុម័តលើអនុសញ្ញាស្តីពីទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ឆ្នាំ ១៩៩៩ និង
- ក្រោយពីបានសំរេចអនុម័តលើសំណើរសុំមួយចំនួនពាក់ព័ន្ធទៅនឹងពលកម្មកុមារដែលជារបៀបវារៈទី ៤ នៃសន្និសីទ និង
- ក្រោយពីបានកំណត់ថា សំណើរសុំទាំងនេះ នឹងមានទំរង់បែបបទជាអនុសាសន៍មួយបំពេញបន្ថែមទៅលើ អនុសញ្ញាស្តីពីទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ឆ្នាំ ១៩៩៩

អនុម័តនៅថ្ងៃទីដប់ប្រាំពីរ ខែមិថុនា ឆ្នាំមួយពាន់ប្រាំបួនរយកៅសិបប្រាំបួន នូវអនុសាសន៍ស្តីពីទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ឆ្នាំ ១៩៩៩ ដូចមានចែងខាងក្រោមៈ

១. បទបញ្ញត្តិនានានៃអនុសាសន៍នេះ បំពេញបន្ថែមទៅលើអនុសញ្ញាស្តីពីទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ឆ្នាំ ១៩៩៩ (ចាប់ពីពេលនេះតទៅ យើងហៅថា "អនុសញ្ញា") នឹងត្រូវអនុវត្តន៍ដោយផ្សាភ្ជាប់ ជាមួយនឹងអនុសាសន៍ទាំងនេះ ។

I. កម្មវិធីសកម្មភាព

២. កម្មវិធីសកម្មភាពដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦ នៃអនុសញ្ញានេះ នឹងត្រូវរៀបចំឡើង និងអនុវត្តជាការប្រញាប់ ដោយពិគ្រោះយោបល់ជាមួយស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធ និងអង្គការនិយោជក សហជីព ដោយពិចារណាទៅលើទស្សនៈរបស់កុមារដែលរងគ្រោះដោយ ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ គ្រួសាររបស់ពួកគេ និងក្រុមពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀតដែលបានប្តេជ្ញាចិត្តចំពោះគោលបំណងនៃអនុសញ្ញា និងអនុសាសន៍នេះ ។ កម្មវិធីទាំងនេះ គួរមានគោលបំណងអន្តរទំនាក់ទំនង ដូចតទៅ:

(ក) ធ្វើការកំណត់ និងប្រកាសអំពីទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ

(ខ) ការពារទប់ស្កាត់កុំឱ្យកុមារចូលរួមនៅក្នុង និងដកហូតពួកគេចេញពីទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ, ការការពារពួកគេពីការរងគ្រោះឈឺចាប់ទាំងឡាយ និងផ្តល់ការស្តារនីតិសម្បទា និងសមាហរណកម្មពួកគេទៅក្នុងសង្គម តាមរយៈវិធានការនានាសំដៅឆ្លើយតបទៅនឹងសេចក្តីត្រូវការខាងអប់រំ ការអភិវឌ្ឍន៍រាងកាយ និងចិត្តសាស្ត្រ ។

(គ) ផ្តល់ការយកចិត្តទុកដាក់ពិសេសចំពោះ :

(i) កុមារវ័យក្មេង

(ii) កុមារី

(iii) បញ្ហានៃការងារស្ថិតក្នុងស្ថានភាពអាថ៌កំបាំង ដែលក្នុងនោះកុមារីងាយទទួលរងគ្រោះជាពិសេស

(iv) ក្រុមកុមារផ្សេងៗទៀតដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពងាយរងគ្រោះ ឬសេចក្តីត្រូវការពិសេស ។

(ឃ) ធ្វើការកំណត់ ចុះផ្សាយ និងធ្វើការជាមួយសហគមន៍ ទីកន្លែងដែលកុមារងាយរងគ្រោះជាពិសេស ។

(ង) ផ្តល់ពត៌មាន ធ្វើឱ្យយល់ដឹងព្រួតព្រាប និងចលនាមតិសាធារណៈ និងក្រុមដែលពាក់ព័ន្ធ រួមបញ្ចូលទាំងកុមារ និងគ្រួសាររបស់ពួកគេ ។

II. ការងារប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

២. ក្នុងការកំណត់ប្រភេទនៃការងារដែលបានលើកឡើងនៅក្នុង មាត្រា ៣ (ឃ) នៃអនុសញ្ញា និងក្នុងការកំណត់អំពីទីកន្លែងដែលប្រភេទការងារទាំងនោះកើតមានឡើង, ការយកចិត្តទុកដាក់ គួរផ្តោតទៅលើអន្តរទំនាក់ទំនងការងារ ដូចខាងក្រោម:

(ក) ការងារដែលធ្វើឱ្យកុមារទទួលរងនូវការរំលោភបំពានផ្នែករាងកាយ ចិត្តសាស្ត្រ ឬខាងផ្លូវភេទ ។

(ខ) ការងារក្រោមដី ក្រោមទឹក និងទីខ្ពស់ដែលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ឬទីកន្លែងតូចចង្អៀត ។

(គ) ការងារជាមួយម៉ាស៊ីន ឧបករណ៍និងសម្ភារៈដែលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការប្រើប្រាស់កំលាំងពលកម្ម ឬការដឹកជញ្ជូនវត្ថុធ្ងន់ៗ ។

(ឃ) ការងារនៅក្នុងបរិស្ថានគ្មានអនាម័យ ឧទាហរណ៍ អាចធ្វើឱ្យកុមារងាយទទួលរងគ្រោះចំពោះសារធាតុ ឬ ខ្សែសង្វាក់ផលិតកម្ម ឬសីតុណ្ហភាព ឬកំរិតសំឡេង ឬ ភាពរំជួយដែលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចបំផ្លិចបំផ្លាញដល់សុខភាព របស់កុមារ ។

(ង) ការងារនៅក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌពិបាក ដូចជា ធ្វើការងារច្រើនម៉ោង ឬការងារពេលយប់ ឬការងារដែលកុមារត្រូវបានបង្ខាំងទុកដោយមិនសមហេតុផលនៅនឹងកន្លែងធ្វើការ ដោយនិយោជក ។

៤. ប្រភេទការងារលើកឡើងនៅក្នុងមាត្រា ៣ (ឃ) នៃអនុសញ្ញា និងវាក្យខ័ណ្ឌ ៣ ខាងលើ, ច្បាប់ជាតិ ឬ បទបញ្ញត្តិ ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ក្រោយពីការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអង្គការនិយោជក សហជីពដែលពាក់ព័ន្ធ អាចកំណត់មុខរបរ ឬការងារ សំរាប់កុមារចាប់ពីអាយុ ១៦ឆ្នាំ ឡើងទៅ ក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលសុខភាព សុវត្ថិភាព និងសីលធម៌របស់កុមារ ត្រូវបានការពារ យ៉ាង ពេញលេញ ហើយថា កុមារបានទទួលការណែនាំជាក់លាក់គ្រប់គ្រាន់ ឬការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈនៅក្នុងផ្នែកនៃសកម្មភាព ការងារដែលពាក់ព័ន្ធ ។

III. ការអនុវត្តន៍

៥. (1) ពត៌មាន និងទិន្នន័យស្ថិតិលំអិតស្តីអំពីប្រភេទ និងទំហំនៃពលកម្មកុមារ ត្រូវចងក្រង និងធ្វើឱ្យមានបច្ចុប្បន្នភាពដើម្បីប្រើប្រាស់ធ្វើជាមូលដ្ឋានក្នុងការកំណត់អាទិភាពសំរាប់សកម្មភាពជាតិដើម្បីលុបបំបាត់ពលកម្មកុមាជាពិសេសសំរាប់ការហាមប្រាម និងការលុបបំបាត់ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ជាការប្រញាប់ ។

(2) ក្នុងករណីដែលអាចធ្វើទៅបាន ពត៌មាន និងទិន្នន័យស្ថិតិ ត្រូវរួមបញ្ចូលចំនួនសរុបតាមភេទ ក្រុមអាយុ មុខរបរ ផ្នែកនៃសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច និងស្ថានភាពមុខរបរ ការចូលសាលារៀន និងទីតាំងភូមិសាស្ត្រ ។ សារៈសំខាន់នៃ ប្រព័ន្ធចុះបញ្ជី អត្រានុកូលដ្ឋាន រួមទាំងសំបុត្រកំណើត ក៏ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ផងដែរ ។

(3) ទិន្នន័យដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការរំលោភបំពានបទបញ្ញត្តិជាតិនានា សំរាប់ការហាមប្រាម និងការលុបបំបាត់ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ត្រូវចងក្រង និងធ្វើឱ្យមានបច្ចុប្បន្នភាព ។

៦. ការចងក្រង និងវិភាគពត៌មាន និងទិន្នន័យដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌទី ៥ ខាងលើ ត្រូវអនុវត្តដោយគោរពទៅតាមសិទ្ធិរក្សាការសំងាត់ ។

៧. ពត៌មានដែលបានចងក្រងនៅក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌទី ៥ ត្រូវធ្វើឡើង ដោយមានការទំនាក់ទំនងជាមួយការិយាល័យអន្តរជាតិខាង ការងារដោយឈរលើមូលដ្ឋាន ជាទៀងទាត់ ។

៨. រដ្ឋជាសមាជិក ត្រូវរៀបចំបង្កើត ឬតែងតាំងយន្តការជាតិសមស្របនានា ដើម្បីតាមដានការអនុវត្តន៍បទបញ្ញត្តិជាតិស្តីពីការហាមប្រាម និងការលុបបំបាត់ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ដោយការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអង្គការនិយោជក សហជីព ហើយប្រសិនបើអាចជាមួយក្រុមពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត ។

៩. រដ្ឋជាសមាជិក ត្រូវធានាថា អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលមាននាទីទទួលខុសត្រូវ សំរាប់ការអនុវត្តន៍បទបញ្ញត្តិជាតិស្តីពីការហាមប្រាម និងការលុបបំបាត់ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ. ធ្វើកិច្ចសហការជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក និងសំរបសំរួលសកម្មភាពរបស់ពួកគេ ។

១០. ច្បាប់ជាតិ និងបទបញ្ញត្តិនានា និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវកំណត់បុគ្គលដែលទទួលខុសត្រូវនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍នៃករណីដែលមិនអនុវត្តតាមបទបញ្ញត្តិជាតិស្តីពីការហាមប្រាមនិងការលុបបំបាត់ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ។

១១. ក្នុងករណីដែលការអនុវត្តមានលក្ខណៈស្របទៅនឹងបទបញ្ញត្តិជាតិ នោះរដ្ឋជាសមាជិក ត្រូវសហការជាមួយកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងជាអន្តរជាតិ ក្នុងគោលដៅហាមប្រាម និងលុបបំបាត់ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ដោយចាត់ទុកជាការប្រញាប់ដោយៈ

(ក) ធ្វើការប្រមែប្រមូល និងផ្លាស់ប្តូរពត៌មានដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបទឧក្រិដ្ឋ រួមមានអ្នកដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបណ្តាញអន្តរជាតិ ។

(ខ) ឃុំឃាំង និងកាត់ទោសអ្នកដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការលក់ និងការជួញដូរកុមារ ឬការប្រើប្រាស់ការការអូសទាញ ឬផ្តល់ឱ្យកុមារធ្វើសកម្មភាពខុសច្បាប់នានា ដូចជាបេស្យាកម្ម ការផលិតរូបភាពអាសគ្រាម ឬការសំដែងអាសគ្រាម ។

(គ) ចុះបញ្ជីអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើខុសច្បាប់បែបនេះ ។

១២. រដ្ឋជាសមាជិកត្រូវយល់ស្របថា អំពើឧក្រិដ្ឋដូចតទៅ នេះ គឺជាទំរង់ធ្ងន់ធ្ងបំផុតនៃពលកម្មកុមារ :

(ក) គ្រប់ទំរង់នៃទាសភាព ឬការអនុវត្តន៍បែបទាសភាព ដូចជាការលក់ ការជួញដូរកុមារ ឬការងារដោះបំណុល និងការងារជាខ្ញុំកញ្ជះគេ ការងារដោយបង្ខំ ឬដោយជាប់កាតព្វកិច្ច រួមមានការបង្ខំ ឬកាតព្វកិច្ចរបស់កុមារក្នុងជំលោះប្រដាប់អាវុធ ។

(ខ) ការប្រើប្រាស់ ការអូសទាញ ឬការផ្តល់ឱ្យកុមារធ្វើបេស្យាកម្ម ការផលិតរូបអាសគ្រាម ឬការសំដែងអាសគ្រាម និង

(គ) ការប្រើប្រាស់ ការអូសទាញ ឬការផ្តល់ឱ្យកុមារធ្វើសកម្មភាពខុសច្បាប់ មានជាអាទិ៍ ការផលិត និងការជួញដូរគ្រឿងញៀន ដូចដែលបានកំណត់ក្នុងសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនានាឬសកម្មភាពដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការងារក្រៅច្បាប់ ឬការប្រើប្រាស់អាវុធយុទ្ធភ័ណ្ឌខុសច្បាប់ ។

១៣. រដ្ឋជាសមាជិក ត្រូវធានាថា បទព្រហ្មទណ្ឌ រួមមាន ឧក្រិដ្ឋកម្មព្រហ្មទណ្ឌ ត្រូវបានអនុវត្តឱ្យបានសមស្របចំពោះការរំលោភបំពានបទបញ្ញត្តិជាតិស្តីពីការហាមប្រាម និងការលុបបំបាត់គ្រប់ប្រភេទនៃការងារដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងមាត្រា ៣ (ឃ) នៃអនុសញ្ញា ។

១៤. រដ្ឋជាសមាជិក ត្រូវចាត់ទុកជាការប្រញាប់ សំរាប់ដំណោះស្រាយព្រហ្មទណ្ឌ រដ្ឋប្បវេណី ឬ រដ្ឋបាលដើម្បីធានាប្រសិទ្ធិភាព នៃការជំរុញអនុវត្តបទបញ្ញត្តិជាតិស្តីពីការហាមប្រាម និងការលុបបំបាត់ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ដូចជា ការចាត់វិធានការ ពិសេសចំពោះគ្រឹះស្ថានទាំងឡាយណាដែលមានប្រើប្រាស់ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ហើយក្នុងករណីរំលោភបំពាន ត្រូវពិចារណាលើការដកហូតជាបណ្តោះអាសន្ន និងជាអចិន្ត្រៃយ៍នូវការអនុញ្ញាត្តិឱ្យប្រតិបត្តិការ ។

១៥. វិធានការផ្សេងៗទៀត ដែលមានគោលដៅហាមប្រាម និងលុបបំបាត់ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្ម មានដូចតទៅ :

(ក) ការផ្តល់ពត៌មាន ការធ្វើឱ្យយល់ដ្រូតជ្រាប និងបំផុសចលនាដល់សាធារណៈជនទូទៅ មានជាអាទិ៍ អ្នកដឹកនាំជាតិ និងតំបន់ សមាជិក-សមាជិកានៃអង្គការនីតិបញ្ញត្តិ និងតុលាការ ។

(ខ) ជំរុញឱ្យមានការចូលរួម និងការបណ្តុះបណ្តាលដល់អង្គការនិយោជក សហជីព និងអង្គការសង្គមផ្សេងៗទៀត ។

(គ) ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលសមស្រប សំរាប់មន្ត្រីរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធ ជាពិសេសមន្ត្រីអធិការកិច្ចការងារ និងមន្ត្រីជំរុញ ការអនុវត្តន៍ច្បាប់ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ។

(ឃ) រៀបចំធ្វើការកាត់ទោសនៅក្នុងប្រទេសផ្ទាល់របស់ខ្លួន ចំពោះអ្នកប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋដែលមានសញ្ជាតិនៃប្រទេសជាសមាជិកក្រោមច្បាប់ជាតិស្តីពីការហាមប្រាម និងការលុបបំបាត់ជាបន្ទាន់នៃទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ហើយទោះបីជាការប្រព្រឹត្តទាំងនេះ កើតឡើងនៅក្នុងប្រទេសដទៃទៀតក៏ដោយ ។

(ង) ធ្វើឱ្យមានភាពងាយស្រួលចំពោះទំរង់បែបបទខាងផ្លូវច្បាប់ និងរដ្ឋបាល និងធានាថា ទំរង់បែបបទនេះសមស្រប និងរហ័ស ។

(ច) លើកទឹកចិត្តការកសាងគោលនយោបាយតាមរយៈការអនុវត្តន៍សកម្មភាព លើកកំពស់គោលបំណងនៃអនុសញ្ញា ។

(ឆ) តាមដានត្រួតពិនិត្យ និងផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ស្តីពីបទពិសោធន៍ដ៏ប្រសើរនៃការលុបបំបាត់ពលកម្មកុមារ ។

(ជ) ផ្តល់ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ស្តីពីច្បាប់ ឬបទបញ្ញត្តិស្តីពីពលកម្មកុមារជាច្រើនភាសា ឬជាភាសាកំណើត។

(ឈ) បង្កើតឡើងនូវទំរង់បែបបទនៃបណ្តឹងពិសេសនានា ហើយនឹងបទបញ្ញត្តិ ដើម្បីការពារអ្នកទាំងឡាយណាដែលបង្ហាញដោយស្របច្បាប់នូវការរំលោភបំពានបទបញ្ញត្តិនានានៃអនុសញ្ញា ពីការប្រកាន់ពូជសាសន៍ និងការគុំគួនតបត ក៏ដូច ជាការបង្កើតឡើងនូវបណ្តាញទំនាក់ទំនងសំរាប់ជំនួយគាំទ្រ និងអ្នកស៊ើបអង្កេតបណ្តឹងតវ៉ានានា ។

(ញ) អនុម័តវិធានការសមស្រប ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង នូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអប់រំ និងការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀន ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងសេចក្តីត្រូវការរបស់កុមារា និងកុមារី ។

(ដ) ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន យកចិត្តទុកដាក់លើកម្មវិធីសកម្មភាពជាតិ ដូចខាងក្រោមៈ

(i) សេចក្តីត្រូវការសំរាប់ការបង្កើតមុខរបរ និងការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ សំរាប់ ឪពុក-ម្តាយ និងយុវជននៅក្នុងគ្រួសារនៃកុមារធ្វើការងារ ក្នុងលក្ខខ័ណ្ឌដែលបានគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញា និង

(ii) សេចក្តីត្រូវការសំរាប់ធ្វើឱ្យជ្រួតជ្រាបដល់ ឪពុក-ម្តាយ ចំពោះបញ្ហាកុមារធ្វើការងារនៅក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌនានា ។

១៦. ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និង/ឬជំនួយឧបត្ថម្ភអន្តរជាតិ ក្នុងចំណោមរដ្ឋជាសមាជិក ស្តីពីការហាមប្រាម និងការលុបបំបាត់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាពនូវទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ត្រូវបំពេញបន្ថែមលើកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ជាតិ និងអាចរៀបចំ និងអនុវត្តដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអង្គការ និយោជក សហជីព ។ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និង/ជំនួយ ឧបត្ថម្ភអន្តរជាតិ ត្រូវរួមបញ្ចូលនូវៈ

(ក) ការបំផុសចលនាធនធាន សំរាប់កម្មវិធីជាតិ និងអន្តរជាតិ

(ខ) ជំនួយគាំទ្រផ្លូវច្បាប់ទៅវិញទៅមក

(គ) ជំនួយឧបត្ថម្ភបច្ចេកទេស រួមទាំងការផ្លាស់ប្តូរពត៌មាន

(ឃ) ការឧបត្ថម្ភគាំទ្រផ្នែកអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច-សង្គម កម្មវិធីលុបបំបាត់ភាពក្រីក្រ និងការអប់រំជាសកល ។

International Labour Conference
Conférence internationale du Travail

RECOMMENDATION 190

RECOMMENDATION CONCERNING THE PROHIBITION
AND IMMEDIATE ACTION FOR THE ELIMINATION
OF THE WORST FORMS OF CHILD LABOUR
ADOPTED BY THE CONFERENCE AT
ITS EIGHTY-SEVENTH SESSION,
GENEVA, 17 JUNE 1999

RECOMMANDATION 190

RECOMMANDATION CONCERNANT L'INTERDICTION
DES PIRES FORMES DE TRAVAIL DES ENFANTS
ET L'ACTION IMMÉDIATE EN VUE DE LEUR ÉLIMINATION
ADOPTÉE PAR LA CONFÉRENCE
À SA QUATRE-VINGT-SEPTIÈME SESSION,
GENÈVE, 17 JUIN 1999

AUTHENTIC TEXT
TEXTE AUTHENTIQUE

Recommendation 190

RECOMMENDATION CONCERNING THE PROHIBITION AND IMMEDIATE ACTION FOR THE ELIMINATION OF THE WORST FORMS OF CHILD LABOUR

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 87th Session on 1 June 1999, and

Having adopted the Worst Forms of Child Labour Convention, 1999, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to child labour, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Worst Forms of Child Labour Convention, 1999;

adopts this seventeenth day of June of the year one thousand nine hundred and ninety-nine the following Recommendation, which may be cited as the Worst Forms of Child Labour Recommendation, 1999.

1. The provisions of this Recommendation supplement those of the Worst Forms of Child Labour Convention, 1999 (hereafter referred to as "the Convention"), and should be applied in conjunction with them.

I. PROGRAMMES OF ACTION

2. The programmes of action referred to in Article 6 of the Convention should be designed and implemented as a matter of urgency, in consultation with relevant government institutions and employers' and workers' organizations, taking into consideration the views of the children directly affected by the worst forms of child labour, their families and, as appropriate, other concerned groups committed to the aims of the Convention and this Recommendation. Such programmes should aim at, inter alia:

(a) identifying and denouncing the worst forms of child labour;

(b) preventing the engagement of children in or removing them from the worst forms of child labour, protecting them from reprisals and providing for their rehabilitation and social integration through measures which address their educational, physical and psychological needs;

(c) giving special attention to:

  (i) younger children;

  (ii) the girl child;

  (iii) the problem of hidden work situations, in which girls are at special risk;

  (iv) other groups of children with special vulnerabilities or needs;

(d) identifying, reaching out to and working with communities where children are at special risk;

(e) informing, sensitizing and mobilizing public opinion and concerned groups, including children and their families.

II. HAZARDOUS WORK

3. In determining the types of work referred to under Article 3(d) of the Convention, and in identifying where they exist, consideration should be given, inter alia, to:

Recommandation 190

RECOMMANDATION CONCERNANT L'INTERDICTION DES PIRES FORMES DE TRAVAIL DES ENFANTS ET L'ACTION IMMÉDIATE EN VUE DE LEUR ÉLIMINATION

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 1er juin 1999, en sa quatre-vingt-septième session;

Après avoir adopté la convention sur les pires formes de travail des enfants, 1999;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives au travail des enfants, question qui constitue le quatrième point à l'ordre du jour de la session;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une recommandation complétant la convention sur les pires formes de travail des enfants, 1999,

adopte, ce dix-septième jour de juin mil neuf cent quatre-vingt-dix-neuf, la recommandation ci-après, qui sera dénommée Recommandation sur les pires formes de travail des enfants, 1999.

1. Les dispositions de la présente recommandation complètent celles de la convention sur les pires formes de travail des enfants, 1999 (ci-après dénommée «la convention»), et devraient s'appliquer conjointement avec elles.

I. PROGRAMMES D'ACTION

2. Les programmes d'action visés à l'article 6 de la convention devraient être élaborés et mis en œuvre de toute urgence, en consultation avec les institutions publiques compétentes et les organisations d'employeurs et de travailleurs, en prenant en considération les vues des enfants directement affectés par les pires formes de travail des enfants ainsi que les vues de leurs familles et, le cas échéant, celles d'autres groupes intéressés acquis aux objectifs de la convention et de la présente recommandation. Ces programmes devraient viser, entre autres, à:

a) identifier et dénoncer les pires formes de travail des enfants;

b) empêcher que des enfants ne soient engagés dans les pires formes de travail des enfants ou les y soustraire, les protéger de représailles, assurer leur réadaptation et leur intégration sociale par des mesures tenant compte de leurs besoins en matière d'éducation et de leurs besoins physiques et psychologiques;

c) accorder une attention particulière:

- i) aux plus jeunes enfants;
- ii) aux enfants de sexe féminin;
- iii) au problème des travaux exécutés dans des situations qui échappent aux regards extérieurs, où les filles sont particulièrement exposées à des risques;
- iv) à d'autres groupes d'enfants spécialement vulnérables ou ayant des besoins particuliers;

d) identifier les communautés dans lesquelles les enfants sont particulièrement exposés à des risques, entrer en contact et travailler avec elles;

e) informer, sensibiliser et mobiliser l'opinion publique et les groupes intéressés, y compris les enfants et leurs familles.

II. TRAVAUX DANGEREUX

3. En déterminant les types de travail visés à l'article 3 *d)* de la convention et leur localisation, il faudrait, entre autres, prendre en considération:

(a) work which exposes children to physical, psychological or sexual abuse;

(b) work underground, under water, at dangerous heights or in confined spaces;

(c) work with dangerous machinery, equipment and tools, or which involves the manual handling or transport of heavy loads;

(d) work in an unhealthy environment which may, for example, expose children to hazardous substances, agents or processes, or to temperatures, noise levels, or vibrations damaging to their health;

(e) work under particularly difficult conditions such as work for long hours or during the night or work where the child is unreasonably confined to the premises of the employer.

4. For the types of work referred to under Article 3(d) of the Convention and Paragraph 3 above, national laws or regulations or the competent authority could, after consultation with the workers' and employers' organizations concerned, authorize employment or work as from the age of 16 on condition that the health, safety and morals of the children concerned are fully protected, and that the children have received adequate specific instruction or vocational training in the relevant branch of activity.

III. IMPLEMENTATION

5. (1) Detailed information and statistical data on the nature and extent of child labour should be compiled and kept up to date to serve as a basis for determining priorities for national action for the abolition of child labour, in particular for the prohibition and elimination of its worst forms as a matter of urgency.

(2) As far as possible, such information and statistical data should include data disaggregated by sex, age group, occupation, branch of economic activity, status in employment, school attendance and geographical location. The importance of an effective system of birth registration, including the issuing of birth certificates, should be taken into account.

(3) Relevant data concerning violations of national provisions for the prohibition and elimination of the worst forms of child labour should be compiled and kept up to date.

6. The compilation and processing of the information and data referred to in Paragraph 5 above should be carried out with due regard for the right to privacy.

7. The information compiled under Paragraph 5 above should be communicated to the International Labour Office on a regular basis.

8. Members should establish or designate appropriate national mechanisms to monitor the implementation of national provisions for the prohibition and elimination of the worst forms of child labour, after consultation with employers' and workers' organizations.

9. Members should ensure that the competent authorities which have responsibilities for implementing national provisions for the prohibition and elimination of the worst forms of child labour cooperate with each other and coordinate their activities.

10. National laws or regulations or the competent authority should determine the persons to be held responsible in the event of non-compliance with national provisions for the prohibition and elimination of the worst forms of child labour.

11. Members should, in so far as it is compatible with national law, cooperate with international efforts aimed at the prohibition and elimination of the worst forms of child labour as a matter of urgency by:

(a) gathering and exchanging information concerning criminal offences, including those involving international networks;

a) les travaux qui exposent les enfants à des sévices physiques, psychologiques ou sexuels;

b) les travaux qui s'effectuent sous terre, sous l'eau, à des hauteurs dangereuses ou dans des espaces confinés;

c) les travaux qui s'effectuent avec des machines, du matériel ou des outils dangereux, ou qui impliquent de manipuler ou porter de lourdes charges;

d) les travaux qui s'effectuent dans un milieu malsain pouvant, par exemple, exposer des enfants à des substances, des agents ou des procédés dangereux, ou à des conditions de température, de bruit ou de vibrations préjudiciables à leur santé;

e) les travaux qui s'effectuent dans des conditions particulièrement difficiles, par exemple pendant de longues heures, ou la nuit, ou pour lesquels l'enfant est retenu de manière injustifiée dans les locaux de l'employeur.

4. En ce qui concerne les types de travail visés à l'article 3 *d)* de la convention ainsi qu'au paragraphe 3 ci-dessus, la législation nationale ou l'autorité compétente peut, après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées, autoriser l'emploi ou le travail à partir de l'âge de 16 ans, pour autant que la santé, la sécurité et la moralité de ces enfants soient totalement protégées et qu'ils aient reçu un enseignement particulier ou une formation professionnelle adaptés à la branche d'activité dans laquelle ils seront occupés.

III. Mise en œuvre

5. (1) Des informations détaillées et des données statistiques sur la nature et l'étendue du travail des enfants devraient être compilées et tenues à jour en vue d'établir les priorités de l'action nationale visant à abolir le travail des enfants et, en particulier, à interdire et éliminer ses pires formes et ce, de toute urgence.

(2) Dans la mesure du possible, ces informations et données statistiques devraient comprendre des données ventilées par sexe, groupe d'âge, profession, branche d'activité économique, situation dans la profession, fréquentation scolaire et localisation géographique. L'importance d'un système efficace d'enregistrement des naissances comportant la délivrance d'actes de naissance devrait être prise en considération.

(3) Des données pertinentes devraient être compilées et tenues à jour en ce qui concerne les violations des dispositions nationales visant l'interdiction et l'élimination des pires formes de travail des enfants.

6. La compilation et le traitement des informations et données mentionnées au paragraphe 5 ci-dessus devraient être effectués en tenant dûment compte du droit à la protection de la vie privée.

7. Les informations compilées conformément au paragraphe 5 ci-dessus devraient être régulièrement communiquées au Bureau international du Travail.

8. Les Membres devraient établir ou désigner des mécanismes nationaux appropriés pour surveiller l'application des dispositions nationales visant l'interdiction et l'élimination des pires formes de travail des enfants, après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs.

9. Les Membres devraient veiller à ce que les autorités compétentes chargées de mettre en œuvre les dispositions nationales visant l'interdiction et l'élimination des pires formes de travail des enfants coopèrent entre elles et coordonnent leurs activités.

10. La législation nationale ou l'autorité compétente devrait déterminer les personnes qui seront tenues responsables en cas de non-respect des dispositions nationales concernant l'interdiction et l'élimination des pires formes de travail des enfants.

11. Les Membres devraient, pour autant que cela soit compatible avec le droit national, coopérer aux efforts internationaux visant à interdire et éliminer les pires formes de travail des enfants et ce, de toute urgence, en:

a) rassemblant et échangeant des informations concernant les infractions pénales, y compris celles impliquant des réseaux internationaux;

(b) detecting and prosecuting those involved in the sale and trafficking of children, or in the use, procuring or offering of children for illicit activities, for prostitution, for the production of pornography or for pornographic performances;

(c) registering perpetrators of such offences.

12. Members should provide that the following worst forms of child labour are criminal offences:

(a) all forms of slavery or practices similar to slavery, such as the sale and trafficking of children, debt bondage and serfdom and forced or compulsory labour, including forced or compulsory recruitment of children for use in armed conflict;

(b) the use, procuring or offering of a child for prostitution, for the production of pornography or for pornographic performances; and

(c) the use, procuring or offering of a child for illicit activities, in particular for the production and trafficking of drugs as defined in the relevant international treaties, or for activities which involve the unlawful carrying or use of firearms or other weapons.

13. Members should ensure that penalties including, where appropriate, criminal penalties are applied for violations of the national provisions for the prohibition and elimination of any type of work referred to in Article 3(d) of the Convention.

14. Members should also provide as a matter of urgency for other criminal, civil or administrative remedies, where appropriate, to ensure the effective enforcement of national provisions for the prohibition and elimination of the worst forms of child labour, such as special supervision of enterprises which have used the worst forms of child labour, and, in cases of persistent violation, consideration of temporary or permanent revoking of permits to operate.

15. Other measures aimed at the prohibition and elimination of the worst forms of child labour might include the following:

(a) informing, sensitizing and mobilizing the general public, including national and local political leaders, parliamentarians and the judiciary;

(b) involving and training employers' and workers' organizations and civic organizations;

(c) providing appropriate training for the government officials concerned, especially inspectors and law enforcement officials, and for other relevant professionals;

(d) providing for the prosecution in their own country of the Member's nationals who commit offences under its national provisions for the prohibition and immediate elimination of the worst forms of child labour even when these offences are committed in another country;

(e) simplifying legal and administrative procedures and ensuring that they are appropriate and prompt;

(f) encouraging the development of policies by undertakings to promote the aims of the Convention;

(g) monitoring and giving publicity to best practices on the elimination of child labour;

(h) giving publicity to legal or other provisions on child labour in the different languages or dialects;

(i) establishing special complaints procedures and making provisions to protect from discrimination and reprisals those who legitimately expose violations of the provisions of the Convention, as well as establishing helplines or points of contact and ombudspersons;

(j) adopting appropriate measures to improve the educational infrastructure and the training of teachers to meet the needs of boys and girls;

(k) as far as possible, taking into account in national programmes of action:

b) recherchant et poursuivant les personnes impliquées dans la vente et la traite des enfants ou dans l'utilisation, le recrutement ou l'offre d'enfants aux fins d'activités illicites, de prostitution ou de production de matériel pornographique ou de spectacles pornographiques;

c) tenant un registre des auteurs de telles infractions.

12. Les Membres devraient prévoir que les pires formes de travail des enfants indiquées ci-après sont des infractions pénales:

a) toutes les formes d'esclavage ou pratiques analogues, telles que la vente et la traite des enfants, la servitude pour dettes et le servage ainsi que le travail forcé ou obligatoire, y compris le recrutement forcé ou obligatoire des enfants en vue de leur utilisation dans les conflits armés;

b) l'utilisation, le recrutement ou l'offre d'un enfant à des fins de prostitution, de production de matériel pornographique ou de spectacles pornographiques;

c) l'utilisation, le recrutement ou l'offre d'un enfant aux fins d'activités illicites, notamment pour la production et le trafic de stupéfiants, tels que les définissent les conventions internationales pertinentes, ou pour des activités qui impliquent le port ou l'utilisation illégaux d'armes à feu ou d'autres armes.

13. Les Membres devraient veiller à ce que des sanctions, y compris s'il y a lieu des sanctions pénales, soient appliquées en cas de violation des dispositions nationales visant l'interdiction et l'élimination des types de travail mentionnés à l'article 3 *d)* de la convention.

14. Le cas échéant, les Membres devraient également prévoir de toute urgence d'autres moyens administratifs, civils ou pénaux en vue d'assurer l'application effective des dispositions nationales visant l'interdiction et l'élimination des pires formes de travail des enfants, par exemple la surveillance particulière des entreprises qui ont eu recours aux pires formes de travail des enfants et, en cas de violation persistante, le retrait temporaire ou définitif de leur permis d'exploitation.

15. D'autres mesures visant l'interdiction et l'élimination des pires formes de travail des enfants pourraient notamment consister à:

a) informer, sensibiliser et mobiliser le grand public, y compris les dirigeants politiques nationaux et locaux, les parlementaires et les autorités judiciaires;

b) associer et former les organisations d'employeurs et de travailleurs et les organisations civiques;

c) dispenser la formation appropriée aux agents des administrations intéressés, en particulier aux inspecteurs et aux représentants de la loi, ainsi qu'à d'autres professionnels concernés;

d) permettre à tout Membre de poursuivre sur son territoire ses ressortissants qui commettent des infractions aux dispositions de sa législation nationale visant l'interdiction et l'élimination immédiate des pires formes de travail des enfants, même lorsque ces infractions sont commises en dehors de son territoire;

e) simplifier les procédures judiciaires et administratives et veiller à ce qu'elles soient appropriées et rapides;

f) encourager les entreprises à mettre au point des politiques visant à promouvoir les objectifs de la convention;

g) recenser et faire connaître les meilleures pratiques relatives à l'élimination du travail des enfants;

h) faire connaître les dispositions juridiques ou autres relatives au travail des enfants dans les langues ou dialectes divers;

i) prévoir des procédures spéciales de plainte et des dispositions visant à protéger contre toutes discriminations et représailles ceux qui font légitimement état de violations des dispositions de la convention et mettre en place des lignes téléphoniques ou centres d'assistance et des médiateurs;

j) adopter des mesures appropriées en vue d'améliorer les infrastructures éducatives et la formation nécessaire aux enseignants pour répondre aux besoins des garçons et des filles;

k) dans la mesure du possible, tenir compte dans les programmes d'action nationaux de la nécessité:

(i) the need for job creation and vocational training for the parents and adults in the families of children working in the conditions covered by the Convention; and

(ii) the need for sensitizing parents to the problem of children working in such conditions.

16. Enhanced international cooperation and/or assistance among Members for the prohibition and effective elimination of the worst forms of child labour should complement national efforts and may, as appropriate, be developed and implemented in consultation with employers' and workers' organizations. Such international cooperation and/or assistance should include:

(a) mobilizing resources for national or international programmes;

(b) mutual legal assistance;

(c) technical assistance including the exchange of information;

(d) support for social and economic development, poverty eradication programmes and universal education.

i) de promouvoir l'emploi et la formation professionnelle des parents et des adultes appartenant à la famille des enfants qui travaillent dans les conditions couvertes par la convention;

ii) de sensibiliser les parents au problème des enfants travaillant dans ces conditions.

16. Une coopération et/ou une assistance internationales renforcées entre les Membres en vue de l'interdiction et de l'élimination effective des pires formes de travail des enfants devraient compléter les efforts déployés à l'échelle nationale et pourraient, le cas échéant, être développées et mises en œuvre en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs. Une telle coopération et/ou assistance internationales devraient inclure:

a) la mobilisation de ressources pour des programmes nationaux ou internationaux;

b) l'assistance mutuelle en matière juridique;

c) l'assistance technique, y compris l'échange d'informations;

d) des mesures de soutien au développement économique et social, aux programmes d'éradication de la pauvreté et à l'éducation universelle.

The foregoing is the authentic text of the Recommendation unanimously adopted by the General Conference of the International Labour Organization during its Eighty-seventh Session which was held at Geneva and declared closed on 17 June 1999.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this eighteenth day of June 1999.

Le texte qui précède est le texte authentique de la recommandation adoptée à l'unanimité par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa quatre-vingt-septième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le 17 juin 1999.

EN FOI DE QUOI ont apposé leurs signatures, ce dix-huitième jour de juin 1999:

The President of the Conference,
Le Président de la Conférence,
ALHAJI MUHAMMAD MUMUNI

The Director-General of the International Labour Office,
Le Directeur général du Bureau international du Travail,
JUAN SOMAVIA

The text of the Recommendation as here presented is a true copy of the text authenticated by the signatures of the President of the International Labour Conference and of the Director-General of the International Labour Office.

Le texte de la recommandation présenté ici est une copie exacte du texte authentiqué par les signatures du Président de la Conférence internationale du Travail et du Directeur général du Bureau international du Travail.

Certified true and complete copy,
Copie certifiée conforme et complète,

For the Director-General of the International Labour Office:
Pour le Directeur général du Bureau international du Travail:

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/១០០៥/០៣៣

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

-បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៨/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាស ឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

-បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរបស់ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើពិធីសារ នៃការធ្វើវិសោធនកម្មលើកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌ ស្តីពីតំបន់វិនិយោគអាស៊ាន ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ៥ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៣ នីតិកាលទី ៣ និងព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្របលើទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី ១៩ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី ១០ នីតិកាលទី ១ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

ច្បាប់
ស្តីពី
ការអនុម័តយល់ព្រមលើពិធីសារនៃការធ្វើវិសោធនកម្មលើ កិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌស្តីពីតំបន់វិនិយោគអាស៊ាន

មាត្រា ១.-

អនុម័តយល់ព្រមលើពិធីសារនៃការធ្វើវិសោធនកម្មលើកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌស្តីពីតំបន់វិនិយោគអាស៊ាន ដែលបានធ្វើ និងចុះហត្ថលេខានៅទីក្រុងហាណូយ ប្រទេសវៀតណាម នាថ្ងៃទី ១៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធីដើម្បីអនុវត្តពិធីសារនេះ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៥

នស/រកម/១០០៥/០៣០ ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ
នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា
ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
នេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
ហត្ថលេខា
គាត ឈន់

លេខ: ៤៧១ ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៥
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
សុខ ឥន្ទ
ណាមី គាន់

៣/៦

ក្របខ័ណ្ឌនៃកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីអំពីតំបន់វិនិយោគអាស៊ាន
ទីក្រុងម៉ានីល ថ្ងៃទី៧ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៨
Framework Agreement on the ASEAN Investment Area
Manila, 7 October 1998

រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសប្រ៊ុយណេដារូសាឡាំ សាធារណរដ្ឋឥណ្ឌូណេស៊ី សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតប្រជាធិបតេយ្យឡាវ ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី សហព័ន្ធមីយ៉ាន់ម៉ា សាធារណរដ្ឋហ្វីលីពីន សាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរី ព្រះរាជាណាចក្រថៃឡង់ដ៍ និងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម ដែលជាសមាជិកនៃសមាគមប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (តទៅមុខនឹងហៅកាត់ថា "អាស៊ាន") ។

ដោយបញ្ជាក់លើសារសំខាន់នៃនិរន្តរភាពកំណើនសេដ្ឋកិច្ច និងការអភិវឌ្ឍន៍នៅក្នុង រដ្ឋជាសមាជិកទាំងអស់ តាមរយៈការប្រឹងប្រែងរួមក្នុងការធ្វើសេរីភាវូបនីយកម្មពាណិជ្ជកម្ម និងជំរុញពាណិជ្ជកម្មក្នុងរង្វង់អាស៊ាន និងលំហូរវិនិយោគ ដែលមានចែងនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីអំពីការពង្រឹងសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ចអាស៊ាន ដែលបានចុះហត្ថលេខានៅសិង្ហបុរី នៅថ្ងៃទី២៨ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩២ ។

ដោយយោងទៅលើសេចក្តីសំរេចចិត្តនៃកិច្ចប្រជុំកំពូលលើកទី៥ ដែលបានធ្វើឡើងនៅថ្ងៃទី ១៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៥ ស្តីអំពីការបង្កើនវិនិយោគអាស៊ាន (តទៅនេះនឹងហៅកាត់ថា "AIA") ដើម្បីពង្រីកការប្រកួតប្រជែង និងការទាក់ទាញសំរាប់ជំរុញការវិនិយោគដោយផ្ទាល់ ។

ដោយបញ្ជាក់ទៅលើការប្តេជ្ញាចំពោះកិច្ចព្រមព្រៀងឆ្នាំ១៩៨៧ ស្តីអំពីការជំរុញ និងការការពារវិនិយោគ និងពិធីសារឆ្នាំ១៩៩៦ ស្តីអំពីការពង្រឹងទំនុកចិត្តរបស់វិនិយោគិន អោយមកធ្វើវិនិយោគក្នុងអាស៊ាន ។

ដោយចាប់អារម្មណ៍ទៅលើសេចក្តីសំរេចចិត្តស្តីអំពីការបង្កើតតំបន់ពាណិជ្ជកម្មសេរីអាស៊ាន និងការអនុវត្តន៍គំរោងសហប្រតិបត្តិការឧស្សាហកម្មអាស៊ាន ដើម្បីលើកស្ទួយលំហូរវិនិយោគអោយកាន់តែច្រើនមកក្នុងតំបន់ ។

ដោយទទួលស្គាល់ថា ការវិនិយោគដោយផ្ទាល់គឺជាប្រភពហិរញ្ញវត្ថុយ៉ាងសំខាន់ក្នុងនិរន្តរភាពសេដ្ឋកិច្ច ឧស្សាហកម្ម ការអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងបច្ចេកវិទ្យា ដែលជាប្រការអោយមានតំរូវការ ទាក់ទាញ

អោយមានលំហូរវិនិយោគដោយផ្ទាល់អោយកាន់តែខ្លាំងមកក្នុងអាស៊ាន ។

ដោយប្តេជ្ញាអនុវត្តអោយបានសំរេចនូវចក្ខុវិស័យរបស់អាស៊ាន ស្តីអំពីការបង្កើតតំបន់វិនិយោគអាស៊ានប្រកបដោយភាពប្រជែងឈ្នះ តាមរយៈការធ្វើអោយមានបរិស្ថានវិនិយោគសេរី និងតំលាភាពនៅថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១០ និង

ដោយប្រកាន់ភ្ជាប់នៅក្នុងឆន្ទៈថា បណ្តាវិធានការដែលបានឯកភាពគ្នាក្នុងការបង្កើតតំបន់វិនិយោគអាស៊ានប្រកបដោយភាពប្រជែងឈ្នះនៅឆ្នាំ២០១០ នឹងក្លាយទៅជាបច្ច័យឆ្ពោះទៅរកចក្ខុវិស័យរបស់អាស៊ានឆ្នាំ២០២០ ។

បានព្រមព្រៀងគ្នាដូចខាងក្រោមនេះ ៖

មាត្រា១

និយមន័យ

គោលបំណងនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ

"វិនិយោគិនអាស៊ាន" មានន័យថា៖

(i) ជនជាតិនៃប្រទេសជាសមាជិក ឬ

(ii) នីតិបុគ្គលនៃប្រទេសសមាជិក ។

ដែលធ្វើវិនិយោគទៅក្នុងប្រទេសជាសមាជិក ដទៃទៀត ហើយដែលកម្មសិទ្ធិប្រសិទ្ធិភាពអាស៊ាន កើតឡើងដោយសារការបូកសរុប បញ្ចូលនូវកម្មសិទ្ធិរបស់វិនិយោគិនអាស៊ានដទៃទៀត ហើយ ដែលឆ្លើយតបទៅនឹង សំណូមពររបស់ប្រទេសទទួលវិនិយោគ ក្នុងករណីនៃវិនិយោគនោះ ។

"កម្មសិទ្ធិប្រសិទ្ធិភាពអាស៊ាន" នៃវិនិយោគទៅក្នុងប្រទេសជាសមាជិក មានន័យថា ការកាន់កាប់ដោយអង្គភាពជាតិ ឬអង្គភាពស្របច្បាប់នៃប្រទេសជាសមាជិកនៅក្នុងកិច្ចការវិនិយោគនោះ។ នៅក្នុងករណីដែលរចនាសម្ព័ន្ធភាគហ៊ុន ឬកម្មសិទ្ធិនៃវិនិយោគិនអាស៊ាន ធ្វើអោយមានការលំបាកក្នុងការបង្កើតរចនាសម្ព័ន្ធកាន់កាប់ផ្តាច់មុខ វិធានការ និងនីតិវិធីនៃការកំណត់កម្មសិទ្ធិប្រសិទ្ធិភាព ដែលរប្រើប្រាស់ដោយរដ្ឋ

ជាសមាជិក ដែលវិនិយោគិនអាស៊ានចូលទៅធ្វើវិនិយោគនោះ អាចនឹងយកមកប្រើប្រាស់បាន ។ប្រសិនជាចាំបាច់គណៈកម្មាធិការសំរបសំរួលកិច្ចការវិនិយោគ អាចនឹងរៀបចំការណែនាំស្តីអំពីការងារនេះ ។

"និតិបុគ្គល" មានន័យថា អង្គភាពនិតិបុគ្គលដែលបានបង្កើតឡើង ឬរៀបចំឡើងស្របតាមច្បាប់នៃប្រទេសជាសមាជិក ទោះបីជាដើម្បីរកផលចំណេញ ឬ មិនរកផលចំណេញ កាន់កាប់ដោយឯកជន ឬដោយរដ្ឋ រួមទាំងសាជីវកម្មដៃគូសហគ្រាសចំរុះ កម្មសិទ្ធិឯកជន ឬសមាគម ។

"វិធានការ" មានន័យថា ច្បាប់ បទបញ្ញត្តិ វិធាន នីតិវិធី សេចក្តីសំរេច សកម្មភាពរដ្ឋបាល ឬសកម្មភាពផ្សេងៗទៀត ដែលជះឥទ្ធិពលមកលើវិនិយោគ ដែលប្រតិបត្តិដោយប្រទេសជាសមាជិក ។

«ជនជាតិ» មានន័យថា បុគ្គលរូបវន្ត ដែលមានសញ្ជាតិនៃប្រទេសជាសមាជិកស្របតាមច្បាប់នៃប្រទេសនោះ ។

មាត្រា២

ការគ្របដណ្តប់

កិច្ចព្រមព្រៀងនេះគ្របដណ្តប់លើបណ្តាវិនិយោគដោយផ្ទាល់ លើកលែងតែ

(ក) ការវិនិយោគភាគហ៊ុន និង

(ខ) កិច្ចការពាក់ព័ន្ធនឹងការវិនិយោគដែលគ្រប់ដណ្តប់ដោយកិច្ចព្រមព្រៀងអាស៊ានដទៃទៀត ដូចជាក្របខ័ណ្ឌនៃកិច្ចព្រមព្រៀងអាស៊ានស្តីពីសេវាកម្ម ។

មាត្រា៣

គោលបំណង

គោលបំណងនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះមាន:

(ក) បង្កើតតំបន់វិនិយោគអាស៊ានប្រកបដោយភាពប្រជែងឈ្នះ ដោយមានបរិស្ថានវិនិយោគសេរី និងតំលាភាពក្នុងចំណោមរដ្ឋជាសមាជិក ដើម្បី :

(i) បង្កើនលំហូរវិនិយោគអោយកាន់តែច្រើនមកក្នុងតំបន់អាស៊ាន ពីប្រភពអាស៊ាន និងមិនមែនអាស៊ាន

(ii) សហការគ្នាជំរុញអាស៊ានអោយទៅជាតំបន់មានការទាក់ទាញវិនិយោគខ្លាំង

(iii) ពង្រីក និងបង្កើនភាពប្រជែងឈ្នះនៃវិស័យសេដ្ឋកិច្ចអាស៊ាន

(iv) កាត់បន្ថយឬលុបបំបាត់ចោលនូវបទបញ្ញត្តិវិនិយោគ និងលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗ ដែលជារបាំងដល់លំហូរវិនិយោគ និងអនុវត្តគំរោងវិនិយោគនៅក្នុងអាស៊ាន

(ខ) ដើម្បីធានាថា ការអនុវត្តន៍គោលបំណង ទាំងប៉ុន្មានខាងលើនេះ នឹងចូលជាបច្ច័យឆ្ពោះទៅរកលំហូរវិនិយោគ ដោយសេរីនៅឆ្នាំ២០២០។

មាត្រា៤

លក្ខណៈពិសេស

តំបន់វិនិយោគអាស៊ានគឺជាតំបន់ដែលៈ

(ក) កម្មវិធីសហប្រតិបត្តិការ សំរបសំរួលវិនិយោគអាស៊ាន ដែលនឹងបង្កអោយមានកំណើនវិនិយោគទាំងអាស៊ាន និងមិនមែនអាស៊ាន

(ខ) ប្រព្រឹត្តិកម្មជាតិត្រូវផ្តល់អោយវិនិយោគិនអាស៊ាននៅឆ្នាំ២០១០ និងទៅវិនិយោគិនទាំងអស់នៅឆ្នាំ២០២០ តែជាកម្មវត្ថុនៃការលើកលែង ដែលផ្តល់អោយនៅក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ

(គ) ឧស្សាហកម្មទាំងអស់ នឹងបើកចំហអោយវិនិយោគ ដោយវិនិយោគិនអាស៊ាននៅឆ្នាំ២០១០ និងចំពោះវិនិយោគិនទាំងអស់នៅឆ្នាំ២០២០ តែជាកម្មវត្ថុនៃការលើកលែង ដែលផ្តល់អោយនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ

(ឃ) វិស័យធុរៈកម្មមានតួនាទីចំបង ក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការលើការងារពាក់ព័ន្ធនឹងការវិនិយោគក្នុងអាស៊ាន និង

(ង) មានលំហូរមូលធន កំលាំងពលកម្មជំនាញ និងឯកទេស និងបច្ចេកវិទ្យាក្នុងចំណោមប្រទេសជាសមាជិក។

មាត្រា៥

ភាតព្វកិច្ចទូទៅ

ដើម្បីអនុវត្តអោយបានសំរេចនូវគោលបំណងដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា៣ប្រទេសជាសមាជិកត្រូវៈ

(ក) ធានាថា វិធានការ និងកម្មវិធីត្រូវប្រតិបត្តិ ដោយជាក់ស្តែង និងឈរលើមូលដ្ឋានផលប្រយោជន៍ទៅវិញទៅមក

(ខ) អនុវត្តនូវវិធានការសមស្រប ដើម្បីធានាតម្លាភាព និងភាពរលូនក្នុងការប្រតិបត្តិ និងបរ ស្រាយច្បាប់វិនិយោគ បទបញ្ញត្តិ និងនីតិវិធីរដ្ឋបាល ដើម្បីបង្កើត និងរក្សានូវរបបវិនិយោគ ដែលអាចប្រមើលមើលនៅក្នុងអាស៊ាន

(គ) ចាប់ផ្តើមអនុវត្តដំណើរការនៃការសម្រួល ជំរុញ និងសេរីភាវូបនីយកម្ម ដែលនឹងចូលរួមជាបន្ទុបន្ទាប់ សំរេចនូវគោលបំណង នៃការបង្កើតបរិស្ថានវិនិយោគអោយមានលក្ខណៈសេរី និងតម្លាភាព

(ឃ) ចាត់វិធានការសមស្រប ដើម្បីពង្រឹងបរិស្ថានទាក់ទាញវិនិយោគនៅក្នុងប្រទេសជាសមាជិក សំរាប់លំហូរវិនិយោគផ្ទាល់ និង

(ង) ចាត់វិធានការសមស្រប ដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីធានាការសង្កេត លើការអនុវត្តនីបញ្ញត្តិនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ដោយរដ្ឋអំណាចតំបន់ និងមូលដ្ឋាន និងអាជ្ញាធរដែនដី ។

មាត្រា៦
កម្មវិធី និងផែនការសកម្មភាព

១- ដើម្បីអនុវត្តនូវកាតព្វកិច្ច ក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ប្រទេសជាសមាជិកត្រូវលើកឡើង នូវការអភិវឌ្ឍន៍ និង អនុវត្តរួមនៃកម្មវិធីដូចតទៅ:

(ក) កម្មវិធីសហប្រតិបត្តិការ និងសម្រួលដូចមានចែងក្នុងកម្មវិធីទី ១

(ខ) កម្មវិធីជំរុញ និងផ្សព្វផ្សាយ ដូចមានលើកឡើងក្នុងកម្មវិធីទី ២ និង

(គ) កម្មវិធីសេរីភាវូបនីយកម្ម ដូចមានចែងក្នុងកម្មវិធីទី ៣ ។

២-ប្រទេសជាសមាជិកត្រូវបញ្ជូនផែនការសកម្មភាពសំរាប់អនុវត្តបណ្តាកម្មវិធីនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី១ ទៅក្រុមប្រឹក្សា AIA ដែលបង្កើតឡើងក្រោមមាត្រា១៨នៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។

៣-ផែនការសកម្មភាព នឹងត្រូវពិនិត្យសារឡើងវិញនៅក្នុងពេលពីរឆ្នាំម្តង ដើម្បីធានាថាគោលបំណងនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ នឹងបានសំរេច ។

មាត្រា៧
ការបើកចំហរឧស្សាហកម្ម និង ប្រព្រឹត្តិកម្មជាតិ

១-ជាកម្មវត្ថុនៃលក្ខខ័ណ្ឌនិងការកំណត់ខាងក្រោមនេះ ប្រទេសជាសមាជិកនីមួយៗ ត្រូវ
ក- បើកចំហរឧស្សាហកម្មរបស់ខ្លួនជាបន្ទាន់សំរាប់ការវិនិយោគ ចំពោះវិនិយោគិនអាស៊ាន
ខ- ផ្តល់ជាបន្ទាន់ដល់ វិនិយោគិន និងការវិនិយោគនៃប្រទេសសមាជិកដទៃទៀតនូវវិធានការ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការវិនិយោគដែលរួមមាន តែមិនកំរិតត្រឹម ការអនុញ្ញាត្តិ ការបង្កើតការទិញយក ការពង្រីក ការគ្រប់គ្រងការប្រតិបត្តិ និងការរំសាយ វិនិយោគ នូវប្រព្រឹត្តិកម្មជាតិ ដែលមានលក្ខណៈប្រសើរមិនតិចជាងអ្វី ដែលផ្តល់អោយវិនិយោគិន និងការវិនិយោគរបស់ខ្លួនឡើយ ("ប្រព្រឹត្តិកម្មជាតិ") ។
១- ប្រទេសជាសមាជិកនីមួយៗត្រូវផ្តល់បញ្ជីលើកលែងបណ្តោះអាសន្ន និងបញ្ជីមានវិសេសភាព ប្រសិនបើមាន ក្នុងកំឡុង៦ខែ ក្រោយការចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។ បញ្ជីទាំងនេះគឺជាឧបសម្ព័ន្ធនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។ ក្នុងករណីដែលប្រទេសជាសមាជិកណាមួយ យោងតាមមូលហេតុសមស្រប មិនអាចផ្តល់បញ្ជីទាំងនោះក្នុងកំឡុងពេលដែលបានកំណត់នោះ ប្រទេសនោះអាចស្នើសុំពន្យារពេល ពីក្រុមប្រឹក្សា AIA ។
៣- បញ្ជីលើកលែងបណ្តោះអាសន្នត្រូវពិនិត្យឡើងវិញ ក្នុងរយៈពេលពីរឆ្នាំម្តង ហើយត្រូវលុបបំបាត់អោយអស់នៅឆ្នាំ២០១០ ដោយប្រទេសជាសមាជិកទាំងអស់ លើកលែងតែសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតប្រជាធិបតេយ្យឡាវ និងសហភាពមីយ៉ាន់ម៉ា ។ សាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម ត្រូវលុបបំបាត់បញ្ជីលើកលែងបណ្តោះអាសន្ននៅឆ្នាំ២០១៣ ហើយសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតប្រជាធិបតេយ្យឡាវ និងសហភាពមីយ៉ាន់ម៉ា ត្រូវលុបបំបាត់បញ្ជីលើកលែងបណ្តោះអាសន្នរបស់គេនៅឆ្នាំ២០១៥ ។
៤-បញ្ជីវិសេសភាព ត្រូវពិនិត្យសារឡើងវិញដោយប្រទេសជាសមាជិកទាំងអស់នៅថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ ឬក៏ក្នុងចន្លោះរយៈពេលនានាស្របតាមការសំរេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សា AIA ។

មាត្រា៨
ឋានៈជាប្រទេសទទួលការអនុគ្រោះបំផុត

១- ជាកម្មវត្ថុនៃមាត្រា ៧ និង ៩ ប្រទេសជាសមាជិកនីមួយៗត្រូវផ្តល់ជាបន្ទាន់ និងគ្មានលក្ខខ័ណ្ឌដល់វិនិយោគិន និងការវិនិយោគនៃប្រទេសជាសមាជិកដទៃទៀតនូវប្រព្រឹត្តិកម្ម ដែលមានលក្ខណៈប្រសើរមិនតិចជាងអ្វីដែលបានផ្តល់ដល់វិនិយោគិន និងការវិនិយោគនៃប្រទេសជាសមាជិកផ្សេងទៀត លើវិធានការ

ពាក់ព័ន្ធនឹងការវិនិយោគរួមមាន តែមិនកំរិតត្រឹមការអនុញ្ញាត ការបង្កើត ការទិញយក ការពង្រីក ការគ្រប់គ្រង ការប្រតិបត្តិ និងការរំលាយវិនិយោគ ។

២- ពាក់ព័ន្ធនឹងការវិនិយោគនានា ដែលស្ថិតនៅក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ការផ្តល់ការអនុគ្រោះក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងបច្ចុប្បន្ន ឬអនាគត ដែលប្រទេសជាសមាជិកជាភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ត្រូវតែផ្តល់ជូនទៅប្រទេសជាសមាជិកដទៃទៀតដោយឈរលើមូលដ្ឋានប្រទេសដែលទទួលការអនុគ្រោះបំផុត។

៣- តំរូវការដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី២ មិនត្រូវអនុវត្តចំពោះកិច្ចព្រមព្រៀងបច្ចុប្បន្ន ដែលបានជូនដំណឹងដោយប្រទេសជាសមាជិក ទៅក្រុមប្រឹក្សា AIA ក្នុងកំឡុងពេល៦ខែ ក្រោយការចុះហត្ថលេខានៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។

៤- គ្មានប្រការណាមួយក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី១ ដែលរារាំងប្រទេសជាសមាជិកពីការរៀបចំប្រព្រឹត្តិកម្មពិសេស ឬក៏ឧត្តមភាពនានាចំពោះប្រទេសភាគី នៅក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងកំណើនត្រីកោណ និងអនុតំបន់រវាងប្រទេសជាសមាជិកឡើយ ។

មាត្រា៩
ការមិនទទួលយកប្រព្រឹត្តិកម្មឋានៈជាប្រទេសទទួលការអនុគ្រោះបំផុត

១- ក្នុងករណីដែលប្រទេសជាសមាជិកមួយមិនទាន់អាចបញ្ចូលវិធានការឬឧស្សាហកម្មក្រោមមាត្រា៨(១) ឬ៩(១) នៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ហើយប្រទេសជាសមាជិកមួយទៀតបានផ្តល់សម្បទាន ពាក់ព័ន្ធនឹងវិធានការ ឬឧស្សាហកម្មទាំងនោះ ប្រទេសជាសមាជិកទី១ ត្រូវព្យួរសិទ្ធិរបស់ខ្លួនក្នុងការទទួលយកសម្បទានលើវិធានការ ឬឧស្សាហកម្មនោះ។ ក៏ប៉ុន្តែ បើប្រទេសជាសមាជិកដែលបានផ្តល់សម្បទាននោះ មានឆន្ទៈមិនទទួលការព្យួរនោះ ប្រទេសជាសមាជិកទីមួយខាងលើ ក៏នៅតែអាចទទួលសម្បទានដែរ។

២- ដោយយោងទៅលើការចូលរួមក្នុងអាស៊ាននាពេលចុងក្រោយនេះ សាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតប្រជាធិបតេយ្យឡាវ និងសហព័ន្ធមីយ៉ាន់ម៉ា បញ្ញត្តិនៃកថាខ័ណ្ឌទី១ នៃមាត្រានេះ អាចអនុវត្តចំពោះសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាមក្នុងរយៈពេល៣ឆ្នាំ ហើយនឹងចំពោះសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតប្រជាធិបតេយ្យឡាវ និងសហព័ន្ធមីយ៉ាន់ម៉ាក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំ រាប់ចាប់ពីពេល ដែលកិច្ចព្រមព្រៀង នេះចូលជាធរមាន។

មាត្រា១០

ការកែលំអរកម្មវិធី ឧបសម្ព័ន្ធ និងផែនការសកម្មភាព

១- ការកែប្រែណាមួយចំពោះកម្មវិធីទី I ,II និងផែនការសកម្មភាព ត្រូវតែជាកម្មវត្ថុនៃការឯកភាពរបស់គណៈកម្មាធិការសំរបសំរួលកិច្ចការវិនិយោគ (CCI) ដែលបង្កើតឡើងតាមមាត្រា១៦(៤)នៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។
២- ការកែប្រែណាមួយ ឬដកហូតចេញការប្តេជ្ញានៅក្នុងកម្មវិធីទី III នៃសកម្មភាព និងឧបសម្ព័ន្ធ ត្រូវតែជាកម្មវត្ថុនៃការចំណាប់អារម្មណ៍របស់ក្រុមប្រឹក្សា AIA ស្របតាមបញ្ញត្តិនៃពិធីសារអាស៊ានស្តីអំពីនីតិវិធីផ្តល់ដំណឹង។

មាត្រា១១

តំលាភាព

១-ប្រទេសជាសមាជិកនីមួយៗត្រូវជូនទៅក្រុមប្រឹក្សា AIA តាមរយៈការបោះពុម្ព ឬមធ្យោបាយផ្សេងៗទៀត នូវរាល់វិធានការ ច្បាប់ បទបញ្ញត្តិ និងគោលការរដ្ឋបាល ដែលពាក់ព័ន្ធចំពោះ ឬមានឥទ្ធិពល ទៅលើការ ប្រតិបត្តិនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។ ប្រការនេះក៏អនុវត្តចំពោះកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិនានា ដែលពាក់ព័ន្ធនឹង ឬមានឥទ្ធិពលចំពោះការវិនិយោគ ដែលប្រទេសជាសមាជិក ជាប្រទេសហត្ថលេខី។
២- ប្រទេសជាសមាជិកនីមួយៗត្រូវជូនពត៌មានជាបន្ទាន់ ឬក៏យ៉ាងហោចណាស់មួយឆ្នាំម្តងទៅក្រុមប្រឹក្សា AIA ស្តីអំពីការបង្កើតច្បាប់ថ្មី ឬការកែប្រែច្បាប់បច្ចុប្បន្ន បទបញ្ញត្តិ និងគោលការរដ្ឋបាល ដែលមានឥទ្ធិពលមកលើកិច្ចការវិនិយោគ ឬការប្តេជ្ញានានានៅក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។
៣-គ្មានប្រទេសណាមួយនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ដែលទាមទារអោយប្រទេសសមាជិកផ្តល់ពត៌មានសំងាត់ ដែលការផ្សព្វផ្សាយ នឹងបង្កអោយមានការលំបាកក្នុងការអនុវត្តន៍ច្បាប់ ឬក៏ផ្ទុយពីនោះប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ឬក៏អាចនាំអោយមានការប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍ពាណិជ្ជកម្មនៃក្រុមហ៊ុនណាមួយជាសាធារណៈ ឬជាឯកជន។

មាត្រា១២

កិច្ចព្រមព្រៀងផ្សេងៗទៀត

១- ប្រទេសជាសមាជិកបានបញ្ជាក់ជំហររបស់ខ្លួនលើសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចនៅក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងអាស៊ាន ឆ្នាំ១៩៨៧ ស្តីអំពីការជំរុញ និងការការពារវិនិយោគ និងពិធីសារឆ្នាំ១៩៩៦។ ក្នុងករណីដែលកិច្ចព្រមព្រៀងនេះធ្វើអោយប្រសើរ ឬក៏ពង្រឹងបញ្ញត្តិនៃកិច្ចព្រមព្រៀង និងពិធីសារ ដែលបានលើកឡើង បញ្ញត្តិនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ នឹងត្រូវបានយកមកអនុវត្ត។

២- កិច្ចព្រមព្រៀង ឬក៏សកម្មភាពណាមួយ ដែលអនុវត្តក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ នឹងមិនប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ច នៃប្រទេសជាសមាជិក ដែលជាភាគីជាប់កិច្ចសន្យា នៃកិច្ចព្រមព្រៀងបច្ចុប្បន្នឡើយ។

៣- គ្មានប្រការណាមួយនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ដែលប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់ប្រទេសជាសមាជិក ក្នុងការចូលរួមក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងផ្សេងៗ ដែលមិនផ្ទុយនឹងគោលការណ៍ គោលបំណង និងលក្ខខ័ណ្ឌនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។

មាត្រា១៣
ការលើកលែងទូទៅ

ជាកម្មវត្ថុនៃតំរូវការដែលថា បណ្តាវិធានការ ដែលមិនអាចអនុវត្តបាន នៅក្នុងមូលហេតុ ដែលអាចឈានទៅដល់តុលាការ ឬការរើសអើងដោយអយុត្តិធម៌រវាងប្រទេសដែលមានលក្ខខ័ណ្ឌទាំងនោះ ឬការកំរិតលំហូរវិនិយោគ គ្មានប្រការណាមួយនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ដែលអាចរាំងដល់ការអនុម័ត ឬការអនុវត្តនូវដោយប្រទេសជាសមាជិក នូវបណ្តាវិធានការខាងក្រោមនេះ:

(ក) ការចាំបាច់ក្នុងការការពារសីលធម៌សាធារណៈ ឬដើម្បីរក្សារបៀបរៀបរយសាធារណៈ

(ខ) ការចាំបាច់ក្នុងការការពារជីវិត ឬសុខភាពមនុស្ស សត្វ ឬរុក្ខជាតិ

(គ) ការចាំបាច់ដើម្បីធានាភាពស្របច្បាប់ ឬបទបញ្ញត្តិផ្សេងៗដែលមិនស្របគ្នានឹងបញ្ញត្តិមួយចំនួននៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ដែលរួមមានៈ

(i) ការការពារទល់នឹងការភូតភ និងក្លែងបន្លំ ឬការពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចព្រមព្រៀង វិនិយោគ ដែលកំពុងស្ថិតជាធរមាន។

(ii) ការការពារទល់នឹងការសង្កាត់(ឯកជន) របស់បុគ្គលពាក់ព័ន្ធនឹងការរៀបចំ និងផ្សព្វផ្សាយទិន្នន័យផ្ទាល់ខ្លួន និងការការពារការសង្កាត់នៃកំណត់ហេតុ និងគណនីផ្ទាល់ខ្លួន។

(iii) សុវត្ថិភាព ។

(ឃ) មានបំណងធានានូវសមភាព ឬការលើក និងប្រមូលពន្ធអោយមានប្រសិទ្ធិភាព ពាក់ព័ន្ធនឹងការវិនិយោគ ឬវិនិយោគិន នៃប្រទេសជាសមាជិក ។

មាត្រា១៤
វិធានការការពារបន្ទាន់

១- ជាលទ្ធផលនៃការអនុវត្តន៍កម្មវិធីសេរីភាវូបនីយកម្ម ក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ បើសិនជាប្រទេសជាសមាជិកណាមួយទទួលរងគ្រោះ ឬការគំរាមកំហែងដោយការខូចខាតធ្ងន់ធ្ងរនោះ ប្រទេសជាសមាជិកនោះអាចលើកឡើងនូវវិធានការការពារបន្ទាន់ ឬពន្យាពេល ហើយក្នុងពេលដែលចាំបាច់អាចនឹងការពារ ឬស្តារនូវការខូចខាតទាំងនោះ ។ វិធានការដែលលើកឡើងនេះ ត្រូវតែជាបញ្ញត្តិហើយមិនមានការរើសអើង ។

២- នៅក្នុងករណី ដែលវិធានការការការពារបន្ទាន់ត្រូវបានលើកឡើងស្របតាមមាត្រានេះពត៌មានស្តីពីវិធានការនោះត្រូវបញ្ជូនទៅក្រុមប្រឹក្សា AIA ក្នុងកំឡុងពេល១៤ថ្ងៃក្រោយពេលវិធានការនោះបានលើកឡើង ។

៣- ក្រុមប្រឹក្សា AIA ត្រូវបានកំណត់ការអោយនិយមន័យទៅលើពាក្យខូចខាតធ្ងន់ធ្ងរ ឬការគំរាមកំហែងអោយមានការខូចខាតធ្ងន់ធ្ងរ និងនិតិវិធីនៃការលើកឡើង វិធានការការពារបន្ទាន់ស្របតាមមាត្រានេះ ។

មាត្រា១៥
វិធានការការពារតុល្យភាពជញ្ជីងទូទាត់

១- នៅក្នុងករណីដែលមានបញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរផ្នែកតុល្យភាពជញ្ជីងទូទាត់ និងការលំបាកផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុក្រៅប្រទេស ឬការគំរាមកំហែង ដែលស្តែងចេញពីបញ្ហាអស់ទាំងនោះ ប្រទេសជាសមាជិកអាចអនុម័ត ឬរក្សានូវការកំរិតលើការវិនិយោគ ដែលប្រទេសជាសមាជិកនោះអាចធ្វើការប្តេជ្ញាចិត្ត រួមទាំងការទូទាត់ ឬការផ្ទេរសំរាប់កិច្ចសន្យានានា ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការប្តេជ្ញាចិត្តទាំងនោះ ។ គេទទួលស្គាល់ថាមានសំពាធជាក់ស្តែងទៅលើតុល្យភាពជញ្ជីងទូទាត់ នៃប្រទេសជាសមាជិក នៅក្នុងដំណាក់កាលនៃការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច ឬសេដ្ឋកិច្ចអន្តរកាល ដែលបង្កអោយមានការចាំបាច់ក្នុងការកំរិតនានា ដើម្បីធានាការរក្សាហិរញ្ញវត្ថុបំរុងក្នុងកំរិតមួយដែលឆ្លើយតបនឹងការអនុវត្តន៍កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច ឬសេដ្ឋកិច្ចអន្តរកាល ។

២- ក្នុងករណីដែលវិធានការការពារតុល្យភាពជញ្ជីងទូទាត់ត្រូវបានលើកឡើងស្របតាមមាត្រានេះ កំណត់បង្ហាញស្តីពីវិធានការទាំងនោះត្រូវផ្តល់ជូនទៅក្រុមប្រឹក្សា AIA ក្នុងកំឡុងពេល១៤ថ្ងៃក្រោយពេល ដែលវិធានការទាំងនោះបានលើកឡើង ។

៣- បណ្តាវិធានការដែលយោងតាមកថាខ័ណ្ឌទី១

(ក) មិនត្រូវមានការរើសអើងក្នុងចំណោមប្រទេសជាសមាជិក

(ខ) ត្រូវតែស្របគ្នានឹងមាត្រានៃកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់មូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ

(គ) ត្រូវជៀសវៀងការខូចខាតមិនចាំបាច់នានា ចំពោះពាណិជ្ជកម្ម សេដ្ឋកិច្ច និងផលប្រយោជន៍ហិរញ្ញវត្ថុ នៃប្រទេសជាសមាជិកណាមួយ ។

(ឃ) មិនត្រូវជ្រុលលើភាពចាំបាច់ក្នុងការចាត់ចែងស្ថានភាពដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី១ និង

(ង) ត្រូវតែជាវិធានការបណ្តោះអាសន្ន ហើយនឹងត្រូវលុបបំបាត់ចោលអោយអស់នៅពេលស្ថានភាព ដែលចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី១ មានលក្ខណៈប្រសើរឡើងវិញ ។

៤- ប្រទេសសមាជិក ដែលអនុម័តវិធានការជញ្ជីងទូទាត់ ត្រូវចាប់ផ្តើមពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រុមប្រឹក្សា AIA និងប្រទេសសមាជិកដទៃទៀត ក្នុងអំឡុងពេល៩០ថ្ងៃ ចាប់តាំងពីថ្ងៃជូនដំណឹង ដើម្បីពិនិត្យសារឡើងវិញ លើវិធានការជញ្ជីងទូទាត់ ដែលបានអនុម័តនោះ ។

៥- ក្រុមប្រឹក្សា AIA ត្រូវកំណត់វិធានការ ដែលអនុវត្តចំពោះនិតិវិធីនានានៅក្រោមមាត្រានេះ ។

មាត្រា១៦

ការរៀបចំស្ថាប័ន

១-រដ្ឋមន្ត្រីសេដ្ឋកិច្ចអាស៊ានត្រូវបង្កើតក្រុមប្រឹក្សា តំបន់វិនិយោគអាស៊ាន (តទៅនេះនឹងហៅកាត់ថា ក្រុមប្រឹក្សា"AIA") ដែលមានសមាសភាពរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកការវិនិយោគ និងអគ្គលេខាធិការអាស៊ាន ក្រោយការចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។ ថ្នាក់ដឹកនាំភ្នាក់ងារវិនិយោគអាស៊ានត្រូវចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំក្រុមប្រឹក្សា AIA ។

២- ស្របគ្នានឹងមាត្រា២១ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ក្រុមប្រឹក្សា AIA ត្រូវបង្កើតឡើងនៅពេលចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។

៣-ក្រុមប្រឹក្សា AIA ត្រូវគ្រប់គ្រង សំរបសំរួល និងពិនិត្យលើការអនុវត្តន៍កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ និងជួយរដ្ឋមន្ត្រីសេដ្ឋកិច្ចអាស៊ានរាល់ការដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការនេះ ។

៤- ដើម្បីបំពេញតួនាទីរបស់ខ្លួន ក្រុមប្រឹក្សា AIA ត្រូវបង្កើតគណៈកម្មាធិការសំរបសំរួលកិច្ចការវិនិយោគ CCI ដែលមានសមាសភាពមន្ត្រីជាន់ខ្ពស់ទទួលបន្ទុកកិច្ចការវិនិយោគ និងមន្ត្រីជាន់ខ្ពស់មកពីស្ថាប័ននានារបស់រដ្ឋាភិបាល ។

៥- គណៈកម្មាធិការសំរបសំរួលវិនិយោគត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ទៅក្រុមប្រឹក្សា AIA តាមរយៈឧត្តមមន្ត្រីសេដ្ឋកិច្ច ។

៦- លេខាធិការដ្ឋានអាស៊ាន គឺជាលេខាធិការដ្ឋានសំរាប់ក្រុមប្រឹក្សា AIA និងគណៈកម្មាធិការសំរបសំរួលកិច្ចការវិនិយោគ ។

មាត្រា១៧
ដំណោះស្រាយវិវាទ

១- ពិធីសារស្តីអំពីយន្តការដំណោះស្រាយវិវាទ សំរាប់អាស៊ាន អាចប្រើបានចំពោះរាល់បញ្ហាពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការ វិវាទនានា ដែលកើតមានឡើងពីមតិផ្ទុយគ្នារវាងប្រទេសសមាជិក ពាក់ព័ន្ធនឹងការបកស្រាយ ឬការអនុវត្តន៍កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ឬការរៀបចំណាមួយ ដែលកើតឡើងពីកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

២- ប្រសិនបើចាំបាច់ យន្តការដំណោះស្រាយវិវាទពិសេសមួយ អាចត្រូវបង្កើតឡើងសំរាប់គោលដៅនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ដែលនឹងក្លាយជាផ្នែកមួយនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

មាត្រា១៨
វិសោធនកម្ម

ការកែប្រែណាមួយទៅលើកិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវធ្វើឡើងដោយមានការព្រមព្រៀងជាកុងសង់ស៊ុស ហើយនឹងចូលជាធរមានក្រោយការតំកល់លិខិតុបករណ៍សច្ចាប័ន ឬការទទួលលិខិតនោះ ដោយរដ្ឋាភិបាលម្ចាស់ហត្ថលេខី នៅអគ្គលេខាធិការអាស៊ាន។

មាត្រា១៩
កិច្ចព្រមព្រៀង ឬ ការរៀបចំបន្ថែម

កម្មវិធី នៃការសកម្មភាព ឧបសម្ព័ន្ធ និងការរៀបចំ ឬកិច្ចព្រមព្រៀងនានា ដែលកើតឡើងក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ត្រូវតែជាផ្នែកមួយនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។

មាត្រា២០
ការចូលរួមរបស់សមាជិកថ្មី

សមាជិកថ្មីរបស់អាស៊ានត្រូវចូលរួមក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ តាមកាលបរិច្ឆេទ និងលក្ខខ័ណ្ឌ ដែលឯកភាពគ្នា រវាងសមាជិកថ្មី និងប្រទេសម្ចាស់ហត្ថលេខី នៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ហើយត្រូវតំកល់ លិខិតុបករណ៍ចូលរួមនៅអគ្គលេខាធិការអាស៊ាន ។

មាត្រា២១
អវសានបញ្ញត្តិ

១- កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ នឹងចូលជាធរមាន ក្រោយការតំកល់លិខិតុបករណ៍ សច្ចាប័ន ឬទទួលស្គាល់ដោយរដ្ឋាភិបាលម្ចាស់ ហត្ថលេខីជាមួយនឹងអគ្គលេខាធិការអាស៊ាន។ រដ្ឋាភិបាលម្ចាស់ហត្ថលេខីត្រូវតំកល់លិខិតុបករណ៍ ផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការទទួលស្គាល់ក្នុងកំឡុងពេល ៦ខែ ក្រោយការចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។

២- កិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវតំកល់ទុកដោយអគ្គលេខាធិការអាស៊ាន ដែលត្រូវបញ្ជូនច្បាប់ចំលងត្រឹមត្រូវមួយច្បាប់ ទៅប្រទេសសមាជិកនិមួយៗ ។

ដើម្បីជាសក្ខីភាព ម្ចាស់ហត្ថលេខា ដែលបានទទួលអំណាចត្រឹមត្រូវពីរដ្ឋាភិបាលរបស់ខ្លួន បានចុះហត្ថលេខាលើក្របខ័ណ្ឌនៃកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីអំពីតំបន់វិនិយោគអាស៊ាន។

ធ្វើនៅម៉ានីល ហ្វីលីពីនថ្ងៃទី ៨ ខែតុលាឆ្នាំ១៩៩៨ ចំនួនមួយច្បាប់ជាភាសាអង់គ្លេស ។

តំណាងរដ្ឋាភិបាលប្រ៊ុយណេដារូសាឡាំ

តំណាងរដ្ឋាភិបាល សាធារណរដ្ឋឥណ្ឌូនេស៊ី

តំណាងរដ្ឋាភិបាល សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតប្រជាធិបតេយ្យឡាវ

តំណាងរដ្ឋាភិបាល ម៉ាឡេស៊ី

តំណាងរដ្ឋាភិបាល សហព័ន្ធមីយ៉ាន់ម៉ា

តំណាងរដ្ឋាភិបាល សាធារណរដ្ឋហ្វីលីពីន

តំណាងរដ្ឋាភិបាលសាធារណរដ្ឋសឹង្ហបុរី

តំណាងរដ្ឋាភិបាល ព្រះរាជាណាចក្រថៃឡង់ដ៏

តំណាងរដ្ឋាភិបាល សាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម

ឧបសម្ព័ន្ធ I

ក្របខ័ណ្ឌនៃកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីតំបន់វិនិយោគអាស៊ាន (AIA)
កម្មវិធីសហប្រតិបត្តិការ និងសម្របសម្រួល

ពាក់ព័ន្ធនឹងកម្មវិធីសហប្រតិបត្តិការ និងសម្របសម្រួលប្រទេសសមាជិកត្រូវៈ

(ក) ដុចផ្តើមគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនដើម្បីៈ

(i) បង្កើនតំលាភាពអំពីរបបការវិនិយោគនៃប្រទេសសមាជិក បទបញ្ញត្តិ នយោបាយ និងនីតិវិធីតាមការបោះពុម្ពពត៌មានទាំងនោះ ជាអចិន្ត្រៃយ៍ ហើយធ្វើពត៌មានទាំងនោះអោយទទួលបានទូលំទូលាយ ។

(ii) ធ្វើសញ្ញកម្ម និងពិនិត្យ នីតិវិធីនៃការដាក់ពាក្យ និងការឯកភាពលើគំរោងវិនិយោគគ្រប់ករិត និង

(iii) ពង្រីកចំនួនកិច្ចព្រមព្រៀងទ្វេភាគីស្តីអំពីការជៀសវាងយកពន្ធត្រួតគ្នា ចំណោមប្រទេសសមាជិក ។

(ខ) រួមគ្នាផ្តើមគំនិតដើម្បីៈ

(i) បង្កើនទិន្នន័យឧស្សាហកម្មអាស៊ាន និងធនាគារបច្ចេកទេសអាស៊ាន

(ii) បង្កើនទិន្នន័យអាស៊ានដើម្បីពង្រឹងលំហូរពត៌មាន និងទិន្នន័យវិនិយោគអាស៊ាន ស្តីអំពីកាលានុវត្តភាពវិនិយោគក្នុងអាស៊ាន ។

(iii) ជំរុញសម្ព័ន្ធភាពវិស័យសាធារណៈ និងឯកជន តាមរយៈការសន្ទនាជាប្រចាំជាមួយនឹងសហគមន៍អាជីវកម្មអាស៊ាន និងអង្គការអន្តរជាតិដទៃទៀត ដើម្បីរកសញ្ញាណ នៃរបាំងនៅក្នុង និងក្រៅអាស៊ាន និងស្នើឡើងនូវមធ្យោបាយដើម្បីកែលំអរបរិស្ថានវិនិយោគអាស៊ាន ។

(iv) រកសញ្ញាណនៃវិស័យគោលដៅសំរាប់ សហប្រតិបត្តិការបច្ចេកទេស ដូចជាការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ឧស្សាហកម្មគាំទ្រ សហគ្រាសខ្នាតតូច និងមធ្យម ពត៌មានបច្ចេកវិទ្យា បច្ចេកវិទ្យាឧស្សាហកម្ម ស្រាវ

ជ្រាវ ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ និងការប្រើងប្រែងសហប្រតិបត្តិការក្នុងអាស៊ាន និងអង្គការអន្តរជាតិនានា ដែលចូលរួមក្នុងសហប្រតិបត្តិការបច្ចេកទេស ។

(v) ពិនិត្យ និងកែលំអ តាមភាពចាំបាច់ នូវកិច្ចព្រមព្រៀងអាស៊ានស្តីអំពីការជំរុញវិនិយោគ និង

(vi) ពិនិត្យលទ្ធភាព អំពីកិច្ចព្រមព្រៀងអាស៊ាន ស្តីអំពីការមិនយកពន្ធត្រួត ។

កម្មវិធីទី II

ក្របខ័ណ្ឌនៃកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីអំពីតំបន់វិនិយោគអាស៊ាន

កម្មវិធីជំរុញនិងផ្សព្វផ្សាយ (Promotion Awareness Programme)

ពាក់ព័ន្ធនឹងកម្មវិធីជំរុញ និងផ្សព្វផ្សាយ ប្រទេសសមាជិកត្រូវ

១- រៀបចំការងារជំរុញការវិនិយោគតាមរយៈការធ្វើសិក្ខាសាលា ទស្សនកិច្ច សំរាប់វិនិយោគិននៃប្រទេសនាំមូលធនចេញ ជំរុញកំរោងរួមពិសេសនានាដោយមានការចូលរួមយ៉ាងសកម្មពីវិស័យអាជីវកម្ម ។

២- ធ្វើការពិគ្រោះយោបល់ជាប្រចាំ រវាងភ្នាក់ងារវិនិយោគក្នុងប្រទេសសមាជិកអំពីកិច្ចការវិនិយោគ។

៣-រៀបចំកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលវិនិយោគសំរាប់មន្ត្រីភ្នាក់ងារវិនិយោគក្នុងអាស៊ាន

៤-ផ្លាស់ប្តូរពត៌មានអំពីវិស័យនានា ដែលប្រទេសសមាជិកចង់ជំរុញអោយមានការវិនិយោគមកពីប្រទេសសមាជិកដទៃទៀត និងផ្តួចផ្តើមគំនិតកិច្ចការជំរុញ និង

៥-ពិនិត្យលទ្ធផលដែលភ្នាក់ងារវិនិយោគនៃប្រទេសសមាជិកមួយអាចជួយប្រទេសសមាជិកមួយទៀត ក្នុងការគាំទ្រសកម្មភាពជំរុញការវិនិយោគ។

ឧបសម្ព័ន្ធ III

ក្របខ័ណ្ឌនៃកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីអំពីតំបន់វិនិយោគអាស៊ាន

កម្មវិធីសេរីកម្មរបបវិនិយោគ (Liberalization Programme)

ពាក់ព័ន្ធនឹងកម្មវិធីសេរីកម្មរបបវិនិយោគប្រទេសសមាជិកត្រូវ៖

១-ជាឧបតោភាគីកាត់បន្ថយ និងលុបបំបាត់វិធានការ ដែលកំរិតការធ្វើវិនិយោគ និងពិនិត្យជាប្រចាំលើរបបវិនិយោគ ដើម្បីធ្វើសេរីភាវូបនីយកម្មបន្ថែមទៀត ។ក្នុងបរិបទនេះ ប្រទេសជាសមាជិកអាចចាត់វិធានការធ្វើសេរីភាវូបនីយកម្ម ដែលក្នុងចំណោមនោះមាន៖

- វិធាន បទដ្ឋាន និងនយោបាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការវិនិយោគ
- បែបបទនៃការទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណ
- បែបបទនៃការទទួលហិរញ្ញប្បទានក្នុងស្រុក
- បែបបទសំរួលការទូទាត់ ការផ្ទេរប្រាក់ និងការដក និងបង្វែរប្រាក់ចំណេញដោយវិនិយោគិន

២- ចាត់វិធានការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពផ្ទាល់ខ្លួនដើម្បី៖

- ផ្តល់នូវប្រតិ្តកម្មជាតិ ដល់វិនិយោគិនអាស៊ាននៅឆ្នាំ២០១០ និងវិនិយោគិនទាំងអស់នៅឆ្នាំ២០២០ ស្របតាមបទបញ្ញត្តិនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ និង
- បើកចំហរគ្រប់វិស័យសំរាប់ការវិនិយោគអោយវិនិយោគិនអាស៊ាននៅឆ្នាំ២០១០ និងអោយវិនិយោគិនទាំងអស់នៅឆ្នាំ២០២០ ស្របតាមបទបញ្ញត្តិនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

៣-ជំរុញអោយមានការលំហូរដោយសេរីនូវមូលធន កំលាំងពលកម្មជំនាញ និងបច្ចេកវិទ្យាទំនើបនៅក្នុងចំណោមប្រទេសជាសមាជិក។

FRAMEWORK AGREEMENT ON THE ASEAN INVESTMENT AREA

The Governments of Brunei Darussalam, the Republic of Indonesia, the Lao People's Democratic Republic, Malaysia, the Union of Myanmar, the Republic of the Philippines, the Republic of Singapore, the Kingdom of Thailand and the Socialist Republic of Vietnam, Member States of the Association of South-East Asian Nations (ASEAN);

REAFFIRMING the importance of sustaining economic growth and development in all Member States through joint efforts in liberalising trade and promoting intra **ASEAN** trade and investment flows enshrined in the Framework Agreement on Enhancing **ASEAN** Economic Co-operation signed in Singapore on 28 January 1992;

RECALLING the decision of the Fifth **ASEAN** Summit held on 15 December 1995 to establish an **ASEAN** Investment Area (hereinafter referred to as "AIN'), in order to enhance **ASEAN's** attractiveness and competitiveness for promoting direct investments;

AFFIRMING their commitment to the 1987 ASEAN Agreement for the Promotion and Protection of Investments and its 1996 Protocol to enhance investor confidence for investing in ASEAN;

MINDFUL of the decision to establish an ASEAN Free Trade Area (AFTA) and the implementation of the ASEAN Industrial Co-operation (AICO) Scheme, to encourage greater investment flows into the region;

RECOGNISING that direct investment is an important source of finance for sustaining the pace of economic, industrial, infrastructure and technology development; hence, the need to attract higher and sustainable level of direct investment flows in ASEAN;

DETERMINED to realise the vision of ASEAN to establish a competitive ASEAN Investment Area through a more liberal and transparent investment environment by 1st January 201 0; and

BEARING IN MIND that the measures agreed upon to establish a competitive ASEAN Investment Area by 2010 shall contribute towards ASEAN Vision 2020.

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

ARTICLE 1

Definition

For the purpose of this Agreement:

"**ASEAN** investor " means;

(i) a national of a Member State; or

(ii) any juridical person of a Member State,

making an investment in another Member State, the effective ASEAN equity of which taken cumulatively with all other ASEAN equities fulfills at least the minimum percentage required to meet the national equity requirement and other equity requirements of domestic laws and published national policies, if any, of the host country in respect of that investment.
For the purpose of this definition, equity of nationals or juridical persons of any Member State shall be deemed to be the equity of nationals or juridical persons of the host country.
"effective ASEAN equity" in respect of an investment in an ASEAN Member State means ultimate holdings by nationals or juridical persons of ASEAN Member States in that investment. Where the shareholding/equity structure of an ASEAN investor makes it difficult to establish the ultimate holding structure, the rules and procedures for determining effective equity used by the Member State in which the **ASEAN** investor is investing may be applied. If necessary, the Co-ordinating Committee on Investment shall prepare guidelines for this purpose.
'juridical person' means any legal entity duly constituted or otherwise organised under applicable law of a Member State, whether for profit or otherwise. and whether privately-owned or governmentally-owned, including any corporation, trust, partnership, joint venture, sole proprietorship or association.
"measures" means laws, regulations, rules, procedures, decisions; administrative actions, or any other actions affecting investments taken by Member States.
"national" means a natural person having the citizenship of a Member State in accordance with its applicable laws.

ARTICLE 2
Coverage

This Agreement shall cover all direct investments other than;

(a) portfolio investments; and

(b) matters relating to investments covered by other ASEAN Agreements, such as the ASEAN Framework Agreement on Services.

ARTICLE 3
Objectives

The objectives of this Agreement are:

(a) to establish a competitive ASEAN Investment Area with a more liberal and transparent investment environment amongst Member States in order to;

(i) substantially increase the flow of investments into ASEAN both **ASEAN** and non-ASEAN sources;

(ii) jointly promote **ASEAN** as the most attractive investment area,

(iii) strengthen and increase the competitiveness of ASEAN's economic sectors;

(iv) progressively reduce or eliminate investment regulations and conditions which may impede investment flows and the operation of

investment projects in ASEAN; and

(b) to ensure that the realisation of the above objectives would contribute towards free flow of investments by 2020.

ARTICLE 4
Features

The AIA shall be an area where;

(a) there is a coordinated ASEAN investment co-operation programme that will generate increased investments from ASEAN and non-ASEAN sources;

(b) national treatment is extended to ASEAN investors by 2010. and to I all investors by 2020, subject to the exceptions provided for under this Agreement;

(c) all industries are opened for investment to ASEAN investors by 2010 and to all investors by 2020, subject to the exceptions provided for under this Agreement;

(d) the business sector has a larger role in the co-operation efforts in relation to investments and related activities in ASEAN; and

(e) there is freer flow of capital, skilled labour and professionals. and technology amongst Member States.

ARTICLE 5
General Obligations

To realise the objectives referred to in Article 3, the Member States shall:

(a) ensure that measures and programmes are undertaken on a fair and mutually beneficial basis;

(b) undertake appropriate measures to ensure transparency and consistency in the application and interpretation of their investment laws, regulations and administrative procedures in order to create and maintain a predictable investment regime in ASEAN;

(c) begin the process of facilitation, promotion and liberalisation which would contribute continuously and significantly to achieving the objective of a more liberal and transparent investment environment;

(d) take appropriate measures to enhance the attractiveness of the investment environment of Member States for direct investment flows; and

(e) take such reasonable actions as may be available to them to ensure observance of the provisions of this Agreement by the regional and local governments and authorities within their territories.

ARTICLE 6
Programmes and Action Plans

1. Member States shall, for the implementation of the obligations under this Agreement, undertake the joint development and implementation of the following programmes:

   (a) co-operation and facilitation programme as specified in Schedule I;

   (b) promotion and awareness programme as specified in Schedule II; and

   (c) liberalisation programme as specified in Schedule III.

2. Member States shall submit Action Plans for the implementation of the programmes in paragraph 1 to the AIA Council established under Article 16 of this Agreement.
3. The Action Plans shall be reviewed every 2 years to ensure that the objectives of this Agreement are achieved.

ARTICLE 7
Opening Up of Industries and National Treatment

1. Subject to the provisions of this Article, each Member State shall:

   (a) open immediately all its industries for investments by ASEAN investors;

   (b) accord immediately to ASEAN investors and their investments, in respect of all industries and measures affecting investment including but not limited to the admission, establishment, acquisition, expansion, management, operation and disposition of investments, treatment no less favourable than that it accords to its own like investors and investments ('national treatment").

2. Each Member State shall submit a Temporary Exclusion List and a Sensitive List, if any, within 6 months after the date of signing of this Agreement, of any industries or measures affecting investments (referred to in paragraph 1 above) with regard to which it is unable to open up or to accord national treatment to ASEAN investors. These lists shall form an annex to this Agreement. In the event that a Member State, for justifiable reasons, is unable to provide any list within the stipulated period, it may seek an extension from the AIA Council.
3. The Temporary Exclusion List shall be reviewed every 2 years and shall be progressively phased out by 2010 by all Member States except the Socialist Republic of Vietnam, the Lao People's Democratic Republic and the Union of Myanmar. The Socialist Republic of Vietnam shall progressively phase out the Temporary Exclusion List by 2013 and the Lao People's Democratic Republic and the Union of Myanmar shall progressively phase out their Temporary Exclusion Lists by 2015.

4. The Sensitive List shall be reviewed by 1 January 2003 and at such subsequent periodic intervals as may be decided by the AIA Council.

ARTICLE 8

Most Favoured Nation Treatment

1. Subject to Articles 7 and 9 of this Agreement, each Member State shall accord immediately and unconditionally to investors and investments of another Member State, treatment no less favourable than that it accords to investors and investments of any other Member State with respect to all measures affecting investment including but not limited to the admission, establishment, acquisition, expansion, management, operation and disposition of investments.
2. In relation to investments failing within the scope of this Agreement, any preferential treatment granted under any existing or future agreements or arrangements to which a Member State is a party shall be extended on the most favoured nation basis to all other Member States.

ARTICLE 9
Waiver of Most Favoured Nation Treatment

1. Where a Member State is temporarily not ready to make concessions under Articles 7 of this Agreement, and another Member State has made concessions under the said Article, then the first mentioned Member State shall waive its rights to such concessions. However, if a Member State which grants such concessions is willing to forego the waiver, then the first mentioned Member State can still enjoy these concessions.
2. Having regard to the late entry into ASEAN of the Socialist Republic of Vietnam, the Lao People's Democratic Republic and the Union of Myanmar, the provisions of paragraph 1 of this Article shall only apply to the Socialist Republic of Vietnam for a period of 3 years, and the Lao People's Democratic Republic and the Union of Myanmar for a period of 5 years from the date this Agreement comes into force.

ARTICLE 10
Modification of Schedules, Annexes and Action Plans

1. Any modification to Schedules I and II, and Action Plans thereof shall be subject to the approval of the Co-ordinating Committee on Investments (CCI) established under Article 16(4) of this Agreement.
2. Any modification to or withdrawal of any commitments in Schedule III and Action Plans thereof and the Annexes shall be subject to the consideration of the AIA Council in accordance with the provisions of the ASEAN Protocol on Notification Procedures.

ARTICLE 11
Transparency

1. Each Member State shall make available to the AIA Council through publication or any other means, all relevant measures, laws, regulations and administrative guidelines which pertain to. or affect, the operation of this Agreement. This shall also apply to international agreements pertaining to or affecting investment to which a Member State is also a signatory.
2. Each Member State shall promptly and at least annually inform the AIA Council of the introduction of any new or any changes to existing laws, regulations or administrative guidelines which significantly affect investments or its commitments under this Agreement.
3. Nothing in this Agreement shall require any Member State to provide confidential information, the disclosure of which would impede_ law enforcement, or otherwise be contrary to the public interest, or which would prejudice legitimate commercial interests of particular enterprises, public or private.

ARTICLE 12
Other Agreements

1. Member States affirm their existing rights and obligations under the 1987 ASEAN Agreement for the Promotion and Protection of Investments and its 1996 Protocol. In the event that this Agreement provides for better or enhanced provisions over the said Agreement and its Protocol, then such provisions of this Agreement shall prevail.
2. This Agreement or any action taken under it shall not affect the rights and obligations of the Member States under existing agreements to which they are parties.
3. Nothing in this Agreement shall affect the rights of the Member States to enter into other agreements not contrary to the principles, objectives and terms of this Agreement.

ARTICLE 13
General Exceptions

Subject to the requirement that such measures are not applied in a manner which would constitute a means of arbitrary or unjustifiable discrimination between countries where like conditions prevail, or a disguised restriction on investment flows, nothing in this Agreement shall be construed to prevent the adoption or enforcement by any Member State of measures;

(a) necessary to protect national security and public morals;

(b) necessary to protect human, animal or plant life or health;

(c) necessary to secure compliance with laws or regulations which are not inconsistent with the provisions of this Agreement including those relating to:

(i) the prevention of deceptive and fraudulent practices or to deal with the effects of a default on investment agreement.

(ii) the protection of the privacy of individuals in relation to the processing and dissemination of personal data and the protection of confidentiality of individual records and accounts.

(iii) safety.

(d) aimed at ensuring the equitable or effective imposition or collection of direct taxes in respect of investments or investors of Member States.

ARTICLE 14
Emergency Safeguard Measures

1. If, as a result of the implementation of the liberalisation programme under this Agreement, a Member state suffers or is threatened with any serious injury and threat, the Member State may take emergency safeguard measures to the extent and for such period as may be necessary to prevent or to remedy such injury. The measures taken shall be provisional and without discrimination.

2. Where emergency safeguard measures are taken pursuant to this Article, notice of such measure shall be given to the AIA Council within 14 days from the date such measures are taken.
3. The AIA Council shall determine the definition of serious injury and threat of serious injury and the procedures of instituting emergency safeguards measures pursuant to this Article.

ARTICLE 15
Measures to Safeguard the Balance of Payments

1. In the event of serious balance of payments and external financial difficulties or threat thereof, a Member State may adopt or maintain restrictions on investments on which it has undertaken specific commitments, including on payments or transfers for transactions related to such commitments. It is recognised that particular pressures on the balance of payments of a Member State in the process of economic development or economic transition may necessitate the use of restrictions to ensure, inter alia, the maintenance of a level of financial reserves adequate for the implementation of its programme of economic development or economic transition.
2. Where measures to safeguard balance of payments are taken pursuant to this Article notice of such measures shall be given to the AIA Council within 14 days from the date such measures are taken.
3. The measures referred to in paragraph (1):

   (a) shall not discriminate among Member States;

   (b) shall be consistent with the Articles of Agreement of the International Monetary Fund;

   (c) shall avoid unnecessary damage to the commercial. economic and financial interests of any other Member State;

   (d) shall not exceed those necessary to deal with the circumstances described in paragraph l; and

   (e) shall be temporary and be phased out progressively as the situation specified in paragraph 1 improves.

4. The Member States adopting the balance of payments measures shall commence consultations with the AIA Council and other Member States within 90 days from the date of notification in order to review the balance of payment measures adopted by it.
5. The **AIA** Council shall determine the rules applicable to the procedures under this Article.

ARTICLE 16
Institutional Arrangements

1. The ASEAN Economic Ministers (AEM) shall establish an ASEAN Investment Area Council (in this Agreement referred to as "the AIA Council") comprising the Ministers responsible for investment and the Secretary General of ASEAN. The ASEAN Heads of Investment Agencies shall participate in the AIA Council meetings.
2. Notwithstanding Article 21 of this Agreement, the AIA Council shall be established upon the signing of this Agreement.

3. The AIA Council shall supervise, co-ordinate and review the implementation of this Agreement and assist the AEM in all matters relating thereto.
4. In the performance of its functions, the AIA Council shall establish a Coordinating Committee on Investment (CCI) comprising senior officials responsible for investment and other senior officials from relevant government agencies.
5. The Co-ordinating Committee on Investment shall report to the AIA Council through the Senior Economic Officials Meeting (SEOM).
6. The ASEAN Secretariat shall be the secretariat to the AIA Council and the Co-ordinating Committee on Investment (CCI).

ARTICLE 17
Settlement of Disputes

1. The Protocol on Dispute Settlement Mechanism for ASEAN shall apply in relation to any dispute arising from, or any differences between Member States concerning the interpretation or application of this Agreement or any arrangement arising therefrom.
2. If necessary, a specific dispute settlement mechanism may be established for the purpose of this Agreement which shall form an integral part of this Agreement.

ARTICLE 18
Amendments

Any amendments to this Agreement shall be made by consensus and shall become effective upon the deposit of instruments of ratification or acceptance by all signatory governments with the Secretary-General of ASEAN.

ARTICLE 19
Supplementary Agreements or Arrangements

The Schedules, Action Plans, Annexes, and any other arrangements agreements arising under this Agreement shall form an integral part of this Agreement.

ARTICLE 20
Accession of New Members

New members of ASEAN shall accede to this Agreement on terms and conditions agreed between them and signatories to this Agreement and by depositing the instrument of accession with the Secretary-General of ASEAN.

ARTICLE 21
Final Provisions

1. This Agreement shall enter into force upon the deposit of instruments of ratification or acceptance by all signatory governments with the Secretary General of ASEAN. The signatory governments

undertake to deposit their instruments of ratification or acceptance within 6 months after the date of signing of this Agreement.

2. This Agreement shall be deposited with the Secretary-General of ASEAN, who shall promptly furnish a certified copy thereof to each Member State.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned being duly authorized by their respective Governments, have signed this Framework Agreement on the ASEAN Investment Area.

DONE **at Makati, Philippines this 7th day of October 1998**, in a single copy in the English language.

For the Government of Brunei Darussalam
(Sgd.)ABDUL RAHMAN TAIB
Minister of Industry and Primary Resources

For the Government of the Republic of Indonesia
(Sgd.) HAMZAH HAZ
Minister of Investment/chairman of Investment Coordinating Board

For the Government of the Lao People's Democratic Republic

(Sgd.) SOULIVONG DARAVONG
Minister of Industry and Handicrafts

For the Government of Malaysia
(Sgd.) RAFIDAH AZIZ
Minister of International Trade and Industry

For the Government of the Union of Myanmar
(Sgd.) BRIGADIER GENERAL DAVID O. ABEL
Minister at the Office of the Chairman of the State Peace and Development Council

For the Government of the Republic of the Philippines
(Sgd.) JOSE TRINIDAD PARDO
Secretary of Trade and Industry

For the Government of the Republic of Singapore
(Sgd.) LEE YOCK SUAN
Minister for Trade and Industry

For the Government of the Kingdom of Thailand
(Sgd.) SUPACHAI PANITCHPAKDI
Deputy Prime Minister and Minister of Commerce

For the Government of the Socialist Republic of Vietnam
(Sgd.) TRUONG DINH TUYEN
Minister of Trade

នស/រកត/១១០៥/៤៥៥

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមររដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/0៧០៤/001 ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ធម្មនុញ្ញបន្ថែម សំដៅធានានូវដំណើរការជាប្រក្រតី នៃស្ថាប័នជាតិ
- បានទ្រង់យល់បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរដ្ឋសភា នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់លទ្ធផលនៃសម័យប្រជុំលើកទី១ នីតិកាលទី៣ នៃរដ្ឋសភា នាថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការជ្រើសតាំងរចនាសម្ព័ន្ធ និង ថ្នាក់ដឹកនាំរដ្ឋសភា និង សំដែងការទុកចិត្ត ទៅលើសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចប្រធានរដ្ឋសភាស្តីទី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា ១ : តែងតាំង :

- ឯកឧត្តម ម៉ក់ ពេជ្ជរិទ្ធ ជាទីប្រឹក្សាផ្ទាល់សម្តេច ហេង សំរិន អនុប្រធានទី១ នៃរដ្ឋសភា នីតិកាលទី៣ មានឋានៈស្មើ អនុរដ្ឋលេខាធិការ ។
- ឯកឧត្តម តាន់ យឹមនាយ ជាទីប្រឹក្សាផ្ទាល់សម្តេច ហេង សំរិន អនុប្រធានទី១ នៃរដ្ឋសភា នីតិកាលទី៣ មានឋានៈស្មើ អនុរដ្ឋលេខាធិការ ។
- ឯកឧត្តម គ្រួស សារ៉ុម ជាទីប្រឹក្សាផ្ទាល់សម្តេច ហេង សំរិន អនុប្រធានទី១ នៃរដ្ឋសភា នីតិកាលទី៣ មានឋានៈស្មើ អនុរដ្ឋលេខាធិការ ។
- លោកជំទាវ ចម និម្មល ជាទីប្រឹក្សាផ្ទាល់សម្តេច ហេង សំរិន អនុប្រធានទី១ នៃរដ្ឋសភា នីតិកាលទី៣ មានឋានៈស្មើ អនុរដ្ឋលេខាធិការ ។

មាត្រា ២ : ប្រធានរដ្ឋសភា និង នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តឱ្យបានសំរេចនូវព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៣ : ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចូលជាធរមាន ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខានេះ តទៅ ។

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហមុនី

៣រល.០៥១១.៤៩០

លេខ ៤៧០ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែកចាយ

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២១ ខែ ១១ ឆ្នាំ២០០៥

អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

សុខ តាន់

ព្រះរាជក្រឹត្យ

នស/រកត/១១០៥/៤៥៦

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រម លេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា ១ : ត្រូវបានបញ្ឈប់តំណែងឯកឧត្តម ហែម កេតសន្ធា ពីទីប្រឹក្សាផ្ទាល់សម្តេច នរោត្តម សិរីវុឌ្ឍ ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី ។

មាត្រា ២ : ត្រូវបានតែងតាំងឯកឧត្តម ផាត់ ព្រីឌី ជាទីប្រឹក្សាផ្ទាល់សម្តេច នរោត្តម សិរីវុឌ្ឍ ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី មានឋានៈស្មើ អនុរដ្ឋលេខាធិការ ជំនួសឯកឧត្តម ហែម កេតសន្ធា ដែលត្រូវបានបញ្ឈប់ពីមុខតំណែង ។

មាត្រា ៣ : សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ត្រូវអនុវត្តឱ្យបានសម្រេចនូវព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៤ : ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចូលជាធរមាន ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខានេះតទៅ ។

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

ចរល.០៥១១-៤៩១

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

លេខ: [illegible] ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី [illegible] ខែ [illegible] ឆ្នាំ២០០៥
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

សាអី តាន់

ព្រះរាជក្រឹត្យ

នស/រកត/១១០៥/៤៦៧

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២ /នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៨០១/១២ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០១ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមានអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដើម្បីកាត់សេចក្តីឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១០០៤/០០៤ ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងអង្គការសហប្រជាជាតិ និងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាទាក់ទងនឹងការកាត់សេចក្តីនៅក្រោមច្បាប់កម្ពុជានូវឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងរយៈពេលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១០០៤/០០៦ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់វិសោធនកម្មច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមានអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដើម្បីកាត់សេចក្តីឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា១ : ត្រូវបានតែងតាំងថ្នាក់ដឹកនាំនៃការិយាល័យរដ្ឋបាល នៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដើម្បីកាត់សេចក្តីឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងរយៈកាល នៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ :

១-ឯកឧត្តម ស៊ាន ទិសុទ្ធ ជាប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាល

២-ឯកឧត្តម ហែម ក្រាញ់ តូនី ជាប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាលបំរុង

មាត្រា២ : សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តឱ្យបានសម្រេចនូវព្រះរាជ-ក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា៣ : ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចូលជាធរមានចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខាតទៅ ។

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

នស.រក.០៥១១.៤៩៧

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

លេខ : ៤៣៥ . ច.ល

ជូនចំលងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៥

អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ឈាង តាន់

ព្រះរាជក្រឹត្យ

នស/រកត/១១០៥/៤៦៣

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស / រកត / ០៧០៤ / ១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រម លេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រម លេខ នស/រកម/១០៩៦/៣០ ចុះថ្ងៃទី ០៩ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីសញ្ជាតិ
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា ១ : ផ្តល់សញ្ជាតិខ្មែរ តាមសញ្ជាតូបនីយកម្ម ដល់លោក ស៊ូ អាយមីន (XU AIMIN) ជនជាតិចិន សញ្ជាតិចិន កើតថ្ងៃទី ១១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៦២ នៅក្រុងគ័នចូវ សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន។

មាត្រា ២ : សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ត្រូវអនុវត្តអោយបានសំរេច នូវព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៣ : ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចូលជាធរមាន ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខានេះ តទៅ ។

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

លេខ: ៤៣៧ ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៥
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
សៅឌី តាន់

៣៖ល.០៥១១.៤៩៤

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

នស/រកត/១១០៥/៤៦៤

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រម លេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រម លេខ នស/រកម/១០៩៦/៣០ ចុះថ្ងៃទី ០៩ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីសញ្ជាតិ
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា ១ៈ ផ្តល់សញ្ជាតិខ្មែរ តាមសញ្ជាតូបនីយកម្មដល់លោក លី ឈីខឿង (LEE CHI KEUNG) សញ្ជាតិចិន ជនជាតិចិន កើតថ្ងៃទី ៣១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៦៦ នៅក្រុងហុងកុង ប្រទេសចិន ដោយប្តូរឈ្មោះ ជា លី ឈីខេង (LEE CHI KHENG)។

មាត្រា ២ៈ សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ត្រូវអនុវត្តអោយបានសំរេច នូវព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៣ៈ ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចូលជាធរមាន ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខានេះ តទៅ ។

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

៣១ល-០៥១១-៤៩៩

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

លេខៈ ៤៣៣ ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ឈាវី តាន់

នស/រកត/១១០៥/៥០៥

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរជ្ជរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរជ្ជបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

(យោងតាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា)

ប្រោសព្រះរាជទាន

ចំពោះ

ឯកឧត្តម **ស៊ុយ សែម**

នូវ

គ្រឿងឥស្សរិយយស **ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា** ថ្នាក់ **មហាសេនា**

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

៣រស.០៥១១.៥០០

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

លេខ ៥៤០ ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៥
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ស្វាម តាន់

ព្រះរាជក្រឹត្យ

នស/រកត/១១០៥/៤៦៦

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្ដេចព្រះបរមនាថ នរោត្ដម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៤ ស្ដីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២ /នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្ដីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៨០១/១២ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០១ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្ដីពីការបង្កើតឱ្យមានអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដើម្បីកាត់សេចក្ដីឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១០០៤/០០៤ ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្ដីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងអង្គការសហប្រជាជាតិ និងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាទាក់ទងនឹងការកាត់សេចក្ដីនៅក្រោមច្បាប់កម្ពុជានូវឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងរយៈពេលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១០០៤/០០៦ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់វិសោធនកម្មច្បាប់ ស្ដីពីការបង្កើតឱ្យមានសាលាក្ដីកាត់សេចក្ដីឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ
- បានទ្រង់យល់សេចក្ដីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្ដេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា១ : ត្រូវបានតែងតាំងលោកស្រី **មីសែល លី** (Michelle Lee) ជាអនុប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាលនៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដើម្បីកាត់សេចក្ដីឧក្រិដ្ឋកម្មដែលប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ។

មាត្រា២: សម្ដេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តឱ្យបានសម្រេចនូវព្រះរាជ-ក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា៣: ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចូលជាធរមានចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្ដលេខាតទៅ ។

ព្រះហស្ដលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្ដម សីហមុនី

៣៖ល-០៤១១-៥០១

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

លេខ ៤៣១ ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី២១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៥
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

សរ ឌី.ឌាន

នស/រកត/១១០៥/៤៦៧

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្សតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្ត្រពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

(យោងតាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា)

ប្រោសព្រះរាជទាន

នូវ

ក-គ្រឿងឥស្សរិយយស ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ថ្នាក់ មហាសេរីវឌ្ឍន៍ ចំពោះ :
-ឯកឧត្តមបណ្ឌិត ម៉ុក ម៉ារ៉េត

ខ-គ្រឿងឥស្សរិយយស ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ថ្នាក់ សេនា ចំពោះ :
១-ឯកឧត្តម ក្រាជ្ញ ស៊ុន
២-ឯកឧត្តម តាន់ ទុដ្ឋា
៣-ឯកឧត្តម ខៀវ មុត
៤-ឯកឧត្តម ខុង សំនួន
៥-ឯកឧត្តម យិន គឹមសាន

គ-គ្រឿងឥស្សរិយយស ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ថ្នាក់ អស្សឫទ្ធិ ចំពោះ :
១-ឯកឧត្តម ធឹក គ្រឿនវុត្ថា
២-ឯកឧត្តម ស៊ិន ខាន់ឌី
៣-ឯកឧត្តម អៀម រ៉ា
៤-លោកជំទាវ ម៉ាស ម៉ឺន
៥-ឯកឧត្តម ឆា ជុំ

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

លេខៈ ៤៦៩ ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៥
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ចរល.០៤១១.៥០៧

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

ណាឌី តាន់

ព្រះរាជក្រឹត្យ

នស/រកត/១១០៥/៤៦៨

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣៩៩/០១ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ដែលប្រកាសបង្គាប់ឱ្យប្រើជាផ្លូវការ នូវច្បាប់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា ១១ ១២ ១៣ ១៨ ២២ ២៤ ២៦ ២៨ ៣០ ៥១ ៩០ ៩១ ៩៣ និងមាត្រាទាំងឡាយនៃជំពូកទី ៨ ដល់ជំពូកទី ១៤ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័ត នៅថ្ងៃទី ០៤ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៣៩៩/៤៣ ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ដែលត្រាស់បង្គាប់តែងតាំង ប្រធាន អនុប្រធានទី១ អនុប្រធានទី២ នៃព្រឹទ្ធសភា
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចប្រធានព្រឹទ្ធសភា

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា ១ : តែងតាំងលោកជំទាវ ជា សំអេង ជាទីប្រឹក្សាសម្តេចប្រធានព្រឹទ្ធសភា មានឋានៈស្មើ រដ្ឋមន្ត្រី បន្ថែមលើមុខងារបច្ចុប្បន្ន ។

មាត្រា២ : តម្លើងឋានៈឯកឧត្តម ជា សុធន នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចប្រធានព្រឹទ្ធសភា មានឋានៈស្មើរដ្ឋលេខាធិការ ។

មាត្រា ៣ : ប្រធានព្រឹទ្ធសភា និងនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តឱ្យបានសម្រេច ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៤ : ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចូលជាធរមាន ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខានេះ តទៅ ។

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូល
លេខ ៤៤១ ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៧ ខែ ១១ ឆ្នាំ២០០៥
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ស៊ំ អ៊ីតាន់

៣រល.០៥១១.៥០៦

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

ព្រះរាជក្រឹត្យ

នស/រកត/១១០៥/៤៧១

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រម លេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រម លេខ នស/រកម/០១៩៦/០៧ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការពារជាតិ
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/រកត/០៧០១/២៣៧ ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០១ ស្តីពីការកែសំរួលតួនាទីភារកិច្ច និងរចនាសម្ព័ន្ធចាត់តាំងរបស់អគ្គបញ្ជាការដ្ឋាន នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា ១ : ត្រូវបានតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិ ថ្នាក់នាយឧត្តមសេនីយ៍ផ្កាយមាស ៤ ជូននាយទាហានជាន់ខ្ពស់ នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ចំនួន ០២ រូប ដូចមានរាយនាមខាងក្រោម :

១-ឧត្តមសេនីយ៍ឯក ម៉ុ ចាន់ អត្តលេខ ០០០០២២

២-ឧត្តមសេនីយ៍ឯក ស៊ើយ កែវ អត្តលេខ ០០០០៣៧

មាត្រា ២ : សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ត្រូវអនុវត្តឱ្យបានសម្រេចនូវព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៣ : ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចូលជាធរមាន ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខានេះតទៅ ។

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

ពរល.០៥១១.៥០៧

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៥

លេខ ៤៣៨ ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៣ ខែ ១១ ឆ្នាំ២០០៥
អគ្គលេខាធិការរងរាជរដ្ឋាភិបាល
[illegible]

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ : ១៣២ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពីការផ្តល់ឥណទានថវិកាបន្ថែមលើឥណទានថវិកា របស់ក្រសួងការបរទេស និង សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០៥

****

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៧០៤/០០១ , ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ធម្មនុញ្ញបន្ថែមសំដៅធានានូវដំណើរការជាប្រក្រតី នៃស្ថាប័នជាតិ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១១៧, ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤, ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ , ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ , ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០១/នស/៩៣ ,ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីអំពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ដែលត្រូវបានកែប្រែដោយច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៥ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ១០/នស/៩៤ , ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៤ និង ត្រូវបានកែប្រែដោយច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ២០០០ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២៩៩/១៥ , ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៩ និងត្រូវបានកែប្រែដោយច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់ស្តីអំពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២០២/០២០.ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០២
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/ រកម/ ១២០៤/ ០០២ .ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០៥
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ០៤ អនក្រ.បក , ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅ នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៧៨ អនក្រ.បក , ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការបំពេញបន្ថែម និងកែសំរួលនាយកដ្ឋានមួយចំនួននៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៩២ អនក្រ.បក , ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការបែងចែកចំណាយថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ តាមជំពូក នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០៥
- តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

សំរេច

មាត្រា១: ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា ៤៦ នៃច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រម លេខ ០១/ នស/៩៣ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ត្រូវបានអនុញ្ញាតផ្តល់បន្ថែមឥណទានថវិកា ចំនួន ៦.៤០០ លានរៀល (ប្រាំមួយពាន់បួនរយលានរៀលគត់) ទៅលើសៀវភៅថវិការបស់ក្រសួងការបរទេស និង សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០៥ ។

មាត្រា២: ឥណទានថវិកាបន្ថែមដូចបានកំណត់ក្នុងប្រការ ១ ខាងលើត្រូវបានបន្ថែមនូវជំពូក ១១ " ចំណាយដំណើរការរដ្ឋបាល សំភារៈ និងការជួសជុលតូច " ចំនួន ៦.១១៦ លានរៀល (ប្រាំមួយពាន់មួយរយដប់ប្រាំមួយលានរៀលគត់) និងជំពូក ៣២ (អន្តរាគមន៍ក្នុងវិស័យអន្តរជាតិ) ចំនួន ២៨៤ លានរៀល (ពីររយប៉ែតសិបបួនលានរៀលគត់) ជូនក្រសួងការបរទេស និង សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ សំរាប់ដំណើរការចំណាយដល់ស្ថានទូតថ្មី ដែលបានបើកហើយនៅ ក្រុងឡុងដ៍ ប្រ៊ុចសែល និងប៉ូឡូញ និងស្ថានអគ្គកុងស៊ុលថ្មីនៅគុនមីញ និង ឆុងឈីង និងបង់វិភាគទានជូនអង្គការអន្តរជាតិផ្សេងៗ ។

មាត្រា៣: ការបែងចែកឥណទានថវិកាបន្ថែមផ្ទៃក្នុងជំពូក តាមប្រការ កថាខ័ណ្ឌ និង វាក្យខ័ណ្ឌ ត្រូវធ្វើឡើងដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា៤: ឥណទានថវិកាបន្ថែមនេះ ត្រូវបានរដ្ឋសភាពិនិត្យអនុម័តក្នុងច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ នាពេលខាងមុខកាលបើចំណាយពិសេសនេះត្រូវបានចប់សព្វគ្រប់ ។

មាត្រា៥: រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេស និង សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ , ថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ៥
- កាលប្បវត្តិ - ឯកសារ

បានយកសេចក្តីគោរពជូន
សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ដើម្បីចុះហត្ថលេខា

គាត ឈន់

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខៈ ១៣៣ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការផ្សព្វផ្សាយលក់ផលិតផលសម្រាប់ចិញ្ចឹមទារកនិងកុមារ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសុខាភិបាល
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៤ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងព័ត៌មាន
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៦ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦០០/០០១ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០០ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងគុណភាព សុវត្ថិភាពលើផលិតផលទំនិញ និងសេវា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៨៩៥/០៧ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៥ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីរបបសារព័ត៌មាន
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៥៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៧ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៧០ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៩ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងព័ត៌មាន
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៦៧ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៧ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល
- បានទទួលការយល់ព្រមពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រីក្នុងកិច្ចប្រជុំពេញអង្គ នាថ្ងៃទី ២៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៥ ។

សម្រេច

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

អនុក្រឹត្យនេះ មានគោលបំណងរួមចំណែកក្នុងការផ្តល់នូវអាហារូបត្ថម្ភឱ្យបានសព្វគ្រប់ និងមានសុវត្ថិភាពដល់ ទារក និងកុមារតូចៗ តាមរយៈ ការគាំពារ និងការលើកកម្ពស់ការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយ និងការជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការផ្តល់អាហារបន្ថែមឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងស្របតាមអាយុកំណត់របស់ទារក និងកុមារ ដើម្បីធានាឱ្យមានការប្រើប្រាស់សមស្របនូវផលិតផលជំនួសទឹកដោះម្តាយតែនៅពេលណាដែលចាំបាច់ និងដោយមានមូលដ្ឋានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ ។

មាត្រា ២.-

អនុក្រឹត្យនេះ កំណត់អំពីការផ្សព្វផ្សាយលក់ផលិតផលសម្រាប់ចិញ្ចឹមទារក និងកុមារ ក្នុងនោះមានផលិតផល ដែលផលិតក្នុងប្រទេស និងផលិតផលនាំចូលពីបរទេស សម្រាប់បម្រើតម្រូវការប្រើប្រាស់ក្នុងការចិញ្ចឹមទារក រហូតដល់អាយុគ្រប់ ១២ ខែ និងកុមារតូចៗរហូតដល់អាយុ ២៤ ខែ ។

អនុក្រឹត្យនេះ មានអានុភាព និងត្រូវអនុវត្តចំពោះ គុណភាព និងវត្តមាន នៃព័ត៌មានទាំងឡាយណាដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការប្រើប្រាស់ផលិតផលដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៣.-

ប្រភេទផលិតផលសម្រាប់ចិញ្ចឹមទារក និងកុមារ រួមមាន ÷

ក- ទឹកដោះគោម្សៅផ្សំតាមរូបមន្ត រួមបញ្ចូលទាំង ទឹកដោះគោម្សៅផ្សំតាមរូបមន្តពិសេស ។

ខ- រាល់ផលិតផលទាំងអស់ដែលត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយលក់ ឬបញ្ជាក់បង្ហាញថា សមស្របសម្រាប់ចិញ្ចឹមទារក និងកុមារតូចៗ ។

គ- ដបបំបៅ ក្បាលដោះដំរ និងគ្រឿងសម្រាប់ទារកជញ្ជក់លេង ។

ឃ- ទឹកដោះគោផ្សំតាមរូបមន្ត សម្រាប់កុមារចាប់ពីអាយុ ៦ ខែ ។

ង- ផលិតផលផ្សេងទៀតដែលត្រូវបានកំណត់ដោយប្រកាសរួមរវាងក្រសួងសុខាភិបាល និងក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ។

ជំពូកទី ២

និយមន័យ

មាត្រា ៤.-

បច្ចេកស័ព្ទខាងក្រោម សម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងការអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ÷

១- **ការឃោសនាពាណិជ្ជកម្ម** សំដៅដល់ គ្រប់ទង្វើទាំងអស់របស់ផលិតករ អ្នកនាំចូល ឬអ្នកចែកចាយ ទោះជាតាមមធ្យោបាយណាក៏ដោយដែលមាន គោលបំណងផ្សព្វផ្សាយលក់ ចែកចាយ ប្រើប្រាស់ ឬដាក់តាំងលក់ផលិតផលដែលមានចែងនៅក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ ។ ខាងក្រោមនេះ គឺជាផ្នែកមួយនៃការឃោសនា ពាណិជ្ជកម្ម ÷

ក- ការបោះពុម្ពផ្សាយ ការផ្សព្វផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ វិទ្យុ ភាពយន្ត ប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិច កាសែតវីដេអូ ឬ តាមទូរស័ព្ទ ។

ខ- ការដាក់តាំងបង្ហាញផ្លាកសញ្ញាពាណិជ្ជកម្ម ផ្ទាំងព័ត៌មាន ផ្ទាំងរូបភាព ឬការបិទផ្សាយនានា ។

គ- ការដាក់តាំងពិពណ៌រូបភាព ឬគំរូផលិតផលផ្សេងៗ ។

២- **សម្ភារៈផ្គត់ផ្គង់** សំដៅដល់ ផលិតផលក្នុងបរិមាណមួយ ដែលត្រូវផ្តល់អោយសម្រាប់ប្រើប្រាស់ ក្នុងរយៈពេលមួយកំណត់ ដោយឥតគិតថ្លៃ ឬក្នុងតម្លៃទាប (ទាបជាងតម្លៃលក់រាយចំនួន ៨០ ភាគរយ) សម្រាប់គោលដៅសង្គមកិច្ច ដោយរាប់បញ្ចូលទាំង សម្ភារៈដែលត្រូវផ្តល់អោយក្រុមគ្រួសារដែលជួបប្រទះការខ្វះខាត ។

៣- **ការផ្សព្វផ្សាយលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់** សំដៅដល់ គ្រប់វិធីសាស្ត្រទាំងអស់ ដែលត្រូវប្រើប្រាស់ ទោះផ្ទាល់ក្តី ប្រយោលក្តី ដើម្បីជំរុញលើកទឹកចិត្តអោយបុគ្គលប្រើប្រាស់ផលិតផល ដែលមានចែងនៅក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ ។

៤- **ការផ្សព្វផ្សាយលក់** សំដៅដល់ ការផ្សព្វផ្សាយលក់ផលិតផល ការចែកចាយ ការឃោសនាពាណិជ្ជកម្ម ទំនាក់ទំនងសាធារណៈអំពីផលិតផល និងសេវាផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន ។

៥- **កុមារតូចៗ** សំដៅដល់ កុមារចាប់ពីអាយុពី១២ ខែ រហូតដល់ ២៤ ខែ ។

៦- **គំរូសាក** សំដៅដល់ ផលិតផលក្នុងបរិមាណមួយតិចតួច ដែលត្រូវបានផ្តល់អោយដោយឥតគិតថ្លៃ ។

៧- **គ្រឿងសម្រាប់ទារកជញ្ជក់លេង** សំដៅដល់ ក្បាលដោះសិប្បនិម្មិត សម្រាប់ទារកជញ្ជក់ ដែលអាចហៅថា ក្បាលដោះជ័រផងដែរ ។

៨- **បុគ្គលិកសុខាភិបាល** សំដៅដល់ បុគ្គលដែលផ្តល់សេវាថែទាំសុខភាព ឬ បុគ្គលកំពុងទទួលការបណ្តុះបណ្តាលអំពីផ្នែកថែទាំសុខភាព នៅក្នុងប្រព័ន្ធថែទាំសុខភាព ទោះបីជាមានមុខវិជ្ជាជីវៈ ឬមិនមានមុខវិជ្ជាជីវៈ ក៏ដោយ រាប់បញ្ចូលទាំង ឆ្មបបុរាណ បុគ្គលិកស្ម័គ្រចិត្ត និងបុគ្គលិកមិនមានប្រាក់បៀវត្សរ៍ ។

៩- **បុគ្គលិកផ្នែកផ្សព្វផ្សាយលក់** សំដៅដល់ បុគ្គលដែលមានមុខងារពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្សព្វផ្សាយលក់ផលិតផល ដែលមាននៅក្នុងវិសាលភាពនៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

១០- **ប្រព័ន្ធថែទាំសុខភាព** សំដៅដល់ ស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាល អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ឬស្ថាប័នឯកជន

ដែលចូលរួមដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោល ក្នុងការថែទាំសុខភាព ឬការអប់រំសុខភាព ដល់ស្ត្រីជាមាតាទារក និងស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងទារកដ្ឋាន និងមជ្ឈមណ្ឌលថែទាំទារក និងកុមារ ។ បុគ្គលិកថែទាំសុខភាពនៅក្នុងវិស័យឯកជន ក៏ស្ថិតនៅក្នុងប្រព័ន្ធនេះដែរ ។

១១- **ស្លាកសញ្ញា** សំដៅដល់ រាល់ផ្លាកសញ្ញាពាណិជ្ជកម្ម ម៉ាក រូបភាព ឬសេចក្តីពិពណ៌នាផ្សេងៗ ដែលសរសេរជា លាយលក្ខណ៍អក្សរ បោះពុម្ព ផ្តិតស្តង់ស៊ីល គូស រំលេចជាក្បាច់ ឬស្នាម ឬបិទភ្ជាប់ទៅនឹងសម្បកផលិតផលទាំងអស់ ដែលមាននៅក្នុងខ្លឹមសារ និងវិសាលភាពនៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

១២- **ការធ្វើស្លាក** សំដៅដល់ ការតិតបញ្ចូលនូវទាំងអ្វីៗដែលបានសសេរ បោះពុម្ព ឬជាក្រាហ្វិកដែលបានបង្ហាញនៅលើស្លាកផលិតផលទៅតាមចរិកពិតរបស់ចំណីអាហារ ឬបានដាក់បង្ហាញនៅជិតចំណីអាហារតិតទាំងអ្វីដែលសម្រាប់បម្រើការផ្សព្វផ្សាយលក់ផងដែរ ។

១៣- **ផលិតផលជំនួសទឹកដោះម្តាយ** សំដៅដល់ រាល់អាហារទាំងឡាយណាដែលត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយលក់ ឬធ្វើការបង្ហាញ ដែលអាចជំនួសទឹកដោះម្តាយមួយផ្នែកឬទាំងស្រុង ទោះសមស្រប ឬមិនសមស្របតាមគោលបំណងនេះក៏ដោយ ។

១៤- **ផលិតករ** សំដៅដល់ សាជីវកម្ម ឬអង្គភាពដទៃទៀតនៅក្នុងវិស័យសាធារណៈ ឬឯកជន ដែលមានការងារ ឬមុខងារធ្វើផលិតផលដែលស្ថិតនៅក្នុងវិសាលភាពនៃអនុក្រឹត្យនេះ ទោះជាដោយផ្ទាល់ក្តី ឬតាមរយៈភ្នាក់ងារណាមួយក្តី ឬតាមរយៈអង្គភាពក្រោមឱវាទក្តី ឬជាប់កិច្ចសន្យាជាមួយនឹងខ្លួនក្តី ។

១៥- **ទារក** សំដៅដល់ កុមារចាប់តាំងពីកើតរហូតដល់អាយុ ១២ ខែ ។

១៦- **ទឹកដោះគោម្សៅផ្សំតាមរូបមន្ត** សំដៅដល់ ផលិតផលជំនួសទឹកដោះម្តាយ ដែលផលិតដោយរោងចក្រតាមស្តង់ដារចំណីអាហារ (Codex Alimentarius) ដើម្បីបំពេញសេចក្តីត្រូវការធម្មតារបស់ទារកចាប់ពីពេលកើតរហូតដល់អាយុ ៦ខែ ហើយ សមស្របទៅតាមលក្ខណៈសរីរៈសាស្ត្ររបស់កុមារ ។

១៧- **ទឹកដោះគោម្សៅផ្សំតាមរូបមន្តសម្រាប់បំប៉ន** សំដៅដល់ ទឹកដោះគោ ឬផលិតផលទឹកដោះគោ ដែលមានប្រភពមកពីសត្វ ឬបន្លែ ឬគ្រាប់ធញ្ញជាតិដែលត្រូវបានផលិតនៅក្នុងរោងចក្រ តាមស្តង់ដារចំណីអាហារ (Codex Alimentarius) ជាទឹកដោះគោម្សៅបំប៉ន ហើយត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយលក់ ឬបង្ហាញថាសមស្របសម្រាប់ចិញ្ចឹមទារក និងកុមារដែលមានអាយុលើសពី ៦ ខែ ។

១៨- **ទឹកដោះគោម្សៅផ្សំតាមរូបមន្តពិសេស** សំដៅដល់ ទឹកដោះគោម្សៅផ្សំតាមរូបមន្ត សម្រាប់ទារកកើតមិនគ្រប់ខែ ឬទារកកើតមិនគ្រប់គីឡូ ឬសម្រាប់ទារកដែលមានប្រតិកម្មជាមួយនឹងទឹកដោះគោផ្ទាល់ ឬកាបូអ៊ីដ្រាត ឬមានប្រព័ន្ធរាងកាយមិនប្រក្រតី ។

១៩- **សម្បកផលិតផល ឬកំប៉ុង** សំដៅដល់ រាល់ទម្រង់វេចខ្ចប់ផលិតផលដែលមាននៅក្នុងវិសាលភាពនៃអនុក្រឹត្យនេះ សម្រាប់លក់ដូរ ដូចជា លក់រាយធម្មតា ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងសម្បកកេសខាងក្រៅផងដែរ ។

២០- **អាហារបន្ថែម** សំដៅដល់អាហារទាំងឡាយណា ទោះជាផលិតនៅក្នុងរោងចក្រ ឬធ្វើនៅតាមផ្ទះក្តី ដែលអាចបំពេញបន្ថែមទៅលើទឹកដោះម្តាយ នៅពេលដែលទឹកដោះម្តាយតែមួយមុខមិនគ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់បំពេញសេចក្តីត្រូវការរបស់ទារក នៅពេលអាយុបាន ៦ ខែ ។

២១- **អ្នកចែកចាយ** សំដៅដល់បុគ្គល សាជីវកម្ម ឬអង្គភាពដទៃទៀត នៅក្នុងវិស័យសាធារណៈ ឬឯកជន ដែលមានមុខងារផ្សព្វផ្សាយលក់ដុំ ឬលក់រាយនូវផលិតផលដែលមាននៅក្នុងវិសាលភាពនៃអនុក្រឹត្យនេះ ទោះបីដោយផ្ទាល់ក្តី ឬដោយប្រយោលក្តី ។

២២- **អ្នកចែកចាយបឋម** សំដៅដល់ ភ្នាក់ងារលក់របស់អ្នកផលិត អ្នកតំណាង អ្នកចែកចាយក្នុងប្រទេស ឬអ្នកជើងសារ ។

២៣- **មន្ត្រីត្រួតពិនិត្យ** សំដៅដល់បុគ្គលដែលត្រូវបានតែងតាំង នៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់នាយកដ្ឋានឱសថ ចំណីអាហារ គ្រឿងសម្អាង និងបរិក្ខារពេទ្យ ជាមន្ត្រីត្រួតពិនិត្យ ដែលរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាលបានផ្តល់សិទ្ធិអំណាចអោយ ដើម្បីអនុវត្តមុខងារនេះ តាមការចាំបាច់ ស្របតាមបញ្ញត្តិនៃអនុក្រឹត្យនេះ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ។

ជំពូកទី ៣
ការដាក់កម្រិតលើការផ្សព្វផ្សាយ
ព័ត៌មាន និងការអប់រំ

មាត្រា ៥.-

ក្រសួងសុខាភិបាលមានភារកិច្ចដាក់ចេញនូវគោលនយោបាយ និងផ្តល់ជូននូវព័ត៌មានសមស្របស្តីពីការចិញ្ចឹមទារក និងកុមារតូចៗដល់ក្រុមគ្រួសារ និងមន្ត្រីទាំងឡាយដែលធ្វើការពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកអាហារូបត្ថម្ភទារក និងកុមារតូចៗ ដើម្បីឱ្យមានការយល់ដឹងអំពីវិធីផ្តល់ចំណីអាហារដល់ទារក និងកុមារតូចៗតាមរយៈការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន និងការអប់រំ។ ក្នុងការអនុវត្តភារកិច្ចខាងលើនេះ ក្រសួងសុខាភិបាលត្រូវសហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនានាដែលបម្រើវិស័យនេះ ក្នុងករណីចាំបាច់ ។

មាត្រា ៦.-

រាល់ព័ត៌មាន សម្ភារៈ ឬឯកសារអប់រំ ឬសម្ភារៈផ្សេងទៀត ទោះជាសរសេរជាលាយល័ក្ខណ៍អក្សរក្តី ផតជា សម្លេងក្តី ឬជារូបភាពក្តី ដែលទាក់ទងនឹងការចិញ្ចឹមទារក ដែលត្រូវបានផលិត និងរៀបចំឡើងដើម្បីប្រើនៅក្នុងប្រទេសដោយបុគ្គលណាក៏ដោយ ÷

១- ត្រូវពន្យល់ច្បាស់លាស់ពី ÷

ក- ផលប្រយោជន៍ និងឧត្តមភាពនៃការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយ។

ខ- របៀបផ្ដួចផ្ដើម និងបន្តការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្ដាយ រួមបញ្ចូលទាំងអាហារូបត្ថម្ភសម្រាប់ម្ដាយផង។

គ- អនុសាសន៍ឱ្យបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្ដាយតែមួយមុខគត់ រយៈពេល ៦ ខែ ចាប់ពីពេលកើត និងបន្តការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្ដាយ ក្រោយរយៈពេល ៦ ខែ រហូតដល់កុមារមានអាយុបាន ២ ឆ្នាំ ឬលើស ។

ឃ- របៀបរបប និងមូលហេតុនៃការចាប់ផ្ដើមបំបៅដោយដប ឬការឆាប់ចាប់ផ្ដើមផ្ដល់អាហារបន្ថែម។ ការបំបៅដោយដបឬការឆាប់ចាប់ផ្ដើមផ្ដល់អាហារបន្ថែមនេះ ពិតជាមានការរំខានដល់ការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្ដាយ ទោះបីជាការបំបៅដោយដបនោះមានការកំណត់ត្រឹមតែ ២ ឬ ៣ ដង ក្នុងមួយថ្ងៃ ក៏ដោយ ។

២- ត្រូវមានព័ត៌មានត្រឹមត្រូវ និងថ្មីៗ និងមិនត្រូវប្រើរូបភាព ឬអត្ថបទណាមួយដែលជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការបំបៅដោយដប ឬរារាំងដល់ការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្ដាយឡើយ ។

៣- ត្រូវសរសេរជាអក្សរខ្មែរ ។

៤- មិនត្រូវយោងទៅផលិតផលទាំងឡាយណាដែលមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យនិងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន ឬមានប្រើឈ្មោះ និមិត្តសញ្ញា ផ្លាកសញ្ញាពាណិជ្ជកម្ម ឬសេចក្ដីពិពណ៌នារបស់ផលិតករ ឬអ្នកចែកចាយផលិតផលជាដាច់ខាត លើកលែងតែការបង្ហាញតាមបែបការរក្សាសិទ្ធិប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ៧.-

ប្រសិនបើសម្ភារៈ ឬឯកសារ ឬព័ត៌មាន ដាក់បញ្ចូលប្រធានបទស្ដីពីការចិញ្ចឹមទារកដោយផលិតផលជំនួសទឹកដោះម្ដាយ តាមរយៈការបំបៅដោយដប សម្ភារៈឬឯកសារ ឬព័ត៌មាននោះ ត្រូវបញ្ជាក់អោយបានច្បាស់ជាអាទិ៍អំពី :

- ការរៀបចំ និងការប្រើប្រាស់ត្រឹមត្រូវនូវផលិតផលនោះ
- ការប៉ាន់ស្មានថវិកាចំណាយទៅលើផលិតផលសម្រាប់ចិញ្ចឹមទារករយៈពេល ៦ ខែ
- គ្រោះថ្នាក់ចំពោះសុខភាពដែលបណ្ដាលមកពីការបំបៅដោយដប និងការរៀបចំពុំបានត្រឹមត្រូវនូវផលិតផល
- របៀបបញ្ចុកទារកដោយប្រើពែង

មាត្រា ៨.-

ប្រសិនបើសម្ភារៈ ឬឯកសារទាំងនោះ ដាក់បញ្ចូលប្រធានបទស្ដីពីការចិញ្ចឹមទារក ដោយផ្ដល់អាហារបន្ថែម សម្ភារៈ ឬឯកសារទាំងនោះ ត្រូវមានការពន្យល់ណែនាំអំពី ÷

- គ្រោះថ្នាក់ចំពោះសុខភាពដែលបណ្តាលមកពីការចាប់ផ្តើមឱ្យអាហារបន្ថែមមុនទារកអាយុបាន ៦ ខែ
- អាហារបន្ថែមទាំងនោះ អាចរៀបចំធ្វើបានដោយស្រួលនៅតាមផ្ទះ ដោយប្រើគ្រឿងផ្សំដែលមាននៅក្នុងមូលដ្ឋាន នៅតាមទីកន្លែងរស់នៅដែលងាយរកបាន
- ផលប្រយោជន៍ និងតម្លៃនៃការបន្តការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយ ក្រោយពេលដែលកុមារអាយុបាន ៦ ខែ រហូតដល់កុមារមានអាយុ ២ ឆ្នាំ ឬលើស ។

ជំពូកទី ៤

ស្លាកសញ្ញា

មាត្រា ៩.-

ស្លាកសញ្ញានៃផលិតផលសម្រាប់ទារក និងកុមារ ក្រៅពីល័ក្ខខ័ណ្ឌតម្រូវដូចមានចែងក្នុងស្តង់ដារឧស្សាហកម្មកម្ពុជាត្រូវបង្ហាញបន្ថែមនូវខ្លឹមសារដូចខាងក្រោម ÷

ក- សម្បកផលិតផល ឬស្លាកដែលភ្ជាប់នោះមាន តួអក្សរដែលងាយស្រួលអានបាន ។

ខ- ពាក្យនិយាយថាគ្មានអ្វីប្រសើរជាងការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយតែមួយមុខគត់រហូតបាន ៦ ខែ និងបន្តការបំបៅដោះម្តាយរហូតបានអាយុ ២ ឆ្នាំ ឬ លើសឡើយ ។

គ- ការណែនាំអំពីវិធីប្រើប្រាស់ និងការប្រើប្រាស់ និងការរៀបចំឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ។

ឃ- បម្រាមដោយមានពាក្យកំណត់សម្គាល់អំពីគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាព ដែលបណ្តាលមកពីការប្រើប្រាស់មិនបានត្រឹមត្រូវនូវផលិតផលដែលបានកំណត់ ។

ង- បម្រាមដែលចង្អុលបញ្ជាក់ពីគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពនៃការចាប់ផ្តើមប្រើប្រាស់ផលិតផល មុនដល់អាយុដែលណែនាំឱ្យប្រើប្រាស់បាន ហើយផលិតផលនេះអាចប្រើបានតែនៅពេលណាដែលមានការណែនាំពីបុគ្គលិកសុខាភិបាល ។

ច- ឃ្លាពន្យល់ថា ការបញ្ចុកដោយប្រើពែងមានអនាម័យច្រើនជាងការបំបៅដោយដប ។

ឆ- មិនត្រូវប្រើពាក្យបង្កប់ន័យថា ផលិតផលនេះប្រើសម្រាប់ជំនួសទឹកដោះម្តាយ ឬពាក្យប្រហាក់ប្រហែល ។

ជ- មិនត្រូវមានរូបថត រូបគំនូរ ឬក្រាហ្វិកតំណាង ក្រៅពីការបង្ហាញនូវវិធីរៀបចំផលិតផលដែលបានកំណត់នោះឡើយ ។

ឈ- ឃ្លាចង្អុលបញ្ជាក់ពីតម្លៃថវិកាសរុបសម្រាប់ចិញ្ចឹមទារកក្នុងរយៈពេល ៦ ខែ ។

មាត្រា ១០.-

ផលិតផលប្រហាក់ប្រហែលផលិតផលសម្រាប់ចិញ្ចឹមទារក និងកុមារ មិនមាននូវសារជាតិចិញ្ចឹម

គ្រប់គ្រាន់ តាមតម្រូវការរបស់ទារក និងកុមារ ត្រូវតែមានបម្រាមថា ផលិតផលនេះមិនមែនសម្រាប់ចិញ្ចឹមទារក និងកុមារឡើយ ។

មាត្រា ១១.-

នៅលើស្លាកដបបំបៅ ឬកញ្ចប់ ឬសម្បកផលិតផលដបបំបៅ ឬក្បាលដោះជ័រ ត្រូវសរសេរ ÷

១- ពាក្យថា គ្មានអ្វីប្រសើរជាងទឹកដោះម្តាយ ក្នុងការចិញ្ចឹមទារក និងកុមារតូចៗឡើយ ។

២- ការបញ្ចុកទារកដោយប្រើពែង មានសុវត្ថិភាពជាងការបំបៅដោយដប ។

៣- ការណែនាំអំពីរបៀបលាងសម្អាត និងស្ងោររំងាប់មេរោគដបបំបៅ និងក្បាលដោះជ័រឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ។

៤- បម្រាមអំពីគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពដែលអាចបណ្តាលមកពីការប្រើប្រាស់ដបបំបៅ ជាពិសេសប្រសិនបើពុំបានស្ងោររំងាប់មេរោគអោយបានត្រឹមត្រូវ ។

៥- បម្រាមអំពីឥទ្ធិពលជាអវិជ្ជមាននៃការបំបៅដោយដប និងតម្រូវការអោយមានការអនុវត្តតាមការណែនាំអំពីការរៀបចំដោយប្រុងប្រយ័ត្ន ដើម្បីធានាថាទារកមិនធ្លាក់ខ្លួនឈឺ ។

៦- ឈ្មោះ និងអាស័យដ្ឋានរបស់ផលិតករ ឬអ្នកចែកចាយផលិតផល ឬភ្នាក់ងារតាមមូលដ្ឋាន ។

៧- ការប្រើប្រាស់ក្បាលដោះជ័រនិងដបបំបៅ អាចធ្វើអោយខានដល់ការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយ ។

មាត្រា ១២.-

នៅលើកំប៉ុង ឬស្លាកដែលបិទនៅលើកំប៉ុងទឹកដោះគោផ្អែមខាប់ ឬទឹកដោះគោគ្មានក្រែម ឬផលិតផលប្រហាក់ប្រហែល ត្រូវមានបម្រាមអោយបានច្បាស់ និងលេចធ្លោថា មិនត្រូវប្រើប្រាស់ផលិតផលនេះសម្រាប់ចិញ្ចឹមទារក និងកុមារតូចៗទេ ។

ជំពូកទី ៥

ការហាមឃាត់

មាត្រា ១៣.-

ក្នុងករណីគ្មានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងសុខាភិបាល ផលិតករ ឬអ្នកចែកចាយ មិនត្រូវធ្វើការផ្សព្វផ្សាយលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់ផលិតផលសម្រាប់ចិញ្ចឹម ទារក និងកុមារតូចៗ ដូចមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ ដោយខ្លួនឯង ឬដោយការចាត់តាំងតំណាងរបស់ខ្លួននៅតាមកន្លែងដាក់លក់ក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ឬមណ្ឌលសុខភាព ឬទីកន្លែងផ្សេងទៀតឡើយ ។ ខាងក្រោមនេះ គឺជាផ្នែកមួយ នៃសកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់ដែលត្រូវហាមឃាត់ ÷

ក- ការឃោសនាពាណិជ្ជកម្ម ។

ខ- ការប្រើប្រាស់មធ្យោបាយដែលជាល្បិចកលក្នុងគោលបំណងលក់ផលិតផល រួមមានការដាក់តាំងបង្ហាញពិសេស ប័ណ្ណបញ្ចុះតម្លៃភាគរយ ការលក់ថែម ការលក់ដោយផ្តល់កំរៃជើងសារ ការលក់បញ្ចុះតម្លៃ ការលក់ជឿ ការផ្តល់រង្វាន់លើកទឹកចិត្តដល់ការទិញ ការលក់តម្លៃពិសេស ឬការផ្តល់ជាអំណោយ។ ប៉ុន្តែកថាខណ្ឌ ខ នៃមាត្រានេះ មិនកម្រិតល័ក្ខខ័ណ្ឌទៅលើការកំណត់គោលនយោបាយតម្លៃ និងការអនុវត្តដែលមានគោលបំណងផ្តល់នូវផលិតផលដែលបានកំណត់នេះ ក្នុងតម្លៃកាន់តែទាបសម្រាប់រយៈពេលយូរនោះឡើយ។

គ- ការផ្តល់គំរូសាកផលិតផលដែលបានកំណត់មួយ ឬច្រើនដល់ជនណាម្នាក់ ។

ឃ- ការបរិច្ចាគ ឬចែកចាយសម្ភារៈឯកសារព័ត៌មាន ឬសម្ភារៈឯកសារអប់រំស្តីពីការចិញ្ចឹមទារក និងកុមារ ឬការអនុវត្តមុខងារអប់រំ ទាក់ទងទៅនឹងការចិញ្ចឹមទារក និងកុមារតូចៗអាចធ្វើទៅបានលុះត្រាតែផលិតករ និងអ្នកចែកចាយ អាចផ្តល់ព័ត៌មានស្តីពីផលិតផលដែលបានកំណត់ដល់បុគ្គលិកសុខាភិបាលដែលព័ត៌មាននោះ កម្រិតល័ក្ខខ័ណ្ឌទៅលើបញ្ហាវិទ្យាសាស្ត្រ និងបញ្ហាជាក់ស្តែងទាក់ទងនឹងទិដ្ឋភាពបច្ចេកទេស និងវិធិសាស្ត្រប្រើប្រាស់ផលិតផលដែលបានកំណត់ ហើយស្របទៅតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៦ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ១៤.-

ក្នុងករណីគ្មានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងសុខាភិបាល ផលិតករ ឬអ្នកចែកចាយ ទោះជាដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ ឬតាមរយៈជនណាម្នាក់ដែលជាតំណាងរបស់ខ្លួនក្តី មិនត្រូវ ៖

ក- បរិច្ចាគ ឬចែកចាយដល់បុគ្គលិកសុខាភិបាល ឬមន្ទីរពេទ្យ ឬមណ្ឌលសុខភាព នូវសម្ភារៈ ឬគំរូសាកផលិតផលដែលបានកំណត់នោះឡើយ ។

ខ- បរិច្ចាគ ឬធ្វើការចែកចាយ ដល់មន្ទីរពេទ្យឬមណ្ឌលសុខភាព នូវគ្រឿងបរិក្ខារ សម្ភារៈ ឬឯកសារ ឬសេវាដែលបង្ហាញ ឬមានដាក់ឈ្មោះ ផ្លាកសញ្ញា សញ្ញាពាណិជ្ជកម្ម ឬសេចក្តីពិពណ៌នា របស់ផលិតករ អ្នកចែកចាយ ឬនៃផលិតផលដែលបានកំណត់ ដែលមានបង្ហាញ ឬផ្សព្វផ្សាយលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់ផលិតផលដែលបានកំណត់នេះឡើយ ។

គ- បរិច្ចាគ ឬចែកចាយ ដល់មន្ទីរពេទ្យ ឬមណ្ឌលសុខភាព នូវសម្ភារៈ ដូចជា ប៊ិច ប្រតិទិន ផ្ទាំងរូបភាព សៀវភៅសរសេរ តារាងតាមដានការលូតលាស់ និងប្រដាប់ក្មេងលេង ដែលមានបង្ហាញ ឬផ្សព្វផ្សាយលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់ផលិតផលដែលបានកំណត់នេះឡើយ ។

ឃ- ផ្តល់ជាអំណោយ វិភាគទាន ឬផលប្រយោជន៍អ្វីមួយ ដល់បុគ្គលិកសុខាភិបាល ឬ សមាគមបុគ្គលិកសុខាភិបាល ដែលធ្វើការងារក្នុងផ្នែកសុខភាពមាតា និងទារកឡើយ ។

ង- ឧបត្ថម្ភដល់ពិធីផ្សេងៗ កម្មវិធីស្បែងកំសាន្ត បណ្តាញទូរស័ព្ទសម្រាប់ការផ្តល់ប្រឹក្សា ឬ យុទ្ធនាការដែល

មានផ្តោតទៅលើស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ និងស្ត្រីកំពុងបំបៅដោះកូន ឪពុក-ម្តាយរបស់ទារក និងកុមារ ឬសមាជិកគ្រួសារ និងមិនត្រូវឧបត្ថម្ភដល់ពិធីផ្សេងៗ កម្មវិធីល្បែងកំសាន្ត បណ្តាញទូរស័ព្ទសម្រាប់ផ្តល់ប្រឹក្សា ឬយុទ្ធនាការ ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសុខភាពបន្តពូជ ការមានផ្ទៃពោះ ការសម្រាលកូន ការចិញ្ចឹមទារក និងកុមារ ឬប្រធានបទណាមួយដែលពាក់ព័ន្ធឡើយ ។

ច- ផ្តល់អាហារូបករណ៍ដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោល ការឧបត្ថម្ភដល់ការស្រាវជ្រាវ ឬផ្តល់ថវិកាសម្រាប់ការប្រជុំ សិក្ខាសាលា វគ្គអប់រំបន្ត ឬសន្និសីទ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាលឡើយ ។

ឆ- ផ្តល់ ឬឱ្យប្រាក់ខែដល់អ្នកតំណាងវិជ្ជាជីវៈផ្តល់សេវា អ្នកមានជំនាញថែទាំទារក ឬបុគ្គលិកដែលមានជំនាញប្រហាក់ប្រហែល នៅតាមមន្ទីរពេទ្យ ឬមណ្ឌលសុខភាព ។

ជ- ដាក់បញ្ចូលទំហំនៃការលក់ដូរផលិតផលដែលបានកំណត់ នៅពេលទូទាត់ប្រាក់បំណាច់ដល់និយោជិក និងមិនត្រូវកំណត់ចំនួនកូតាសម្រាប់ការលក់ផលិតផលដែលបានកំណត់នោះឡើយ ។

មាត្រា ១៥.-

ក្នុងករណីគ្មានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងសុខាភិបាល គ្រប់គ្រឹះស្ថានសុខភាព ទាំងសាធារណៈ និងទាំងឯកជនរួមទាំងបុគ្គលិកសុខាភិបាល ដែលបម្រើការងារផ្នែកសុខភាពមាតា និងទារកផង មិនត្រូវ ÷

ក- ទទួលយកអំណោយ វិភាគទាន ឬផលប្រយោជន៍ផ្សេងៗ ថវិកា ឬវត្ថុមានតម្លៃអ្វីមួយពីផលិតករ ឬអ្នកចែកចាយ ឬពីបុគ្គលណាម្នាក់ដែលជាតំណាងផលិតករឡើយ ។

ខ- ធ្វើការបង្ហាញអំពីវិធីប្រើប្រាស់ទឹកដោះគោម្សៅផ្សំតាមរូបមន្តឡើយ លើកលែងតែស្ត្រីជាមាតា ឬសមាជិកគ្រួសារ ដែលស្ថិតក្នុងករណីពិសេសចាំបាច់បំផុត ហើយ ក្នុងករណីបែបនេះ ត្រូវធ្វើការពន្យល់ឱ្យបានច្បាស់អំពីគ្រោះថ្នាក់ ដែលបណ្តាលមកពីការប្រើប្រាស់ទឹកដោះគោម្សៅផ្សំតាមរូបមន្ត រួមទាំងព័ត៌មានផ្សេងទៀត ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦ នៃអនុក្រឹត្យនេះឡើយ ។

គ- ទទួលយក ឬផ្តល់គំរូសាក ឬផ្គត់ផ្គង់ផលិតផលដែលបានកំណត់ ដល់បុគ្គលណាម្នាក់ឡើយ ។

ឃ- ធ្វើការវាយតម្លៃវិជ្ជាជីវៈ ចុះសិក្សាស្រាវជ្រាវ ឬអនុវត្តសកម្មភាពផ្សេងទៀត នៅតាមមន្ទីរពេទ្យឬមណ្ឌលសុខភាព ទាក់ទងនឹងផលិតផលដូចដែលបានកំណត់ខាងលើ ។

មាត្រា ១៦.-

ផលិតករ ឬអ្នកចែកចាយផលិតផល សម្រាប់ចិញ្ចឹមទារក និងកុមារ អាចបរិច្ចាគ គ្រឿងបរិក្ខារ និងសម្ភារៈ ដល់គ្រប់គ្រឹះស្ថានសុខភាព ទាំងសាធារណៈ និងទាំងឯកជន តាមការស្នើសុំជាលាយល័ក្ខណ៍អក្សររបស់សាមីអង្គភាព ដោយមានការឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល ។

ជំពូកទី ៦
សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រង និងត្រួតពិនិត្យ

មាត្រា ១៧.-

ក្រសួងសុខាភិបាលជាសមត្ថកិច្ចទទួលខុសត្រូវ សហការ សម្របសម្រួលការអនុវត្តភារកិច្ចចិញ្ចឹមទារក និងកុមារតូចៗអោយមានប្រសិទ្ធភាពជាមួយក្រសួងពាក់ព័ន្ធតាមសមត្ថកិច្ចរៀងៗខ្លួនដូចខាងក្រោម ÷

ក- ផ្តល់យោបល់ដល់គណៈកម្មាធិការជាតិអាហារូបត្ថម្ភ អំពីគោលនយោបាយជាតិសម្រាប់ការលើកកម្ពស់ និងទិសដៅយុទ្ធសាស្ត្រជាតិគាំពារការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយ ។

ខ- ផ្តល់យោបល់ជូនអំពីអាហារូបត្ថម្ភស្តីអំពី ÷

- ការរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រជាតិ សម្រាប់រៀបចំកម្មវិធីអប់រំសាធារណៈ និងសម្ភារៈសម្រាប់អប់រំ ។
- លើកកម្ពស់ការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយ
- សម្ភារៈឬឯកសារអប់រំ និងព័ត៌មានផ្សព្វផ្សាយ ទាក់ទងនឹងប្រធានបទស្តីពីការចិញ្ចឹមទារក និងកុមារតូចៗ
- ការបន្តអប់រំដល់បុគ្គលិកសុខាភិបាល ពីរបៀបគ្រប់គ្រងទឹកដោះម្តាយ
- កម្មវិធីសិក្សាស្តីពីរបៀបគ្រប់គ្រងទឹកដោះម្តាយសម្រាប់និស្សិតពេទ្យ ។

គ- ធ្វើការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងវិស័យសុខុមាលភាពកុមារ និងការអភិវឌ្ឍអាហារូបត្ថម្ភសម្រាប់កុមារ ឬការការពារទារក និងកុមារតូចៗ ។

ឃ- ធានាធ្វើយ៉ាងណាអោយមានការផ្សព្វផ្សាយអោយបានទូលំទូលាយនូវច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយ និងការប្រកាសផ្សាយនៅទូទាំងប្រទេស ។

ង- ពិនិត្យលើរបាយការណ៍ ទាក់ទងនឹងការបំពានច្បាប់ ឬបញ្ហាផ្សេងៗ ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការអនុវត្តន៍អនុក្រឹត្យនេះ និងច្បាប់ពាក់ព័ន្ធជាធរមាន ។

ច- ធ្វើការផ្សព្វផ្សាយនូវសេចក្តីណែនាំដល់ក្រុមមន្ត្រីត្រួតពិនិត្យដើម្បីលើកឡើងនូវករណីទាំងឡាយណា ដែលបានប្រព្រឹត្តខុសពីអនុក្រឹត្យនេះ ឬប្រព្រឹត្តបំពាននឹងច្បាប់ជាធរមាន ។

ឆ- ពិចារណាពីភាពចាំបាច់ណាមួយសម្រាប់ក្រសួងសុខាភិបាល និងក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ធ្វើការអនុវត្តយ៉ាងពេញលេញនូវបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នានា ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ។

ជ- ស្នើ និងបញ្ជូននូវវត្ថុធាតុជាអាហារូបត្ថម្ភ ទៅមន្ទីរពិសោធន៍ ឬធ្វើតេស្តតាមការចំបាច់ ។

ឈ- ស្វែងរកថវិកា និងជំនួយពីប្រភពអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល និងសហគមន៍ផ្តល់ជំនួយនានា ។

ញ- បំពេញតួនាទី និងសមត្ថកិច្ចចាំបាច់នានា ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងគុណភាព សុវត្ថិភាព ផលិតផល ទំនិញ និងសេវា ។

ដ- មានសិទ្ធិចេញសេចក្តីសម្រេចចាំបាច់ ទាក់ទងនឹងការអនុវត្តន៍អនុក្រឹត្យនេះ និងច្បាប់ពាក់ព័ន្ធ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ។

ឋ- កំណត់វិធានការជាតិ ដើម្បីអនុវត្តតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់ខ្លួន ដែលកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យនេះ និងធ្វើការត្រួតពិនិត្យលើផែនការសកម្មភាពចាំបាច់ទាំងឡាយ ។

ឌ- បំពេញភារកិច្ចពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលប្រគល់ឱ្យ ។

ជំពូកទី ៧

ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៨.-

ការអនុវត្តទោសប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្សព្វផ្សាយលក់ផលិតផលសំរាប់ចិញ្ចឹម ទារក និងកុមារ ត្រូវអនុលោមទៅតាមច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងគុណភាព សុវត្ថិភាពផលិតផល ទំនិញ និងសេវា ឬតាមច្បាប់ផ្សេងៗទៀតជាធរមាន។

មាត្រា ១៩.-

អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួន ត្រូវគោរពតាមនីតិវិធី ដែលបានកំណត់ក្នុងច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងគុណភាព សុវត្ថិភាពផលិតផល ទំនិញ និងសេវា និងតាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន។

ជំពូកទី ៨

អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ២០.-

ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយ (៦) ខែ បន្ទាប់ពីអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ផលិតករ ឬអ្នកចែកចាយផលិតផលសម្រាប់ចិញ្ចឹមទារក និងកុមារ ត្រូវបំពេញបែបបទ ដែលកំណត់ដោយក្រសួងសុខាភិបាលឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមបញ្ញត្តិជាធរមាន ។

ជំពូកទី ៩

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ២១.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ២២.-

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងព័ត៌មាន រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម រដ្ឋមន្ត្រី និងរដ្ឋលេខាធិការគ្រប់ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ គ្រប់អភិបាលខេត្ត ក្រុង ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៩ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៥

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ដូចមាត្រា ២២
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ ៖ ១៣៤ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពីការផ្ទេរឥណទានថវិកា

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៧០៤/០០១ , ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ធម្មនុញ្ញបន្ថែម សំដៅធានាដំណើរការជាប្រក្រតីនៃស្ថាប័នជាតិ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកត/០៧០៤/១១៧ , ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ , ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ , ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០១/នស/៩៣ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីអំពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ដែលត្រូវបានកែប្រែដោយច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៥ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ១០/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៤ និងត្រូវបានកែប្រែដោយច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០០ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២៩៩/១៥ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៩ និងត្រូវបានកែប្រែដោយច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់ស្តីអំពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២០២/០២០ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០២ ។
- បានឃើញច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦-១៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ។
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ០៤ អនក្រ,បក ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៧៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការបំពេញបន្ថែម និង កែសំរួលនាយកដ្ឋានមួយចំនួន នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០៥ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២០៤/០០២ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៤ ។
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៩២ អនក្រ,បក ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៤ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ស្តីពីការបែងចែកឥណទានថវិកាចំណាយតាមជំពូកនៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០៥ ។
- តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

<u>សំរេច</u>

<u>មាត្រា១</u> : ត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយផ្ទេរឥណទានថវិកាចំនួន ៣០៥.១៣០.០០០រៀល (បីរយប្រាំលានមួយរយសាមសិបពាន់រៀលគត់) ពីជំពូក ១២ (ប្រាក់ឧបត្ថម្ភសំរាប់ដំណើរការអង្គការសាធារណៈរដ្ឋបាល) ជំពូក ៣០ (អន្តរាគមន៍ក្នុងវិស័យសេដ្ឋកិច្ច) ជំពូក ៣១ (អន្តរាគមន៍ក្នុងវិស័យសង្គមកិច្ច និង វប្បធម៌) និងជំពូក ៣២ (អន្តរាគមន៍ក្នុងវិស័យអន្តរជាតិ វិភាគទានអោយអង្គការអន្តរជាតិនានា) មកជំពូក ១១ (ចំណាយដំណើរការរដ្ឋបាល សំភារៈ និងការជួសជុលតូច) របស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០៥ ។

<u>មាត្រា២</u> : ការបែងចែកឥណទានថវិកាចំណាយផ្ទៃក្នុងជំពូកទាំងនេះ តាមប្រការ កថាខ័ណ្ឌ និង វាក្យខ័ណ្ឌ ត្រូវធ្វើឡើងដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ សំរាប់បំពេញខ្វះចំណាយប្រេងឥន្ធនៈ និង ប្រេងរំអិល សោហ៊ុយបេសកកម្ម និងសោហ៊ុយស្នាក់នៅ ដែលគ្រោងខ្វះក្នុងឆ្នាំ ២០០៥ ។

<u>មាត្រា៣</u> : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ៣
- កាលប្បវត្តិ-ឯកសារ

បានយកសេចក្តីគោរពជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ដើម្បីចុះហត្ថលេខា

គាត ឈន់

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
លេខ : [illegible] អនក្រ.តត

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពីការតែងតាំងមន្ត្រីរាជការ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ២១ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការបង្កើតខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- យោងតាមសំណូមពរការងារចាំបាច់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល

សម្រេច

មាត្រា ១ : តែងតាំងលោកស្រី សូរ ដារ៉ាវី ជាសមាជិកក្រុមលេខាសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា មានឋានៈស្មើ **ប្រធាននាយកដ្ឋាន** ។

មាត្រា ២ : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋលេខាធិការនៃរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានមុខងារសាធារណៈ សហរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ និង សាមីខ្លួន ត្រូវអនុវត្តតាមអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី០១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៥

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល :

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ២
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខៈ ៨៤៨ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពីការជូនមេដាយស្ថាបនាជាតិ

៖៖

រាជរដ្ឋាភិបាល

-បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពី ការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស/រកត/១០៩៥/០១ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែ តុលា ឆ្នាំ១៩៩៥ ស្តីពីការបង្កើតនិងប្រើប្រាស់គ្រឿងឥស្សរិយយស នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-តាមសំណើរបស់ អគ្គមេបញ្ជាការកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ

សម្រេច

មាត្រា១ : ត្រូវបានបំពាក់ **មេដាយមាសស្ថាបនាជាតិ** ជូនលោក **JUNG YOUNG CHOOL** ពាណិជ្ជករកូរ៉េ ដែលបានជួយឧបត្ថម្ភ ដល់កងពលតូចទ័ពពិសេស ឆ័ត្រយោង ៩១១ នូវសម្ភារៈហ្វឹកហ្វឺន **SCUBA** មានតម្លៃជាទឹកប្រាក់ ចំនួន ១១.០០០ ដុល្លារអាមេរិក ។

មាត្រា២: រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ និង អគ្គមេបញ្ជាការកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ អោយទទួលបានលទ្ធផលល្អ ។

រាជធានីភ្នំពេញ,ថ្ងៃទី ... ខែ ... ឆ្នាំ ២០០៥

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល :
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចក្នុងមាត្រា ១ និង មាត្រា ២
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ៨៤៦ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពីការជូនមេដាយសហមេត្រី

៙

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស/រកត/១០៩៥/០១ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែ តុលា ឆ្នាំ១៩៩៥ ស្តីពីការបង្កើតនិងប្រើប្រាស់គ្រឿងឥស្សរិយយស នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- តាមសំណើរបស់ អគ្គមេបញ្ជាការកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ

សម្រេច

មាត្រា១ : ត្រូវបានបំពាក់ **មេដាយសហមេត្រី** ថ្នាក់ **ធិបឌិន្ទ** ជូនលោក **JUN BYUNG MAN** អនុប្រធានសមាគមពាណិជ្ជករកូរ៉េ ដែលមានស្នាដៃល្អ ក្នុងការធ្វើសហប្រតិបត្តិការជួយឧបត្ថម្ភគាំទ្រគ្រប់បែបយ៉ាង ដល់កងពលតូចទ័ពពិសេស ឆ័ត្រយោង ៩១១ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៩ ដល់ឆ្នាំ ២០០៥ ។

មាត្រា២: រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ និង អគ្គមេបញ្ជាការកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ អោយទទួលបានលទ្ធផលល្អ ។

រាជធានីភ្នំពេញ,ថ្ងៃទី [illegible] ខែ [illegible] ឆ្នាំ ២០០៥

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល :

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចក្នុងមាត្រា ១ និង មាត្រា ២
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ៥៣០ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពីការជូនមេដាយមុនីសារាភ័ណ្ឌ

រាជរដ្ឋាភិបាល

-បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពី ការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ ជស/រកត/១០៩៥/០១ ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែ តុលា ឆ្នាំ១៩៩៥ ស្តីពីការបង្កើតនិងប្រើប្រាស់គ្រឿងឥស្សរិយយស នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-តាមសំណើរបស់ អភិបាលរាជធានីភ្នំពេញ

សម្រេច

មាត្រា១ : ត្រូវបានបំពាក់ **មេដាយមុនីសារាភ័ណ្ឌ** តាមលំដាប់ថ្នាក់ ជូនថ្នាក់ដឹកនាំសាលាក្រុងភ្នំពេញ ចំនួន ០២រូប ដែលមានស្នាដៃល្អ ក្នុងការកសាងនិងអភិវឌ្ឍន៍រាជធានីភ្នំពេញ លើវិស័យអប់រំ គមនាគមន៍ និង ព្រះពុទ្ធសាសនា ដូចមានរាយនាមខាងក្រោម :-

ក. មេដាយមុនីសារាភ័ណ្ឌ ថ្នាក់ ធិបឌិន្ទ :

-ឯកឧត្តម **កែប ជុតិមា** អភិបាលរាជធានីភ្នំពេញ

ខ. មេដាយមុនីសារាភ័ណ្ឌ ថ្នាក់ សេនា :

-ឯកឧត្តម **ម៉ប់ សារិន** អភិបាលរងរាជធានីភ្នំពេញ

មាត្រា២: រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ និងអភិបាលរាជធានីភ្នំពេញ ត្រូវអនុវត្ត អនុក្រឹត្យនេះ អោយទទួលបានលទ្ធផលល្អ ។

រាជធានីភ្នំពេញៈ ថ្ងៃទី [illegible] ខែ [illegible] ឆ្នាំ ២០០៥

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល :

-ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
-អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
-ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
-ដូចមាត្រា ១ និង មាត្រា ២
-រាជកិច្ច
-ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

លេខ ០០៨ សហវ

សារាចរណែនាំ
ស្តីពីការបិទបញ្ជីចំណូល ចំណាយ
និងធ្វើរបាយការណ៍បូកសរុបទូទាត់ថវិកាខេត្ត ក្រុង ឆ្នាំ ២០០៥

យោងមាត្រា ១២ នៃច្បាប់ស្តីពីរបបហិរញ្ញវត្ថុនិងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខេត្ត ក្រុង ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ជស/រកម/០២៩៨/០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៨ និងប្រការ ៣២ ប្រការ ៣៣ នៃប្រកាសរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុលេខ ២០៣ ប្រក.សហវ.ថ ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ បានកំណត់ថា ថវិកាខេត្ត ក្រុងត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិទូទៅ នៃច្បាប់ស្តីអំពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ដូច្នេះ ដើម្បីធានាអោយការបិទបញ្ជីចំណូល ចំណាយ និងធ្វើរបាយការណ៍បូកសរុបសំរេចទូទាត់ថវិកាខេត្ត ក្រុងប្រចាំឆ្នាំ ២០០៥ ប្រព្រឹត្តទៅបានត្រឹមត្រូវ និងទាន់ពេលវេលានោះ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ សូមធ្វើការណែនាំស្តីពីនីតិវិធីបច្ចេកទេសដូចតទៅ ៖

១. អភិបាលខេត្ត ក្រុងដែលជាអាណាប័កដើមខ្សែ ត្រូវខិតខំជំរុញចំណូលសារពើពន្ធ និងប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដែលស្ថិតនៅក្នុងសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន បង់ចូលថវិកាខេត្ត ក្រុងទាំងអស់យ៉ាងយូរត្រឹមថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥ ។ ប្រសិនបើមានការយឺតយ៉ាវក្រោយថ្ងៃកំណត់នេះ រតនាគារខេត្ត ក្រុង ត្រូវកត់ត្រាចូលជាចំណូលថវិកាខេត្ត ក្រុងសំរាប់ឆ្នាំ ២០០៦ ។

២. ការស្នើសុំថវិកាឧបត្ថម្ភតុល្យភាព ក្រុមហិរញ្ញវត្ថុរបស់សាលាខេត្ត ក្រុងទាំងអស់ ត្រូវបញ្ជូនសំណុំលិខិតស្នើ មកក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ យ៉ាងយូរត្រឹមថ្ងៃទី ១០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥ ។

៣. ការធ្វើនិយ័តភាពឥណទានផ្ទៃក្នុងជំពូក ក្រុមហិរញ្ញវត្ថុរបស់សាលាខេត្ត ក្រុងទាំងអស់ ត្រូវបញ្ជូនសំណុំលិខិតស្នើសុំមកមន្ទីរសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុខេត្ត ក្រុង យ៉ាងយូរត្រឹមថ្ងៃទី ២០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥ ។ ដោយឡែកការធ្វើនិយ័តភាពឥណទានដែលពាក់ព័ន្ធដល់ការសុំអនុញ្ញាតពីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រុមហិរញ្ញវត្ថុរបស់សាលាខេត្ត ក្រុងទាំងអស់ត្រូវបញ្ជូនសំណុំលិខិតស្នើសុំមកក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ យ៉ាងយូរត្រឹមថ្ងៃទី ១០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥ ។

ផ្លូវលេខ ៩២ សង្កាត់វត្តភ្នំ ខណ្ឌដូនពេញ រាជធានីភ្នំពេញ កម្ពុជា
St.92, Sangkat Wat Phnom, Khan Daun Penh, Phnom Penh, CAMBODIA.
ទូរស័ព្ទ : ៨៥៥-២៣-៧២៤ ៦៦៤ ទូរសារ : ៨៥៥-២៣ ៤២៧ ៧៩៨
Phone : 855-23-724 664 Fax : 855-23-427 798

៤. រតនាគារខេត្ត ក្រុង ត្រូវបញ្ឈប់ការទទួលអាណត្តិបើកប្រាក់នៅម៉ោង ១៧ និង៣០នាទី នាថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥ ។ ដូច្នេះក្រុមហិរញ្ញវត្ថុរបស់សាលាខេត្ត ក្រុង ត្រូវរួសរាន់ប្រមូលសក្ខីប័ត្រ និង លិខិតយុត្តិការ ដើម្បីធ្វើអាណត្តិ (ទាំងអាណត្តិទូទាត់ត្រង់ ទាំងអាណត្តិទូទាត់រដ្ឋទេយ្យបុរេប្រទាន) បញ្ជូនទៅថ្លង់រដ្ឋាការមន្ត្រីត្រួតពិនិត្យហិរញ្ញវត្ថុ រួចដាក់ជូនឯកឧត្តមអភិបាលខេត្ត ក្រុងចុះហត្ថលេខា និង បញ្ជូនទៅរតនាគារខេត្ត ក្រុងអោយបានមុនម៉ោង ១៧ និង៣០នាទី នាថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥ ។

៥. នៅចុងថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥ រតនាគារខេត្ត ក្រុង ត្រូវដំណើរការផ្ទេរសមតុល្យគណនីចំណូល ចំណាយរបស់សាលាខេត្ត ក្រុង ចូលទៅក្នុងគណនីលទ្ធផលនៃការិយបរិច្ឆេទ ។ ប្រសិនបើមានអតិរេក នោះសាលាខេត្ត ក្រុងត្រូវធ្វើសលាកប័ត្រចំណូលបង់ចូលថវិការដ្ឋឆ្នាំ ២០០៥ ជាបន្ទាន់ ក្នុងករណីមានការយឺតយ៉ាវស្ថិតនៅ ចន្លោះពីថ្ងៃទី ០១ ខែ មករា ដល់ថ្ងៃទី ១៥ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៦ នោះ កាលបរិច្ឆេទនៃការបង់ក៏ត្រូវចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥ ដែរ ។ ផ្ទុយទៅវិញ ប្រសិនបើហួសកាលកំណត់ថ្ងៃទី ១៥ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៦ ហើយ សាលាខេត្ត ក្រុង នៅតែពុំទាន់បានបង់ទេនោះ គឺរតនាគារខេត្ត ក្រុងត្រូវម្ចាស់ការផ្ទេរដោយស្វ័យប្រវត្តិចូលជាចំណូលថវិការដ្ឋ ហើយត្រូវជូនដំណឹងទៅសាលាខេត្ត ក្រុងអោយបានជ្រាប ។ កាលបរិច្ឆេទនៃការផ្ទេរនេះ ក៏ត្រូវចាត់ទុកថាជាកិច្ចប្រតិបត្តិការថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥ ដែរ ។

៦. កិច្ចប្រតិបត្តិការនិយ័តការបទីយកម្មរបស់រតនាគារ សំរាប់ថវិកាខេត្ត ក្រុង ឆ្នាំ ២០០៥ ត្រូវបន្តរហូតដល់ថ្ងៃទី ៣១ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៦ ។ កិច្ចប្រតិបត្តិការនេះ ត្រូវបានពិនិត្យកត់ត្រាជាលេខនាបន្ថែមនៅថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥ ដែលទាក់ទងទៅនឹង ៖

- ការកត់ត្រាជាស្ថាពរនៃចំណូល ឬនៃចំណាយ ដែលបានពិនិត្យកត់ត្រាជាលេខនាថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥ ជាអាទិ៍ ចូលគណនីកត់ត្រាបណ្តោះអាសន្ន ។
- អាណត្តិនិយ័តការបទីយកម្ម ដែលទាក់ទងដល់ចំណាយដែលបានទូទាត់ដោយរដ្ឋទេយ្យបុរេប្រទានមុនថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥ ។
- ការកែប្រែលេខនាខុស ។

៧. ចាប់ពីថ្ងៃទី ០១ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៦ តទៅ រាល់កិច្ចប្រតិបត្តិការចំណូល ចំណាយថវិកាខេត្ត ក្រុងឆ្នាំថ្មី ត្រូវកត់ត្រាចូលក្នុងគណនីថវិកាខេត្ត ក្រុងឆ្នាំ ២០០៦ ។

៨. ចាប់ពីថ្ងៃទី ០១ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៦ រតនាគារខេត្ត ក្រុង និងក្រុមហិរញ្ញវត្ថុរបស់សាលាខេត្ត ក្រុង ត្រូវដំណើរការបូកសរុបនិងផ្ទៀងផ្ទាត់អំពីការអនុវត្តចំណូល ចំណាយថវិកាខេត្ត ក្រុង ឆ្នាំ ២០០៥ ដោយរតនាគារខេត្ត ក្រុងត្រូវបង្កើតតារាងតុល្យភាពគណនីប្រចាំឆ្នាំ និងក្រុមហិរញ្ញវត្ថុរបស់សាលាខេត្ត ក្រុងត្រូវធ្វើតារាងបូកសរុបចំណូល ចំណាយថវិកាខេត្ត ក្រុងតាមមាតិកាថវិកា រួចធ្វើកំណត់បង្ហាញដាក់ជូនឯកឧត្តមអភិបាលខេត្ត ក្រុងពិនិត្យសំរេចនិងចុះហត្ថលេខា។ អភិបាលខេត្ត ក្រុងត្រូវធ្វើលិខិត

បញ្ជូនតារាងតុល្យភាពគណនីប្រចាំឆ្នាំ តារាងបូកសរុបចំណូល ចំណាយ និងកំណត់បង្ហាញខាងលើទៅក្រសួងមហាផ្ទៃចំនួន ០១ច្បាប់ និងមកក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុចំនួន ០២ច្បាប់ អោយបានមុនថ្ងៃទី ២០ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៦ ដើម្បីនាយកដ្ឋានហិរញ្ញវត្ថុមូលដ្ឋាន នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ធ្វើការបូកសរុប និងរៀបចំនូវរបាយការណ៍សំរេចទូទាត់ថវិកាខេត្ត ក្រុងរួមមួយ ដើម្បីដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីការទូទាត់ថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០៥ ។

អភិបាលខេត្ត ក្រុង ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់អនុវត្តអោយបានតាមការកំណត់ដូចខាងលើ ដើម្បីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ មានលទ្ធភាពធ្វើការបូកសរុប រៀបចំសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីការទូទាត់ថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋសំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០៥ ដាក់ជូនគណៈរដ្ឋមន្ត្រីពិនិត្យសំរេច និងរដ្ឋសភា ព្រឹទ្ធសភាពិនិត្យអនុម័តអោយបានទាន់ពេលវេលា ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

គាត ឈន់

ចំលងជូន:

- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ក្រសួងមហាផ្ទៃ
- រតនាគារជាតិ
- សាលាខេត្ត ក្រុង
- មន្ទីរសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុខេត្ត ក្រុង
- រតនាគារខេត្ត ក្រុង
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ខេត្ត ក្រុង............

លេខកូដ............

តារាងបូកសរុបចំណូលថវិកាខេត្ត ក្រុង

សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០៥

តារាងឧបសម្ព័ន្ធ១

ជំពូក ប្រការ កថាខណ្ឌ អនុកថាខណ្ឌ	បរិយាយ ចំណាត់ថ្នាក់ចំណូល ១	ច្បាប់ ហិរញ្ញវត្ថុដើមឆ្នាំ ២	អនុវត្ត ជាក់ស្តែង ៣	សមាមាត្រ ប្រៀបធៀប ៤=៣ / ២	សេចក្តីផ្សេងៗ
	សរុបរួម				

ហត្ថលេខា និង ត្រា
អភិបាលខេត្ត ក្រុង

ហត្ថលេខា និង ត្រា
ប្រធានរតនាគារខេត្ត ក្រុង

ហត្ថលេខា និង ត្រា
ប្រធានមន្ទីរសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

ហត្ថលេខា
អ្នកធ្វើតារាង

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ខេត្ត ក្រុង............

លេខកូដ............

តារាងបូកសរុបចំណាយថវិកាខេត្ត ក្រុង

សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០៥

តារាងឧបសម្ព័ន្ធ២

ជំពូក	ប្រការ	កថាខណ្ឌ	វិកខណ្ឌ	បរិយាយ ចំណាត់ថ្នាក់ចំណាយ	ច្បាប់ ហិរញ្ញវត្ថុដើមឆ្នាំ	ឥណទាន អនុញ្ញាត	អនុវត្ត ជាក់ស្តែង	សមាមាត្រ ប្រៀបធៀប	សេចក្តីផ្សេងៗ
				១	២	៣	៤	៥=៤ / ៣	
				សរុបរួម					

ហត្ថលេខា និង ត្រា	ហត្ថលេខា និង ត្រា	ហត្ថលេខា និង ត្រា	ហត្ថលេខា
អភិបាលខេត្ត ក្រុង	ប្រធានរតនាគារខេត្ត ក្រុង	ប្រធានមន្ទីរសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ	អ្នកធ្វើតារាង

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
ក្រសួងមហាផ្ទៃ
លេខ :..009.សរ.ណ

ភ្នំពេញ. ថ្ងៃទី..០៤.....ខែ..វិច្ឆិកា..ឆ្នាំ ២០០៥

សារាចរណែនាំ
ស្តីពី
ការពង្រឹងការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ

អនុវត្តតាមបទបញ្ជារបស់រាជរដ្ឋាភិបាលលេខ០២បប ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ បានតំរូវឱ្យគ្រប់ក្រសួង-ស្ថាប័ន រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន និង ខេត្ត-ក្រុង អនុវត្ត និងធានានូវការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋឱ្យបានម៉ត់ចត់ គង់វង្ស និង ប្រើប្រាស់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាព នៃសេដ្ឋកិច្ច ស្របតាមគោលការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុជាធរមាន ។ ផ្អែកតាមបទបញ្ជានេះ ក្រសួងមហាផ្ទៃ ធ្វើការណែនាំដល់គ្រប់ បណ្តាអង្គភាពក្រោមឱវាទ លើការធ្វើបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋដល់អង្គភាពនីមួយៗ ដែលកំពុងគ្រប់គ្រងថែរក្សា ប្រើប្រាស់ ។ ដូចនេះ ដើម្បីពង្រឹងលើការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋឱ្យបានម៉ឺងម៉ាត់ស្របតាម នីតិវិធីហិរញ្ញវត្ថុ ចៀសវាងការចាត់ចែង និង ប្រើប្រាស់ដោយរំលោភបំពានលើផ្លូវច្បាប់ ដែលបណ្តាលឱ្យខូចខាត ឬ បាត់បង់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់រដ្ឋជាយថាហេតុ ព្រមទាំងប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ចជាតិ ។

ដើម្បីធានាឱ្យការប្រព្រឹត្តទៅមានតម្លាភាព ក្រសួងមហាផ្ទៃបានដាក់ចេញនូវវិធានការណែនាំមួយចំនួនដល់គ្រប់បណ្តាអង្គភាព ទាំងផ្នែករដ្ឋបាលស៊ីវិល និងផ្នែកសន្តិសុខសាធារណៈទាំងអស់ ក្រោមឱវាទក្រសួងដូចតទៅ :

I. គោលការណ៍គ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ :

ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងឡាយដែលបានកំណត់ជាទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៨ ជំពូក៥ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយបាន និង កំពុងស្ថិតនៅក្នុងដែនកាន់កាប់របស់អាជ្ញាធរ និង សមត្ថកិច្ចគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ដែលត្រូវបានអង្គភាព ស្ថាប័ននីមួយៗ កំពុងគ្រប់គ្រង ថែរក្សា ប្រើប្រាស់ ។ រាល់ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់នោះត្រូវបានច្បាប់ កំណត់ជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់រដ្ឋដោយច្បាប់ រួមមានទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋ និង ទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈរបស់រដ្ឋ ។

១. ទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋ :

ទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋ មាន ០២ ផ្នែកគឺ : ផ្នែកអចលនទ្រព្យ និង ចលនទ្រព្យ ។

ក. អចលនទ្រព្យ :

ទីតាំងដីសំណង់-អគារ ការិយាល័យ ស្ថិតនៅតាមបណ្តាអង្គភាពនីមួយៗ កំពុងប្រើប្រាស់ និង ថែរក្សា ត្រូវបានកត់ត្រាចុះក្នុងបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌរបស់រដ្ឋ ផ្ញើជូនក្រសួងមហាផ្ទៃ និង ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ហើយក្តី មិនទាន់បានកត់ត្រាក្តី ជាដីទំនេរមិនទាន់បានប្រើប្រាស់ក្តី ដី-អគារបានប្រគល់ឱ្យឯកជនជួលកាន់កាប់ធ្វើអាជីវកម្ម ...

ហើយក្តី ឬ ដីសំណង់អគារ ដែលមន្ត្រី ឬ ប្រជាពលរដ្ឋបានយកមកស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្នក្តី រាល់ទីតាំងដី-អគារទាំងនេះត្រូវកំណត់ជាទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋ ហើយរដ្ឋបានផ្តល់សិទ្ធិជូននីតិបុគ្គលសាធារណៈទាំងឡាយតំណាងឱ្យសាមីក្រសួង-ស្ថាប័ន-អាជ្ញាធរដែនដី អង្គភាពរបស់រដ្ឋនីមួយៗ សំរាប់ទទួលខុសត្រូវលើការធ្វើប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុរបស់រដ្ឋ-ការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌ-ការលប់ចេញពីបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌ ព្រមទាំងការចុះហត្ថលេខាលើលិខិតបទដ្ឋានផ្សេងៗ ស្របតាមគោលការណ៍នៃច្បាប់ ។ ចំពោះនិតិបុគ្គលសាធារណៈអាចមានសិទ្ធិប្រតិបត្តិទៅបាន លុះត្រាតែមានការប្រគល់សិទ្ធិជាផ្លូវការពីរាជរដ្ឋាភិបាល ឬរដ្ឋមន្ត្រីដែលទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋក្នុងក្រសួង ។

ខ. ចលនទ្រព្យរបស់រដ្ឋ : រួមមាន ០៣ ប្រភេទ :

-សំភារៈបរិក្ខា-ឧស្សាហកម្ម (ឧទាហរណ៍ម៉ាស៊ីនភ្លើង **100KVA** ម៉ាស៊ីនផលិត ឬ កែច្នៃធុនធ្ងន់)

-រថយន្ត និង គ្រឿងចក្រ (ឧទាហរណ៍ រថយន្តដឹកជញ្ជូន រថយន្តស៊ីរ៉ែន រថយន្តអគ្គីភ័យ រថយន្តទេសចរណ៍ ម៉ូតូ អូប៊ែរ កាណូត ត្រាក់ទ័រ ម៉ាស៊ីនភ្លើងធន់មធ្យម ។ល។)

-សំភារៈសង្ហារឹម (ឧទាហរណ៍ កុំព្យូទ័រ ម៉ាស៊ីនហ្វូតូកូពី កាមរ៉ាថត ទូរទស្សន៍ តុ ទូ កៅអី វិទ្យុទាក់ទងគ្រប់ធុន ។ល។

រាល់សំភារៈខាងលើ ទោះបីបានមកពីក្រសួងផ្តល់ សប្បុរសជនផ្តល់ ជាជំនួយអង្គការជាតិ-អន្តរជាតិក្នុង ឬក្រៅប្រទេសផ្តល់ ត្រូវបានចុះក្នុងបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ តាមការណែនាំរបស់ជំនាញ ដោយថែរក្សាប្រើប្រាស់ និងចាត់ចែង ទៅតាមប្រព័ន្ធច្បាប់របស់រដ្ឋ ដែលបានកំណត់ ។

គ. ទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈរបស់រដ្ឋ :

ទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈរបស់រដ្ឋកំពុងស្ថិតនៅក្នុងដែនអាជ្ញាធរសមត្ថកិច្ច គ្រប់គ្រងទាំងនោះ រួមមានបឹងធម្មជាតិ ប្រាំងទន្លេ ស្ទឹង ព្រែក ដីកោះ ផ្លូវលំ ផ្លូវជាតិ ផ្លូវដែក ឆ្នេរ សមុទ្រ ព្រៃឈើ ភ្នំ សួនច្បារ ឧទ្យានសាធារណៈ ដីចំណីថ្នល់ ដីទំនេរ កំពង់ផែ ព្រលានយន្តហោះ ធនធានរ៉ែធម្មជាតិ ។ល។ ទ្រព្យទាំងនេះត្រូវបានកំណត់ដោយ ច្បាប់ ។

II. **វិធានការសំរាប់អនុវត្ត :**

ចាប់ពីថ្ងៃនេះតទៅ ត្រូវផ្អាករាល់ការលក់ ផ្ទេរ ដោះដូរ ជួល ឬ ផ្តល់ឱ្យជាសម្បទាននូវទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋ និង នីតិបុគ្គល សាធារណៈទាំងឡាយលើកលែងតែមានច្បាប់ អនុក្រិត្យ និង លិខិតបទដ្ឋានសំរាប់អនុវត្តត្រឹមត្រូវ ។

-ច្បាប់ស្តីពីសម្បទាន (សំរាប់ឱ្យវិស័យឯកជន ចូលរួមកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ) និង លិខិតបទដ្ឋានសំរាប់អនុវត្តច្បាប់នេះ ។

-អនុក្រិត្យស្តីពីសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ច

-អនុក្រិត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងដីរដ្ឋ ២

-អនុក្រឹត្យស្តីពីនីតិវិធីនៃការលក់ ការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋ និង របស់នីតិបុគ្គលសាធារណៈស្របតាមមាត្រា ១៥ និង ១៧ នៃច្បាប់ភូមិបាល ។

រាប់ចូលក្នុងសម្បត្តិសាធារណៈរបស់រដ្ឋ និង របស់នីតិបុគ្គលសាធារណៈ (ទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋ) មាន :

ក. ទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈរបស់រដ្ឋ :

-ទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈរបស់រដ្ឋមិនអាចត្រូវបានលក់ ផ្ទេរ ជួល ឬ ផ្តល់ឱ្យជាសម្បទានផ្សេងៗបានឡើយ លុះត្រាតែទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈទាំងនោះ ត្រូវបានកំណត់ជាទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋ និង របស់នីតិបុគ្គលសាធារណៈស្របតាមបទបញ្ញត្តិច្បាប់ ។ ពុំអាចមានបុគ្គលណាមួយមានសិទ្ធិកាន់កាប់ ប្រើប្រាស់ លក់ ដូរ ជួលទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈរបស់រដ្ឋបានជាដាច់ខាត ។

ខ. ទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋ :

ទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋទាំងអស់កំពុងស្ថិតនៅក្នុងការប្រើប្រាស់ ថែរក្សា របស់អង្គភាពក្រោមឱវាទក្រសួងមហាផ្ទៃ ផ្នែករដ្ឋបាលស៊ីវិលមាន : (ឧទាហរណ៍ ដី អគារ សំណង់ សាលាខេត្ត-ក្រុង ស្រុក-ខណ្ឌ ឃុំ-សង្កាត់ ភូមិ និង សំណង់រដ្ឋបាលមួយចំនួនទៀត ។ល។

ផ្នែកសន្តិសុខសាធារណៈមាន : ដី អគារ សំណង់ ស្នងការដ្ឋាននគរបាលខេត្ត-ក្រុង អធិការដ្ឋាន នគរបាលខណ្ឌ-ស្រុក ប៉ុស្តិ៍នគរបាលរដ្ឋបាលឃុំ-សង្កាត់ និងទីតាំង-អគារ ដែលកំពុងឈរជើងបំពេញការងារ ដោយឡែកមួយចំនួនទៀត ។ល។ ទ្រព្យទាំងនេះត្រូវបានកំណត់ជាទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋដោយច្បាប់ ។

គ. វិធានការម៉ឺងម៉ាត់ :

ល័ក្ខខ័ណ្ឌទាំងឡាយនិង នីតិវិធីនៃការលក់ ដោះដូរ ផ្ទេរ ជួល និងការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋ និង របស់នីតិបុគ្គលសាធារណៈដែលកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។ គ្មានការលក់ ដោះដូរ ផ្ទេរ ជួល ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់រដ្ឋមួយណាអាចប្រព្រឹត្តិទៅបាន ដោយមិនបំពេញតាមនីតិវិធី ផ្អែកតាមអនុក្រឹត្យបានឡើយ ។ ហើយគ្មានការចាប់ ឬ កាត់យកដីរបស់អង្គភាពរដ្ឋ ដែលបានកត់ត្រាក្នុងបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ តាមទំនើងចិត្តណាមួយអាចកើតមានឡើងជាដាច់ខាត ។

III. ឯកជនភាវូបនីយកម្មសហគ្រាសសាធារណៈស្របតាមបទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ :

ចំពោះឯកជនភាវូបនីយកម្មទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយមាត្រា ៨១ នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៥ គឺត្រូវអនុវត្តឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ប្រកបដោយតម្លាភាព និង ម៉ឺងម៉ាត់បំផុតតាមការកំណត់នៃបទបញ្ញត្តិច្បាប់ និង លិខិតបទដ្ឋានជាធរមាន រួមមានជាអាទិ៍ អនុក្រឹត្យលេខ ៣៨អនក្រ ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ ១៩៩៥ និង អនុក្រឹត្យលេខ ៤៩ អនក្រ បក ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៨ និង បទបញ្ជាស្តីពីការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ លេខ ៣០ បប ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៧ ព្រមទាំង សារាចរស្តីពីការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋលេខ ០០១ សរ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

IV. ការគ្រប់គ្រងសម្បទាន :

ក្នុងរយៈពេលរង់ចាំ **ច្បាប់ស្តីពីសម្បទាន** ចាប់ពីពេលនេះតទៅ ការផ្តល់សម្បទាននានា ត្រូវអនុវត្តនីតិវិធី នៃការដេញថ្លៃជាសាធារណៈ ប្រកបដោយតម្លាភាព លើមូលដ្ឋាននៃសៀវភៅបន្ទុកត្រឹមត្រូវ និង ច្បាស់លាស់ ។

V. ការប្រគល់សិទ្ធិ :

រាល់ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋទាំងអស់ ស្ថិតនៅក្នុងដែនអាជ្ញាធរ និង សមត្ថកិច្ចគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ ដែលបាននឹងកំពុងគ្រប់គ្រង ប្រើប្រាស់ និង ថែរក្សា រដ្ឋប្រគល់សិទ្ធិឱ្យតែគ្រប់គ្រងថែរក្សា និង ប្រើប្រាស់ទៅលើវិស័យនានារបស់ រដ្ឋដែលបំរើឱ្យផលប្រយោជន៍សាធារណៈ និង សង្គមតែប៉ុណ្ណោះ ។ ហើយត្រូវហាមឃាត់ដាច់ខាតនូវ ការលក់ ដូរ ផ្ទេរ ជួល ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ខុសគោលការណ៍នៃច្បាប់ ក្នុងករណីមានការលក់ ដូរ ផ្ទេរ ជួល សម្បទាននូវទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋណាមួយដែលអាចប្រព្រឹត្តទៅបាន លុះត្រាតែអនុវត្តតាមនីតិវិធី ដែលមានចែង នៅក្នុងអនុក្រឹត្យ ។

VI. អវសានប្បញ្ញត្តិ :

ក្រោយពីបានទទួលនូវសារាចរណែនាំនេះ រាល់អាជ្ញាធរដែនដី គ្រប់បណ្តាថ្នាក់ និងកងកម្លាំងនគរបាលជាតិទាំងអស់ក្រោមឱវាទក្រសួងមហាផ្ទៃ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ ធ្វើការណែនាំជំរុញ ការផ្សព្វផ្សាយអោយបានយល់ដឹងពីគោលការណ៍របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដែលបានពង្រឹងលើការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ដល់គ្រប់បណ្តាមូល ដ្ឋានថ្នាក់ក្រោមសំរាប់អនុវត្តឱ្យមានប្រសិទ្ធិភាព ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានិងព្រះហស្តលេខានេះតទៅ ។

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
សហរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងមហាផ្ទៃ

ចម្លងជូន :
- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី (ដើម្បីជូនជ្រាប)
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ
- ក្រសួងរៀបចំដែនដីនគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- អគ្គស្នងការដ្ឋាននគរបាលជាតិ
- អគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាលស៊ីវិល
- អគ្គធិការដ្ឋានកិច្ចការនយោបាយរដ្ឋបាល និងនគរបាល
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រសួងមហាផ្ទៃ
- នាយកដ្ឋានផែនការសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ
- គ្រប់សាលាខេត្ត-ក្រុង (ដើម្បីអនុវត្ត)
- គ្រប់ស្នងការដ្ឋាននគរបាលខេត្ត-ក្រុង
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
KINGDOM OF CAMBODIA
Nation - Religion - King

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
Ministry of Commerce
លេខ ៧៣៧៥ ពណ.ឧតក

ភ្នំពេញថ្ងៃទី ១៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៥

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

សូមបញ្ជាក់ថា :

ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មឯកជនមួយ ត្រូវបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងទទួលស្គាល់ជានីតិបុគ្គលពេញលក្ខណៈច្បាប់ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីនេះតទៅ តាមលក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម :

១- នាមករណ៍របស់ក្រុមហ៊ុន : **បន្ទាយស្រី សុវណ្ណនី អ៊ីមផត អិចផត**

BANTEAY SREY SOVANNY IMPORT EXPORT Co.,Ltd.

អត្តលេខចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម : **Co. 8116/05P** ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៥

មានទ្រង់ទ្រាយជា : សហគ្រាសឯកបុគ្គលទទួលខុសត្រូវមានកំរិត

២- អភិបាលក្រុមហ៊ុន : លោក **រិន សុវណ្ណនី**

៣- ដើមទុនក្រុមហ៊ុន : ចំនួន ៤០០.០០០.០០០ រៀល

៤- ទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន : ផ្ទះលេខ ៤៦៨ ភូមិកាប់គោថ្មី ឃុំអូរចារ ស្រុកបាត់ដំបង ខេត្តបាត់ដំបង ។

៥- កម្មវត្ថុអាជីវកម្ម : -ពាណិជ្ជកម្ម : ទិញ លក់ ផ្លាស់ប្តូរទំនិញ នីហរ័ណ អាហរ័ណទំនិញគ្រប់ប្រភេទ នាំចូល ឱសថ សំភារៈបរិក្ខារពេទ្យគ្រប់ប្រភេទ

-ការជួលដាក់ឃ្លាំងនូវផលិតផល ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ-ការជួសជុលសំភារៈ ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ

-ទិញ លក់ ជួល បញ្ចាំមូលនិធិពាណិជ្ជកម្ម -ទិញ លក់ ជួល ដីធ្លី ផ្ទះសំបែង

-ប្តូរប្រាក់ ផលិត ទិញ លក់គ្រឿងអលង្ការ

-មន្ទីរពេទ្យពិគ្រោះព្យាបាលជំងឺ

-បើកសាលារៀន

-សេវាយកកំរៃជើងសារ -ភ្នាក់ងារពាណិជ្ជកម្ម -តំណាងពាណិជ្ជកម្ម

-សេវាពិគ្រោះយោបល់លើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ពាណិជ្ជកម្ម

-សេវាផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម

-សេវារកការងារជូនអតិថិជនធ្វើក្នុង និងក្រៅប្រទេស

-បោះពុម្ពផ្សាយ

-ផលិតខ្សែភាពយន្ត វីដេអូ CD

-ដឹកជញ្ជូន : ផ្លូវទឹក ផ្លូវគោក ផ្លូវអាកាស -សេវា[illegible]ទំនិញ

-សាងសង់ ជួសជុល អាគារ ស្ពាន ថ្នល់

-ទេសចរណ៍ : សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន មជ្ឈមណ្ឌលកំសាន្ត

-វិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម : ដាំដំណាំ ចិញ្ចឹមសត្វ

-វិនិយោគលើវិស័យឧស្សាហកម្ម : រោងចក្រសិប្បកម្ម

៦- ថិរវេលា : ៩៩ ឆ្នាំ

ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការលើមុខជំនាញនីមួយៗ ក្រុមហ៊ុនត្រូវសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួង ឬ ស្ថាប័ន ដែលគ្រប់គ្រងខជំនាញទាំងនោះ និងសុំការអនុញ្ញាតបើកទីតាំងទីស្នាក់ការរបស់ក្រុមហ៊ុន ពីអាជ្ញាធរដែនដី ។

អ្នកទទួលខុសត្រូវនៃក្រុមហ៊ុន ត្រូវអនុវត្តសមស្របទៅតាមច្បាប់ជាធរមាន ។៥

ជ.ទេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

រដ្ឋលេខាធិការ

គឹម_ស៊ីថន

ចំលងជូន

- ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- ក្រសួង ការងារ និង បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ក្រសួងសុខាភិបាល
- ក្រសួងទេសចរណ៍
- ក្រសួងពត៌មាន
- ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- ក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា
- ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល
- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខា ប្រម៉ាញ់ និងនេសាទ
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- អគ្គនាយកដ្ឋានរាជកិច្ច និងសេវាកុំព្យូទ័រ
- សាលាខេត្តបាត់ដំបង
- មន្ទីរពាណិជ្ជកម្មខេត្តបាត់ដំបង "មុខការ"
- ឯកសារ -កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
KINGDOM OF CAMBODIA
Nation - Religion - King

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
Ministry of Commerce
លេខ ២៧៦៩ ពណ.នគក

ភ្នំពេញថ្ងៃទី ១៤ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៥

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ជំរាបមក

ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មឯកជនមួយ ត្រូវបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងទទួលស្គាល់ជានីតិបុគ្គលិកលក្ខណៈច្បាប់ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីនេះតទៅ តាមលក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម :

១- នាមករណ៍របស់ក្រុមហ៊ុន : **ខេថឺរីង អេឃ្វីបមេន សេល & សឺវីស**

CATERING EQUIPMENT SALES & SERVICES Co.,Ltd.

អត្តលេខចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម : Co. 2609/05E ចុះថ្ងៃទី ១២ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៥

មានទ្រង់ទ្រាយជា : ក្រុមហ៊ុនឯកជនទទួលខុសត្រូវមានកំរិត

២- អភិបាលក្រុមហ៊ុន : លោក CHUA CHEAN MENG ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល

លោកស្រី TAN GAIK ENG អភិបាល

លោក ឆ្វី សុខ "គតិយជន" អភិបាល

៣- ដើមទុនក្រុមហ៊ុន : ចំនួន ២០.០០០.០០០ រៀល

៤- ទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន : ផ្ទះលេខ ១៥០ ផ្លូវជាតិលេខ ៥ សង្កាត់ច្រាំងចំរេះ ខណ្ឌឬស្សីកែវ រាជធានីភ្នំពេញ ។

៥- កម្មវត្ថុអាជីវកម្ម : -ពាណិជ្ជកម្ម : ទិញ លក់ ផ្លាស់ប្តូរទំនិញ នីហរ័ណ អាហរ័ណទំនិញគ្រប់ប្រភេទ នាំចូល ឱសថ សំភារៈបរិក្ខារពេទ្យគ្រប់ប្រភេទ

-ការជួលដាក់ឃ្លាំងនូវផលិតផល ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ-ការជួសជុលសំភារៈ ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ

-ប្តូរប្រាក់ ផលិត ទិញ លក់គ្រឿងអលង្ការ

-មន្ទីរពេទ្យពិគ្រោះព្យាបាលជំងឺ

-បើកសាលារៀន

-សេវាយកកំរៃជើងសារ -ភ្នាក់ងារពាណិជ្ជកម្ម -តំណាងពាណិជ្ជកម្ម

-សេវាពិគ្រោះយោបល់លើផ្នែកបរិវត្តន៍ពាណិជ្ជកម្ម

-សេវារកការងារជូនអ្នកផ្ញើជនធ្វើការនិងក្រៅប្រទេស

-សេវាផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម

-បោះពុម្ពផ្សាយ

-ផលិតខ្សែភាពយន្ត វីដេអូ CD

-ដឹកជញ្ជូន : ផ្លូវទឹក ផ្លូវគោក ផ្លូវអាកាស-សេវាបញ្ជូននិងចែកចាយទំនិញ

-សាងសង់ ជួសជុល អាគារ ស្ពាន ថ្នល់

-ទេសចរណ៍ : សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន មជ្ឈមណ្ឌលកំសាន្ត

-វិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម : ដាំដំណាំ ចិញ្ចឹមសត្វ

-វិនិយោគលើវិស័យឧស្សាហកម្ម : រោងចក្រ សិប្បកម្ម

៦- ចិរវេលា : ៩៩ ឆ្នាំ

ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការលើមុខជំនាញនីមួយៗ ក្រុមហ៊ុនត្រូវសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួង ឬ ស្ថាប័ន ដែលគ្រប់គ្រងមុខជំនាញទាំងនោះ និងសុំការអនុញ្ញាតបើកទីតាំងទីស្នាក់ការរបស់ក្រុមហ៊ុន ពីអាជ្ញាធរដែនដី ។

អ្នកទទួលខុសត្រូវនៃក្រុមហ៊ុន ត្រូវអនុវត្តសមស្របទៅតាមច្បាប់ជាធរមាន ។/

ជ.ទេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

រដ្ឋលេខាធិការ

គឹម_ស៊ីថន

ចំលងជូន

- ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍកម្ពុជា
- ក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ក្រសួងសុខាភិបាល
- ក្រសួងទេសចរណ៍
- ក្រសួងពត៌មាន
- ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- ក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា
- ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល
- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- អគ្គនាយកដ្ឋានរាជកិច្ច និងសេវាកុំព្យូទ័រ
- សាលាក្រុងភ្នំពេញ
- មន្ទីរពាណិជ្ជកម្មរាជធានី ភ្នំពេញ "មុខការ"
- ឯកសារ -កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
KINGDOM OF CAMBODIA
Nation - Religion - King

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
Ministry of Commerce
លេខ ៦៣៧០ ពណ.នគក

ភ្នំពេញថ្ងៃទី ១៤ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៥

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

សូមបញ្ជាក់ថា :

ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មឯកជនមួយ ត្រូវបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងទទួលស្គាល់ជានីតិបុគ្គលពេញលក្ខណៈច្បាប់ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីនេះតទៅ តាមលក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម :

១- នាមករណ៍របស់ក្រុមហ៊ុន : **អេស អេស ស៊ី ៨៨៨៨ (ខេមបូឌា)**

SSC 8888 (CAMBODIA) Co.,Ltd.

អត្តលេខចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម : **Co. 8101/05P** ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៥

មានទ្រង់ទ្រាយជា : ក្រុមហ៊ុនឯកជនទទួលខុសត្រូវមានកំរិត

២- អភិបាលក្រុមហ៊ុន : លោក **យន់ តារាឌី** ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល

លោក BORWORN KHAENGKHAN អភិបាល

លោក **ឡាយ ដារ៉ា** អភិបាល

លោកស្រី SUPHATCHA CHAROENCHAI អភិបាល

៣- ដើមទុនក្រុមហ៊ុន : ចំនួន ២០.០០០.០០០ រៀល

៤- ទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន : ផ្ទះលេខ ៣៩៦ Eo ផ្លូវជាតិលេខ ៥ សង្កាត់ឫស្សីកែវ ខណ្ឌឫស្សីកែវ រាជធានីភ្នំពេញ ។

៥- កម្មវត្ថុអាជីវកម្ម : -វិនិយោគកំពង់ផែនិងផែស្ងួត

-ពាណិជ្ជកម្ម : ទិញ លក់ ផ្លាស់ប្តូរទំនិញ នីហរ័ណ អាហរ័ណទំនិញគ្រប់ប្រភេទ-ពិសេស ប្រេងឥន្ទនៈរថយន្ត ទោចក្រយានយន្ត ត្រីចក្រយានយន្ត សំភារៈបរិក្ខារសំណង់ ស៊ីម៉ង់ត៍ គ្រឿងដែក គ្រឿងឈើ គ្រឿងថ្ម គ្រឿងសង្ហារឹម សំភារៈបរិក្ខារអគ្គីសនី និង អេឡិចត្រូនិច CD VCD គ្រឿងឧបភោគបរិភោគ ចំណីសត្វ ថ្នាំសម្លាប់ សត្វល្អិត និង ជីគីមីបំរើអោយវិស័យកសិកម្ម ឱសថ សំភារៈបរិក្ខារពេទ្យគ្រប់ប្រភេទ

-ការជួលដាក់ឃ្លាំងនូវផលិតផល ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ-ការជួសជុលសំភារៈ ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ

-ទិញ លក់ ជួល បញ្ចាំមូលនិធិពាណិជ្ជកម្ម -ទិញ លក់ ជួល ដីធ្លី ផ្ទះសំបែង

-ប្តូរប្រាក់ ផលិត ទិញ លក់គ្រឿងអលង្ការ

-មន្ទីរពេទ្យពិគ្រោះព្យាបាលជំងឺ

-បើកសាលារៀន

-សេវាយកកំរៃជើងសារ -ភ្នាក់ងារពាណិជ្ជកម្ម -តំណាងពាណិជ្ជកម្ម

-សេវាពិគ្រោះយោបល់លើការពង្រីកពាណិជ្ជកម្ម

-សេវាផ្នែកព័ត៌មានវិទ្យា

-សេវារកការងារជូនអតិថិជនធ្វើក្នុង និងក្រៅប្រទេស

-សេវាផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម

-បោះពុម្ពផ្សាយ

-ផលិតខ្សែភាពយន្ត វីដេអូ CD

-ដឹកជញ្ជូន : ផ្លូវទឹក ផ្លូវគោក ផ្លូវអាកាស-សេវាបញ្ជូននិងចែកចាយទំនិញ

-សាងសង់ ជួសជុល អាគារ ស្ពាន ថ្នល់

-ទេសចរណ៍ : សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន មជ្ឈមណ្ឌលកំសាន្ត

-វិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម : ដាំដំណាំ ចិញ្ចឹមសត្វ

-វិនិយោគលើវិស័យឧស្សាហកម្ម : រោងចក្រ សិប្បកម្ម មជ្ឈមណ្ឌលឧស្សាហកម្ម ធុនធ្ងន់ - ធុនស្រាល ។

៦- ថិរវេលា : ៩៩ ឆ្នាំ

ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការលើមុខជំនាញនីមួយៗ ក្រុមហ៊ុនត្រូវសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួង ឬ ស្ថាប័ន ដែលគ្រប់គ្រងមុខជំនាញទាំងនោះ និងសុំការអនុញ្ញាតបើកទីតាំងទីស្នាក់ការរបស់ក្រុមហ៊ុន ពីអាជ្ញាធរដែនដី ។

អ្នកទទួលខុសត្រូវនៃក្រុមហ៊ុន ត្រូវអនុវត្តសមស្របទៅតាមច្បាប់ជាធរមាន ។/

ជ.ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

រដ្ឋលេខាធិការ

គឹម_ស៊ីថន

ចំលងជូន

- ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- ក្រសួង ការងារ និង បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ក្រសួងសុខាភិបាល
- ក្រសួងទេសចរណ៍
- ក្រសួងពត៌មាន
- ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- ក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា
- ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល
- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខា ប្រមាញ់ និងនេសាទ
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- អគ្គនាយកដ្ឋានរាជកិច្ច និងសេវាកុំព្យូទ័រ
- សាលាក្រុងភ្នំពេញ
- មន្ទីរពាណិជ្ជកម្មរាជធានី ភ្នំពេញ "មុខការ"
- ឯកសារ -កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
KINGDOM OF CAMBODIA
Nation - Religion - King

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
Ministry of Commerce
លេខ ៦៣៧១ ពណ.នគក

ភ្នំពេញថ្ងៃទី ១៧ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៥

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

សូមបញ្ជាក់ថា :

ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មឯកជនមួយ ត្រូវបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងទទួលស្គាល់ជានីតិបុគ្គលពេញលក្ខណៈច្បាប់ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីនេះតទៅ តាមលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម :

១- នាមករណ៍របស់ក្រុមហ៊ុន : **បេស វ៉ាន់ អ៊ិនធើប្រាយ**
BEST ONE ENTERPRISE Co.,Ltd.

អត្តលេខចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម : **Co. 8119/05P** ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៥

មានទម្រង់ទ្រាយជា : ក្រុមហ៊ុនឯកជនទទួលខុសត្រូវមានកម្រិត

២- អភិបាលក្រុមហ៊ុន : លោក **ស៊្រី ចំនួន** ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល
លោក **ឌីវ នេខនី** អភិបាល
លោកស្រី **ជា រតនា** អភិបាល

៣- ដើមទុនក្រុមហ៊ុន : ចំនួន ២០.០០០.០០០ រៀល

៤- ទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន : ភូមិព្រៃទា សង្កាត់ចោមចៅ ខណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ ។

៥- កម្មវត្ថុអាជីវកម្ម : -ពាណិជ្ជកម្ម : ទិញ លក់ ផ្លាស់ប្តូរទំនិញ នីហរ័ណ អាហរ័ណទំនិញគ្រប់ប្រភេទ នាំចូល ឱសថ សំភារៈបរិក្ខារពេទ្យគ្រប់ប្រភេទ
-ការជួលដាក់ឃ្លាំងនូវផលិតផល ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ-ការជួសជុលសំភារៈ ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ
-ទិញ លក់ ជួល បញ្ចាំមូលនិធិពាណិជ្ជកម្ម -ទិញ លក់ ជួល ដីធ្លី ផ្ទះសំបែង
-ប្តូរប្រាក់ ផលិត ទិញ លក់គ្រឿងអលង្ការ
-មន្ទីរពេទ្យពិគ្រោះព្យាបាលជំងឺ
-បើកសាលារៀន
-សេវាយកកំរៃជើងសារ -ភ្នាក់ងារពាណិជ្ជកម្ម -តំណាងពាណិជ្ជកម្ម
-សេវាពិគ្រោះយោបល់លើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ពាណិជ្ជកម្ម
-សេវារកការងារជូនអតិថិជនធ្វើក្នុង និងក្រៅប្រទេស
-សេវាផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម
-បោះពុម្ពផ្សាយ
-ផលិតខ្សែភាពយន្តវីដេអូ CD
-ដឹកជញ្ជូន : ផ្លូវទឹក ផ្លូវគោក ផ្លូវអាកាស -ចែកចាយទំនិញ
-សាងសង់ ជួសជុល អាគារ ...

-ទេសចរណ៍ : សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន មជ្ឈមណ្ឌលកំសាន្ត
-វិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម : ដាំដំណាំ ចិញ្ចឹមសត្វ
-វិនិយោគលើវិស័យឧស្សាហកម្ម : រោងចក្រ សិប្បកម្ម ។

៦- ថិរវេលា : ៩៩ ឆ្នាំ

ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការលើមុខជំនាញនីមួយៗ ក្រុមហ៊ុនត្រូវសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួង ឬ ស្ថាប័ន ដែលគ្រប់គ្រងមុខជំនាញទាំងនោះ និងសុំការអនុញ្ញាតបើកទីតាំងទីស្នាក់ការរបស់ក្រុមហ៊ុន ពីអាជ្ញាធរដែនដី ។

អ្នកទទួលខុសត្រូវនៃក្រុមហ៊ុន ត្រូវអនុវត្តសមស្របទៅតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

ជ.ទេសរដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
រដ្ឋលេខាធិការ
គីម_ស៊ីថន

ចំលងជូន

- ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- ក្រសួង ការងារ និង បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ក្រសួងសុខាភិបាល
- ក្រសួងទេសចរណ៍
- ក្រសួងពត៌មាន
- ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- ក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា
- ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល
- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខា ប្រម៉ាញ់ និងនេសាទ
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- អគ្គនាយកដ្ឋានរាជកិច្ច និងសេវាកុំព្យូទ័រ
- សាលាក្រុងភ្នំពេញ
- មន្ទីរពាណិជ្ជកម្មរាជធានី ភ្នំពេញ "មុខការ"
- ឯកសារ -កាលប្បវត្តិ